

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2003

Núm. 2-fascicle 1

Presidència
del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada els dies 25 i 26 de juny del 2003

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Debat d'Investidura del Molt Honorable Senyor President de les Illes Balears

18

EL SR. PRESIDENT:

Molt bon dia a tots, senyores i senyors diputats.

D'acord amb el previst a l'article 141 del Reglament del Parlament, s'ha consultat amb els portaveus designats pels grups polítics amb representació parlamentària i venc a proposar per al càrrec de president de la comunitat autònoma de les Illes Balears l'Hble. Sr. Jaume Matas i Palou.

Té la paraula el candidat a president de la comunitat autònoma de les Illes Balears per exposar el seu programa.

EL SR. MATAS I PALOU:

Sr. President, senyores i senyors diputats, autoritats.

Vull començar aquestes primeres paraules meves en aquesta cambra per celebrar el resultat, la convocatòria de les eleccions i la celebració de les eleccions de dia 25 de maig. Vull agrair, naturalment, a tots aquells ciutadans que han volgut participar en aquesta convocatòria electoral, la seva celebració, i la meua felicitació a tots aquells que han pogut tenir la confiança dels ciutadans, als ajuntaments, als consistoris, als regidors i també als previsible consells de cada una de les Illes. I naturalment, vull aprofitar aquesta ocasió per agrair al Grup Parlamentari Popular que m'hagi proposat com a candidat per a aquesta investidura i en aquest debat d'investidura. Com sempre, moltes gràcies per la vostra confiança.

Quin sentit té aquest acte d'avui, senyores i senyors diputats? Tots sabem el previsible desenllaç, el sentit dels vots i el joc implacable de les majories i de les minories. Les senyores i els senyors diputats coneixen sobradament les línies programàtiques desenvolupades al llarg d'aquesta campanya electoral, amb les quals em present davant aquesta cambra. I naturalment aquest candidat també coneix perfectament les línies programàtiques de tots els partits presents en aquest parlament.

La pregunta que ens hem de fer és per què i per a quina finalitat aquesta sessió d'investidura? I jo crec que val la pena reflexionar profundament sobre aquest particular perquè amb aquesta reflexió quedarà subratllat el sentit que per al Grup Parlamentari Popular i personalment per a aquest candidat a la Presidència del Govern de les Illes Balears té l'acte que avui duim a terme.

Ja és famosa l'actitud del Molt Honorable President de la Generalitat de Catalunya, el Sr. Jordi Pujol; quan s'entrevista amb algú important, ell sempre diu "parlem, primer de tot, de principis, les coses concretes vendran després, però sobretot, en primer lloc, parlem de principis". I és que els principis en definitiva són els que marquen el camp de joc i les regles, els principis són els que defineixen un clima i són els que expliquen un tarannà. Parlem, idò, senyores i senyors de principis, de coses generals, les coses concretes d'altra banda s'anuncien esquemàticament i punt a punt. A més a més, les coses concretes, és a dir, el programa que avala aquesta candidatura el coneixen perfectament les senyores i els senyors diputats, com ja advertia fa un moment. Convé, idò, que parlem de principis, dels principis que inspiren la nostra acció de govern, entre altres raons perquè allò més important aquí i ara en aquesta comunitat

autònoma són els principis. Els diputats i les diputades durant aquesta intervenció coneixerem i coneixeran allò que farem i com ho farem, l'esperit, la filosofia i el tarannà que presidiran la nostra acció de govern al llarg d'aquests quatre 4 anys, si obtenim la confiança d'aquest parlament.

Bé, reprenent, idò, el sentit que té l'acte d'avui, jo crec que és obligat subratllar la seva important significació simbòlica i la seva important significació ritual. En el fons la investidura culmina i també escenifica tot el procés electoral, és un símbol de la centralitat de la institució parlamentària en el nostre sistema autònom i és un ritual fet de gestos, de litúrgies i de formes per subratllar el caràcter formal de la democràcia que és, abans de tot i sobretot, formes. És a dir, regles explícites o implícites.

I la primera de les formes i de les regles democràtiques és afirmar que la sobirania del poble, llevat dels moments constituents, es delega al Parlament, en aquest parlament on residirà al llarg de tota la legislatura. Per això, senyores i senyors diputats, jo més que dirigir-me a tots vostès, em vull dirigir i em dirigesc a través d'aquest discurs a la ciutadania amb la intenció d'oficialitzar, amb la solemnitat parlamentària, algunes coses que són, des del nostre punt de vista, importants.

La primera cosa que vull oficialitzar té un nom, en mallorquí li deim "tarannà". Al llarg de la passada campanya electoral, vaig advertir en diverses intervencions, que si guanyàvem les eleccions no prendríem el Palau d'Hivern o la Bastilla, ni parafrasejariem Fray Luis de León amb un impertinent decíamos ayer..., ni repicariem les campanes, ni les mostres d'alegria anirien més enllà del bon gust i de la contenció obligada, per respecte, fins i tot i sobretot, cap als nostres adversaris polítics.

Amb això vull dir que el tarannà que presidirà els nostres comportaments i la nostra acció de govern serà de mà estesa, de diàleg i d'esperit liberal. No només amb l'oposició, sinó. allò que és més important, amb la societat en general.

No governarem contra ningú, ni perseguirem ningú ni fabricarem contubernis judeomacònics per justificar reaccions malagradeses i irritants. I això serà així, no només per convicció, sinó per imperatiu moral: si aquesta cambra vota la meua investidura, automàticament, en el mateix moment, deixaré de ser el candidat d'un partit per convertir-me en el president de tots, dels que m'han votat i dels que no m'han votat. "Beckett o l'honor de Déu", "El pes de la púrpura", anomenin-ho, senyores i senyors diputats, com vulguin. Un president d'aquesta comunitat que no sàpiga, que no vulgui o que no s'imposi ser el president de tots, crec que no hauria d'ocupar la cadira presidencial.

I convé dir-ho amb solemnitat en un moment solemne com aquest i en una institució solemne com és el Parlament, perquè quedi clar.

El segon principi sobre el qual vull reflexionar és, des d'un punt de vista polític, econòmic i social, tal vegada de major transcendència.

Senyores i senyors diputats: tot allò que és aquesta terra, tot allò que s'ha aconseguit al llarg dels segles, tots els moments

estel·lars que ha tengut, no és obra de cap governant o govern de torn, sinó d'això que ara s'anomena "societat civil". Tot, absolutament tot. Això significa, d'entrada, que la història amb majúscules d'aquesta terra ens imposa una lliçó a tots els governants, una lliçó d'humilitat i ens fixa els límits que no han de ser traspassats. En això, tenc el pressentiment que ens diferenciarem notablement de posicions que pensen que la legitimitat democràtica confereix ciència infusa i autoritza modelatges de disseny ideològic. El meu partit, el nostre partit, i el futur govern que esper que surti d'aquesta cambra pensen que el protagonisme central el té la societat, no el govern, que la democràcia és un sistema de diàlegs continuats i que és fonamental establir un espai en què allò que és públic i allò que és privat es puguin trobar i s'interaccionin en sinèrgies de previsible fecunditat.

Un govern que sigui incapaç d'establir aquests sistemes de diàleg, un govern que sigui incapaç de definir aquests espais de trobada amb la societat en totes les seves projeccions i que pensi que les urnes són la versió moderna d'una Pentecosta que il·lumina de cop i volta els capets d'aquells agraciats pels vots dels ciutadans, aquest govern està condemnat a la soledat, a l'encasellament i, al final, probablement a l'autisme.

Tarannàs, diàlegs, punts de trobada.... Tot això té un objectiu clar, que és l'objectiu clar de recuperar la confiança i l'esperança d'una societat que, per tota una sèrie de circumstàncies en què tal vegada tendrem ocasió d'entrar, pareixia instal·lada en la depressió més absoluta. Pensa, en aquest sentit, que el rol, el paper d'un govern, de qualsevol govern, és actuar de catalitzador de les energies positives que es troben subjacents a la nostra societat. Els negatius no creen llocs de feina. Els negatius no són dinàmics. Els negatius no funden empreses. Els negatius no arriben. Per això, la primera de les obligacions d'un govern que irromp en un delicat moment social i econòmic com el que vivim és infondre fe i esperança. No estic -no s'espantin- parlant de les virtuts teològiques, parlo de política pura, essencial, en la seva formulació més autèntica. I és que la fe i l'esperança en el present i en el futur són doncs que s'atorguin perquè sí, ni que s'aconsegueixin amb somriures d'orella a orella o amb discursos voluntaristes en el millor estil voltarià del doctor Pangloss, sinó que són fruit de la responsabilitat i del fet que es creïn les condicions objectives que permetin que la fe i l'esperança creixin, es desenvolupin i se subroguin en el lloc de les posicions negatives.

Dit amb altres paraules, recuperar l'optimisme passa, per exemple, per un govern que doni suport, que escolti i que parli amb la societat civil, per un govern que no es quedi de mans plegades, com Don Tancredo, davant les dificultats de la conjuntura, per un govern que auscolti les necessitats i les inquietuds dels seus ciutadans, per un govern que cregui que la llei és una cosa seriosa en la mesura que fixa drets i obligacions estables, sense els quals no és possible l'activitat econòmica, ni les inversions, ni la planificació empresarial ni el progrés d'una societat.

I per això insistia tant, quan he començat la meua intervenció, a parlar de principis i de coses generals, perquè allò que ens ocupa i preocupa, allò que ens passa, té a veure molt, fonamentalment, amb aquests principis i amb aquestes generalitats que s'han d'eleva a la categoria més notable de la política.

I vull continuar parlant de principis, senyores i senyors diputats. Del principi de responsabilitat, per exemple. Un hermeneuta no massa fi explicarà demà que el candidat del Partit Popular ha fet un encès discurs liberal quan ha apostat per la societat, per la força creadora de l'individu, pel seu distanciament de l'intervencionisme i dels modelatges ideològics. Naturalment que estic fent un discurs liberal! Naturalment que vull fer un discurs liberal!, perquè el Partit Popular és un partit liberal, i amb un missatge liberal ha guanyat aquestes eleccions, i no per una espècie de carisma sobrevengut gràcies a aquest liberalisme rampant que, després de la *debacle* del socialisme real a tota Europa i a tot el món, ha envaït la nostra terra i tot el planeta, sinó perquè ha fet, el Partit Popular, una cosa tan senzilla com connectar amb una societat que eminentment és una societat liberal i que no està disposada a renunciar a aquest liberalisme que l'ha impregnada des de fa segles.

Allò que passa és que aquest hermeneuta de torn -i això que n'hem perdut algun de bo i de notable en aquesta legislatura-, bé per indigència intel·lectual, bé per intencionalitat perversa, practicarà probablement el maniqueisme més groller, mesclant ous amb caragols, simplificant les coses i practicant un reduccionisme de la pitjor espècie. El liberalisme és impossible sense un govern que governi, sense un govern que assumeixi les seves responsabilitats, que no són poques. El govern ni ha de substituir ni pot substituir la societat, però sí està obligat que la llibertat i el dinamisme socials tinguin un camp i un espai on desenvolupar-se. I això s'anomena proveir d'infraestructures aquesta societat. Això s'anomena que l'Administració funcioni. Això s'anomena que hi hagi seguretat jurídica. Això s'anomena política econòmica que promogui riquesa i sobretot llocs de feina. Això s'anomena medi ambient cuidat. Això s'anomena prudència en la despesa pública. Això s'anomena ponderació d'on són socialment més rendibles els doblers. Això s'anomena transparència i honestat en el govern. I que no es preocupin els hermeneutes: un govern liberal i de liberals no es quedarà sense feina, tot el contrari, un govern liberal i de liberals tindrà més feina que mai, no donarà l'abast.

I continuem amb els principis. Al llarg de la campanya electoral, el discurs del Partit Popular s'ha centrat, d'una manera quasi obsessiva, en els llocs de feina. De fet, hem estat l'únic partit que ha fet dels llocs de feina, de la defensa dels llocs de feina, l'eix central de la seva campanya. Per una qüestió de principi, sense cap dubte, com podem parlar als ciutadans de carreteres?, com podem parlar als ciutadans de trens, d'ecologies, de paradisos virtuals, si aquests ciutadans han perdut el seu lloc de feina, no troben feina, o la feina que tenen perill? Com podem convocar-los a "fer país" si el seu país, el país de la seva família, els seu país personal, està instal·lat en la incertesa?

Hi ha una espècie recurrent que consisteix en un reduccionisme maniqueu que oposa sempre desenvolupament econòmic a l'equilibri mediambiental i a la qualitat de vida.

Aquest reduccionisme que no dubta qualificar d'intel·lectualment esburbat i políticament fals, tal vegada expliqui el sorprenent acriticisme amb què s'ha contemplat la destrucció de llocs de feina a la nostra comunitat autònoma o la pèrdua de competitivitat de la nostra economia. L'un i l'altre serien un mal menor, el preu inevitable que s'ha de pagar per

protegir el medi ambient i, a la vegada, una major i millor qualitat de vida. A partir d'aquí, per tant, el triomf del Partit Popular en aquestes eleccions de dia 25 de maig, és interpretat -i estic segur que tendrem ocasió d'entrar-hi- com una espècie de *vuelta a las andadas*, com el triomf de la depredació del territori, del ciment o de la "balcarització".

Clar, i aquesta situació ens recorda la mateixa situació que vivia Espanya a les darreries dels governs socialistes: no hi havia cap altra política econòmica possible, els dos milions de llocs de feina promesos s'havien transformats en dos milions de desocupats, de gent que no tenia feina, i era el preu inevitable d'una política econòmica inevitable imposada per la inevitable, també, conjuntura internacional. Guanyà el Partit Popular l'any 96, i allò que era inevitable es transformà, de cop i volta, en evitable, els dos milions de nous aturats es transformaren en més de quatre milions de llocs de feina, es quadraren els comptes públics, es varen reduir els impostos dels ciutadans de tot l'Estat i el país començà l'època més prolongada de prosperitat que ha viscut la democràcia espanyola.

No és cert, és que no ho és que l'atur i la desacceleració econòmica siguin les contrapartides inevitables d'un medi ambient protegit. No és cert, i ho demostrarem. No és cert que el parc natural passin necessàriament per la integració coercitiva de les propietats privades, i ho demostrarem. No és cert que l'ecologia i l'economia siguin incompatibles, sinó que són complementàries, i ho demostrarem. No és cert que la construcció en un règim de seguretats jurídiques que no necessita aturades en sec i moratòries sigui inconciliable amb el medi ambient i, de fet, les polítiques practicades han demostrat precisament els efectes contraris, els efectes d'una oferta artificial induïda per moratòries explícites o implícites i per la inseguretat jurídica. No és cert que les necessàries autopistes o autovies consumeixin més territori que desdoblaments tècnicament irracionals, sinó que consumeixen el mateix i, fins i tot, no tant. No és cert que el cable submarí sigui mediambientalment inferior al gasoducte. No és cert que la incineració de residus sigui un atemptat ecològic isobretot quan l'alternativa resulta ser el sistema de l'abocador. No és cert que les dessaladores siguin un mal mediambiental quan resolen un problema secular i l'únic pecat de les quals ha estat posar en evidència, gràcies a la tecnologia, el catastrofisme de l'ecologisme radical.

I parlem d'economia i de principis econòmics. En cinquanta anys hem passat de ser una economia agrària i semiindustrial a ser una economia de serveis. Això no és un mal en si mateix, això és un bé. Síntoma de modernitat i d'adequació a la divisió europea del treball, en bona part obligats per la nostra condició insular. I aquesta formidable transformació ha estat possible gràcies, entre d'altres coses, al turisme, a aquest turisme que ara pareix que menysprea, que satanitzam i que feim responsable de tots els nostres mals. Els experiments han de fer-se amb gasosa i, en economia, de vegades ni tan sols amb gasosa. Quan se senten fantàstiques teoritzacions sobre "allò que hem de fer", com hem de diversificar la nostra economia i altres hipòtesis de despatx, la realitat dels fets és especialment cruel: ningú no fa cas als teoritzadors. I és que, senyores i senyors diputats, el protagonisme econòmic no el realitza cap conselleria, ni cap càtedra d'economia, ni cap govern: l'economia la protagonitzen els empresaris, els inversors, els treballadors i tot el món de l'empresa, i ni els uns ni els altres

munten fàbriques de xips, fàbriques d'ordinadors o plantacions de cautxú. El fet que s'aventurin peregrines teories econòmiques prescindint per complet dels protagonistes de l'activitat econòmica seria divertit i fins i tot interessant, si no fos que els experiments, a continuació, es fan amb sectors econòmics consolidats com és el turisme, i no amb gasosa amb aigua del grifó. Aleshores, aquell fet divertit, aquella teoria de despatx divertida, esdevé inquietant i, fins i tot, dramàtic: destruïm allò que és sòlid a canvi d'allò que els francesos anomenen "*bâtir des chateaux en Espagne*".

Això no pot ser, això és irresponsable, és delictiu. El turisme estira de tota la nostra economia. El turisme és un turisme pròsper, és el que permet i permetrà en el futur una diversificació del sector terciari. El meu govern, el govern del Partit Popular, però també qualsevol govern, s'ha de ficar bé en el cap que l'empresari és insubstituïble com a agent essencial de l'activitat econòmica. És clar que es mou pel lucre, i aquest lucre el du a concentrar informació, el du a explorar mercats, el du a generar idees empresarials que, coordinant capital, treball i organització, donaran lloc a això que s'anomena empresa. No podem dimonitzar l'empresari, no podem dimonitzar la seva activitat en nom d'apriorismes ideològics que ens duen on ens duen, on ens han duit. L'empresari es mou -i és la seva obligació- per l'obtenció de rendibilitats, però aquí no s'acaba ni la seva figura ni la seva condició. L'empresari té efectes multiplicadors sobre el conjunt de l'activitat econòmica, l'empresari sobretot crea riquesa i genera llocs de feina. Que ningú no es preocupi: el dia que no sigui rendible ni atractiu fabricar una cosa, no es fabricarà, i el dia que sigui rendible i atractiu fabricar xips, fabricarem xips, però, mentrestant, deixem en pau i respectem l'empresari perquè pugui exercir com a tal, perquè vagi allà on les seves inversions siguin més rendibles i perquè planifiqui la seva activitat des de la llibertat, i nosaltres ja tendrem la responsabilitat de fer que aquestes inversions i aquesta activitat sigui beneficiosa per a tots els ciutadans. Oblidaraquestes elementalitats probablement explica bona part d'allò que ens passa.

Què el nostre model turístic ha de ser repensat? Per descomptat, naturalment, i crec que així ho opinen, en primer lloc, els mateixos empresaris i responsables turístics. Però per repensar-lo, per plantejar aquest gran debat que incitem al llarg de la legislatura, és necessari restaurar ponts i espais de diàleg que ho facin possible. Per això parlava, al començament de tarannàs, d'espais de trobada i d'espais de diàleg, per arbitrar mesures de xoc, per revisar imatges de marca, estereotips consagrats i per replantejar-se els criteris de promoció.

Llibertat, un altre principi sacrosant per a un demòcrata de les democràcies demoliberals, que són les úniques possibles. No hi ha ni hi pot haver excepcions, zones exemptes, a l'imperi de la llibertat com a eix medul·lar del nostre sistema polític que defineix la Constitució. És en nom d'aquesta llibertat i no en nom de res més, que el Partit Popular ha plantejat, de manera desdramatitzada i sense cap tipus de complexos, qüestions que cren latents a la nostra societat cobertes per una espècie de pacte de silenci que ningú no gosava rompre. I, no obstant això, la política, com passa de vegades, anava per un lloc i la realitat social per un altre. I em vull referir a qüestions lingüístiques i relacionades amb la llibertat de l'ensenyança.

No es pot imposar cap llengua, no es pot anar en contra de cap llengua, no es pot ignorar olímpicament la realitat sociolingüística, no es pot violentar, en nom del que sigui, la llibertat d'elecció de centre escolar o convertir en una caricatura el bilingüisme de la nostra societat i la nostra llengua, que volem defensar i estimar. I això ho hem plantejat sense anaren contra de res ni de ningú. Crec que és la primera vegada que uns temes tan conflictius i tan vidriosos surten a la superfície del debat polític, com han de sortir-hi, amb naturalitat, sense cap tipus de dramatisme i amb una aposta desinhibida per la convivència pacífica i civilitzada.

I a l'hora de baixar al detall, a les coses concretes, vull recordar que, abans que finalitzàs la campanya electoral, vaig expressar en nom del meu partit la convicció i el nostre compromís que, per damunt o independentment de les majories que es produïssin a les eleccions, hi hauria una sèrie de grans qüestions, de grans projectes, que haurien de menester el més ampli consens possible i que haurien de ser qüestió de més d'un partit polític.

Aquestes grans qüestions, aquests grans temes, malauradament després d'aquests quatre anys que per circumstàncies, les que siguin i en ocasions per imponderables, no s'hagin pogut resoldre, han convertit aquests problemes en problemes, a més d'importants, avui en urgents. Temes com el Pla territorial o els plans territorials, les carreteres, l'energia, els residus, l'aigua són temes malauradament no resolts i que avui posen en perill els reptes de futur de la nostra societat.

I és precisament des d'aquesta perspectiva, la perspectiva de l'interès general, des de la perspectiva d'intentar fugir d'una imatge de repartiments de càrrecs, de repartiment de poder, de parcel·les de poder, que jo sincerament crec que no ens beneficia i que no ens ha beneficiat gens a la classe política en general al llarg d'aquests anys passats, és des d'aquesta perspectiva des d'on hem pogut establir un acord programàtic i de governabilitat amb Unió Mallorquina, amb el partit d'Unió Mallorquina, per a la legislatura 2003-2007. Crec sincerament que ambdós partits hem sabut posar per davant els interessos dels ciutadans de les Illes Balears, i no la dels nostres partits polítics respectius.

Han primat els projectes, han primat les infraestructures, els nostres programes electorals, la col·laboració i la cooperació entre les institucions, davant d'un enfrontament estèril per interessos estrictament electorals; en definitiva, ha primat l'estabilitat i la governabilitat de les institucions, per tal de poder dur endavant aquells projectes que beneficiïn els nostres ciutadans. El resultat electoral del mes de maig, la societat en definitiva, ha reclamat un projecte polític homogeni i estable, capaç de resoldre d'una vegada per totes els seus problemes.

Aquest acord, que no és un acord exclouent, sense cap dubte, aquest acord parteix dels principis bàsics que configuren els nostres programes electorals respectius: model econòmic que garanteixi el desenvolupament sostenible, la garantia de qualitat de vida, seguretat jurídica, diversificació i desestacionalització de les nostres economies, desenvolupament del règim especial de les Illes Balears, pacte local, etc., per arribar al compromís d'execució programàtic concret que afecta temes tan importants com són les carreteres, la llei de capitalitat de la ciutat de Palma, el Pla energètic de les Illes Balears, el Pla hidrològic estatal i de

les Illes Balears -amb la construcció de les desalinitzadores de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa-, els parcs naturals, l'eliminació de l'impost de successions de pares a fills, la lliure elecció de centre educatiu, les Directrius d'Ordenació del Territori, la Llei d'habitatges turístics de vacances, la Llei del defensor del territori, i, pel que fa concretament a Mallorca, el Pla territorial i els residus, entre d'altres qüestions.

Podria continuar aprofundint en els nostres programes electorals que són el nostre compromís programàtic de govern, podria continuar aprofundint en els programes electorals del Partit Popular de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, programes que les seves senyories coneixen perfectament, i que garanteixen la igualtat de condicions de tots els ciutadans de les Illes Balears, perquè aquest és el nostre compromís, aquesta és la nostra oferta programàtica i de govern.

Podria explicar la funció vertebradora del territori, de les autopistes o de les autovies projectades, adaptades als plans territorials insulars, consensuant els traçats sempre des de la perspectiva del menor impacte ambiental possible, però garantint la construcció de les carreteres ràpides i segures, necessàries a totes i a cadascuna de les nostres illes i adaptades a les exigències tècniques per atendre unes necessitats de trànsit insuportables amb l'actual xarxa viària.

Em podria estendre sobre el gran debat urbanístic, que hem de resoldre d'una vegada per totes, sobre unes illes que, amb importants excepcions, han esdevengut àrees metropolitanes; una ordenació del territori basada amb la seguretat jurídica i amb el respecte a la propietat privada.

O podria entrar a parlar de com abordarem la gestió d'una sanitat pública transferida que malauradament fa aigua per totes parts. S'ha transmès al ciutadà la sensació que no s'ha aconseguit desgraciadament dispensar l'assistència proporcional a la responsabilitat adquirida. Seria bo, hem d'acabar amb les controvèrsies dels professionals, amb les crisis sindicals, amb els canvis erràtics de personal qualificat, amb les disputes entre segments assistencials, i aconseguir el sentiment de seguretat i confiança que ha d'oferir el sector sanitari de les Illes Balears, en el seu conjunt, a tots els ciutadans.

La sanitat, la salut no té color polític, i el sistema sanitari que li dona suport ha de ser complementari, utilitzant tots els recursos disponibles, venguin de la iniciativa privada o de l'aportació pública. L'objectiu és l'assistència sanitària pública, gratuïta, de qualitat per a tothom, amb l'execució de les infraestructures urgents ajornades, malauradament, com l'hospital d'Inca, l'hospital de Menorca, a Maó, o l'hospital de Formentera, entre d'altres.

Podria repetir per què eliminarem l'ecotaxa, i destacar que només amb l'anunci de la supressió d'aquest impost ja avui hi ha respostes positives en el mercat turístic. Que malgrat aquesta supressió, volem garantir les inversions mediambientals, perquè el turisme i el medi ambient seran la nostra prioritat política lligada a la creació de llocs de feina i a la nostra qualitat de vida. Que volem recuperar el liderat turístic per a les Illes Balears, que volem recuperar la nostra imatge i que volem garantir les inversions en infraestructures turístiques, com per exemple la posada en marxa de l'Escola d'Hostaleria a Eivissa i Formentera.

Caldria recordar el compromís per al manteniment i la defensa del teixit social agrari i pesquer, principalment davant aquesta preocupació que tenim tots davant això que se'ns presenta de la reforma de la política agrària comuna a la Unió Europea i les seves conseqüències.

Caldria destacar probablement el nostre compromís amb el foment d'activitats productives a la indústria, al comerç, i en general la vinculació de les petites i mitjanes empreses a la creació de llocs de feina. La diversificació de la nostra economia com una reforma estructural pendent, desgraciadament, que hem d'aconseguir i que passa per no perdre models com el que tenim de Menorca amb exemples tan importants en el camp de la indústria del calçat, de la bijuteria o de la indústria agroalimentària, entre d'altres.

Podríem debatre la política assistencial en termes d'eficiència, en termes d'integració de les organitzacions socials i de prevenció. Del nostre compromís amb la construcció de centres assistencials per a persones que necessiten una atenció especial a totes les Illes Balears, com per exemple la Residència de Santa Eulàlia els centres de dia de Sant Antoni i de Formentera, entre molts d'altres, pendents a totes les Illes Balears.

Podríem tornar a recordar que mantindrem i continuarem aquelles coses que s'han fet bé al llarg d'aquests quatre anys, com són les infraestructures de transport públic i altres coses que, sense cap dubte, s'han fet d'una forma adequada, acceptant el repte de resoldre, en col·laboració amb totes les institucions competents, la problemàtica del transport aeri, principalment a les illes menors, i el transport marítim de persones i mercaderies a Formentera.

Podria recordar el nostre compromís amb les polítiques actives, les ajudes, les desgravacions fiscals per a la adquisició del primer habitatge o dels habitatges en general.

I em podria estendre sobre la importància de la col·laboració, la importància de l'enteniment entre les institucions en benefici dels nostres ciutadans, la importància del fet que puguem aconseguir d'aquesta relació amb el Govern de l'Estat, amb l'Administració europea, el finançament necessari per aconseguir les solucions dels nostres problemes de transport, d'aigua, d'energia i d'infraestructures en general o fins i tot de qüestions més puntuals, com puguin ser els jutjats de primera instància de Formentera o la solució, d'una vegada per totes, de la problemàtica, desgraciadament cada dia més actual, del braç del port de Ciutadella i del port de Ciutadella. Tenim el règim especial de les Illes Balears, l'instrument necessari per desenvolupar aquesta col·laboració i tenim tota la voluntat política per dur-ho endavant.

I podria continuar amb moltes altres qüestions i aspectes dels nostres programes electorals que coneixen les senyories, però tanmateix aquests aspectes concrets que estic segur i convençut que demà mereixeran l'atenció de tot el nostre debat, crec que són secundaris en relació amb aquests grans eixos, són secundaris en relació amb aquests grans principis ideològics que inspiraran la nostra acció de govern.

I és que, en el fons, estic plantejant a les seves senyories, i a través seu a la ciutadania, una "altra" forma de govern i una

altra forma de governar, que sobretot pugui solucionar els problemes dels nostres ciutadans.

Moltes gràcies, senyor president. Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Acabada la intervenció del candidat a la Presidència de la comunitat autònoma, se suspèn la sessió fins demà, a les 12 hores.

Prec un minut d'atenció a les senyores diputades i als senyors diputats, abans que no s'aixequin. Aquesta presidència informa els senyors portaveus dels grups parlamentaris que d'aquí trenta minuts, si els sembla bé, hi haurà a la Sala d'Actes una sessió de la Junta de Portaveus.

Al mateix temps, els inform que per tal de poder preparar les acreditacions de les diputades i dels diputats, els dies de les sessions plenàries d'investidura es procedirà a realitzar les fotografies necessàries; avui, dia 25, lloc, Sala de Juntes del vestíbul de Palau Reial, horari, fins a les 14 hores; i demà, dia 26, des de les 11,30 fins a les 14 hores.

Moltes de gràcies i fins demà. S'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears, Palma

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2003

Núm. 2-fascicle 2

Presidència
del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada els dies 25 i 26 de juny del 2003

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Debat d'Investidura del Molt Honorable Senyor President de les Illes Balears

fascicle 1

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats. Recomença la sessió d'investidura del candidat a president de la comunitat autònoma de les Illes Balears. Té la paraula la portaveu del Grup Parlamentari Mixt, Hble. Sra. Maria Antònia Munar i Riutort per un temps de 30 minuts.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Molt Hble. Sr. President del Parlament de les Illes Balears, Molt Hble. President en funcions del Govern de les Illes Balears, honorables conselleres i consellers, digníssimes autoritats que ens acompanyen, senyores i senyors.

Unió Mallorquina és un partit definit estatutàriament com a partit de centre nacionalista i liberal, volem continuar apostant d'una forma clara i decidida pel compromís que hem anat adquirint al llarg d'aquests anys amb milers de ciutadans i ciutadanes. Un compromís fonamentat en la defensa dels interessos de Mallorca i de tots els mallorquins, una manera de fer política ens caracteritza i és la del seny i la moderació, sense extremismos, sense dogmatismes perquè en política és possible allò que és socialment acceptat. Sense urgències, perquè allò vertaderament important és fer les coses dia a dia i anar fent camí, però amb uns objectius, això sí, clars: la qualitat de vida, el benestar, la productivitat i la convivència perquè per a Unió Mallorquina el més important són les persones, perquè creim que ens ho mereixem, ens ho mereixem com a poble, com un poble que ha tengut sempre empenta, perquè hem estat un poble sempre tenaç i perquè hem tengut voluntat d'existir i de persistir.

Unió Mallorquina ha donat mostres de saber estar sempre en el seu lloc i entre d'altres, d'haver aportat en cada moment la seva voluntat d'ajudar a la governabilitat de les institucions. És així que tots afrontam aquesta nova etapa política amb el repte, un repte inexcusable de donar resposta vàlida i efectiva als problemes històrics de finançament i d'inversió que ens situen avui per avui en els darrers llocs en serveis tan importants per als ciutadans com són la sanitat, l'educació, les carreteres, la competitivitat de les nostres empreses. La necessitat de superar aquest dèficit històric i el reconeixement del fet insular han de ser, en el nostre entendre, els eixos vertebradors de l'activitat política, no tan sols d'aquesta comunitat sinó també de l'Estat espanyol. Ha de ser una condició bàsica per al Govern de les Illes Balears assolir un model econòmic estable, garantir la productivitat i la igualtat de les condicions de la nostra gent amb la restat de l'Estat i d'Europa, que s'impulsi l'activitat empresarial, la industrial, generadora de riquesa i per tant, de sostenibilitat i de futur. Donar solucions definitives és per a nosaltres aconseguir el benestar i la màxima qualitat de vida i ho és també aplicar el model territorial que definirà la Mallorca que volem d'aquí 10, 15, 20 o 25 anys, la Mallorca dels nostres fills i si és possible la dels nostres nés. La situació política que existeix a la nostra comunitat i la que existeix en el Govern de l'Estat, permet suposar una correcta sintonia entre les institucions pel que fa a tots i cada un d'aquests objectius exposats i pensam que no hi haurà entrebancs donat que, encara que sempre hauria de ser així, sabem que moltes vegades el fet de què institucions diferents estiguin governades també per partits diferents fan que hi hagin entrebancs, que esperam en aquest cas i estam ben segurs que en el cas de les Illes Balears

els governants tendran la capacitat suficient d'aprofitar aquesta avinentesa de què governin aquí i allà els mateixos partits polítics.

És moment de reptes, se'ns plantegen reptes concrets de primera magnitud que exigiran compromisos, compromisos clars i actuacions decidides ja que és molt el que està en joc. L'aprovació definitiva del Pla territorial de Mallorca que establirà uns paràmetres de desenvolupament i amb concordança amb la nostra realitat territorial, econòmica i social definint pautes de creixement i de sostre poblacional, són un d'ells. Aquest instrument serà una pedra angular del nostre futur, amb aquesta vocació va néixer i d'aquesta manera ha de ser entès. També ho és el Pla de carreteres, les comunicacions i desenvolupament són coses que sempre han anat juntes. Creim que s'ha de fer feina, que s'ha de continuar fent feina, la feina que s'havia fet en el darrer any en matèria de carreteres i que a més ha de tenir l'adequat finançament. Les mancances en aquest àmbit jo crec que adquireixen una transcendència essencial quan afecten, com és el cas, a la seguretat dels ciutadans, però també en el creixement de sectors econòmics, tan industrial com d'altres. També és precís continuar la gran tasca en el tractament de residus, crec que avui dia podem dir que gràcies a la gestió d'aquests darrers 4 anys hem aconseguit ser pioners en tota Europa i que avui és imprescindible continuar fent feina i posar en marxa aquest tercer forn, indispensable, que va en total concordança amb les directrius europees d'eliminar els abocaments. En un altre àmbit s'ha d'anar més enllà, especialment amb dos aspectes, dos aspectes que són bàsics i que fan que les Illes Balears necessitin d'una inversió molt important, aquests dos aspectes són els recursos hídrics i energètics. És imprescindible aconseguir que s'executin les inversions que resolguin els problemes que són crònics i que tenim amb el subministrament d'aigua. Una illa com Mallorca amb 700.000 habitants i 10 milions de visitants anuals, no ens podem permetre el luxe de dependre de si plou o no plou. Pareix lògica que l'expectativa d'aquestes inversions, donat que el Pla hidrològic ha estat aprovat pel Sr. Matas, exministre i futur president, doncs crec que no serà molt difícil aconseguir el finançament necessari. També és imprescindible l'assoliment definitiu d'allò que és el Pla energètic, un pla que en el nostre entendre ha de contemplar les dues opcions, gas i cable.

És evident que un repàs detallat de les mancances de la nostra terra pel que fa a les inversions en infraestructures evidencia l'enorme dèficit històric que patim, dèficit que entenem que s'ha d'anar superant poc a poc pel benefici de tots els ciutadans. Des d'Unió Mallorquina hem volgut calcular d'una manera aproximada les inversions necessàries per garantir l'efectiu benestar de tots els ciutadans i l'activitat del nostre sector productiu, uns 1.500 milions d'euros. És a dir, en pessetes uns 250.000 milions i que repartits estarien entre carreteres, instal·lacions energètiques i hidràuliques i els accessos al port. Estam posant damunt la taula quantitats econòmiques molt importants que han de ser gestionades sense por i amb molt responsabilitat. Aquesta és l'essència d'aquest pacte programàtic i de governabilitat que s'ha signat entre Unió Mallorquina i el Partit Popular, sense por, sense por perquè no hem de pensar que aquestes inversions han de suposar ni especulació urbanística, ni pressió de la mateixa. Són solucions a problemes que patim i que només vénen a suplir les mancances que s'han anat produint al llarg del temps perquè els creixements no han tengut les infraestructures adients. Ja hem

manifestat que el Pla territorial de Mallorca permetrà unes regles de joc molt clares i que per tant, tendrem molta seguretat jurídica i ens permetrà arbitrar unes mesures de desenvolupament sostenible a la nostra illa. Totes les inversions que hem assenyalat per ser veritables instruments de generació de riquesa i de benestar s'han d'emmarcar, en el nostre entendre, dins d'aquest pla i amb la mateixa responsabilitat, deia, perquè hem d'evitar amb tot moment que aquestes inversions generin una situació de col·lapse, de saturació i d'instabilitat en el nostre teixit econòmic i social, m'explicaré. Processos inversors de la dimensió dels que s'han exposat exigeixen l'establiment d'un calendari que permeti fer d'aquests recursos un important motor de la nostra economia, però sense generar, com va passar amb altres iniciatives, exemple Pla Mirall, veritables problemes de caire social. Aquesta prudència serà a més a més beneficiosa per al nostre teixit econòmic i empresarial, així les nostres empreses podran assumir el repte d'aquestes realitzacions, ser alhora subjecte actiu i passiu d'aquest impuls, sense veure-se excloses per una competència externa que no deixaria beneficis a la nostra terra.

De totes maneres no tot són inversions. La Constitució espanyola de 1978 en el seu article 138.1 estableix també l'existència del fet insular i la necessitat de què aquest sigui tengut sempre en compte a l'hora de garantir aquest equilibri econòmic envers l'Estat, amb criteris de màxima justícia, evitar perjudicis i greuges comparatius entre els nostres ciutadans i la resta de l'Estat espanyol és una obligació de l'Administració. La realitat insular genera també la necessitat de definir competències sense duplicitats perquè cada una de les administracions pugui vetllar d'una forma eficient i eficaç amb la gestió dels recursos que li pertanyen. És un objectiu que passa, sense cap dubte, per consolidar l'edifici institucional que es deriva del nostre Estatut d'Autonomia, amb els consells insulars vertebrats com a governs de cada una de les illes i per l'assoliment d'un finançament just i equilibrat per a tots els ajuntaments, amb una menció especial a la necessitat d'aprovar la Llei de capitalitat de Palma, que haurà de ser peça clau per resoldre els problemes que travessa la capital de la nostra comunitat. Dins les mesures de caire econòmiques necessàries per compensar els costos de la insularitat, pren protagonisme inexcusable l'aplicació del Règim Especial de les Illes Balears, citat de manera repetitiva i invocat una vegada i una altra, però encara no aplicat de forma plena i efectiva. Establir solucions vàlides per al transport de passatgers, mercaderies o matèries primes és una prioritat connectant les illes entre si i també aquestes amb el territori peninsular. També apostam per la desestacionalització i la promoció d'un turisme de qualitat. Per un tractament adequat dels treballadors fixos discontinus i moltes altres coses més que es detallen precisament a l'articulat del REB. També és essencial la definició d'un sistema impositiu que compensi el dèficit provocat per la insularitat a les nostres empreses, igualant la seva competitivitat amb la resta de l'Estat. Aquest fet, sens dubte, incidirà també damunt la seva modernització i renovació.

Parlem d'economia. La importància del turisme dintre del producte interior brut és clara i evident i la vinculació de l'activitat turística damunt altres activitats econòmiques és un fet. El petit i mitjà comerç, l'agricultura, la pesca, els transports, la restauració són alguns dels exemples de com el turisme marca el ritme de la nostra economia. Aquesta realitat efectivament exigeix un compromís amb el sector turístic, no hi ha cap dubte

de la necessitat d'aconseguir dia a dia l'excel·lència turística, de fomentar de forma clara el turisme de qualitat, amb infraestructures necessàries i que són imprescindibles per tal, les carreteres, els camps de golf, els ports esportius i que puguin gaudir d'una terra importantíssima i d'uns espais naturals ben conservats. En aquest sentit, entre tots, administracions públiques i sector privat hem de concertar uns objectius i unes pautes de treball, posant especial atenció i intenció a la promoció, la recerca de la qualitat, l'atenció a zones turístiques, la lluita contra la desestacionalització, l'impuls d'atractius turístics complementaris, com pot ser el turisme esportiu, el turisme cultural i el de la natura. També aquí l'Estat hauria de tenir un compromís amb les Illes Balears, l'activitat turística incrementa de manera molt notable la població a la nostra comunitat sense que aquest factor avui per avui es tenguí en compte a l'hora del nostre finançament. La negociació allà on ens agradaria participar de la reforma de la Llei orgànica de finançament de les comunitats autònomes per al proper període del 2007 al 2012 i que s'ha d'efectuar lògicament dins aquesta legislatura haurà d'incloure inevitablement el fet de la població flotant, només així amb aquest reconeixement podrem fer front a les necessitats d'una sanitat que ha de poder oferir una atenció propera i de qualitat i d'un sistema educatiu que garanteixi la llibertat d'elecció de centre, res millor per a la lliure elecció de centre i que no hi hagi problema de què tots siguin els millors. A més a més la recerca d'instruments ens ha de permetre gestionar els recursos que es generen dins la nostra comunitat, gràcies precisament a l'activitat turística. Amb l'impuls que suposa l'activitat turística per a la nostra economia es poden dissenyar actuacions que permetin traslladar aquest impuls a altres sectors econòmics que no disposen avui per avui del mateix econòmicament, socialment que allò que significa precisament l'activitat turística, però que sabem que formen part de la nostra realitat i que per tant, també han de ser defensades i potenciades d'una manera decidida.

Sens dubte el nostre ha de ser un país allà on l'economia sigui el màxim de diversificada, allà on els sectors econòmics disposin del necessari per a actuacions dirigides a la seva protecció i promoció, sense perdre de vista les íntimes relacions de cada un d'aquests sectors amb el turístic, fomentant així aquest teixit de producció amb la potenciació per assolir que cada un d'aquests sectors potenciï als altres i entre tots potenciam el benestar dels nostres ciutadans. D'aquesta manera haurem d'establir mecanismes de protecció i de defensa del nostre sector primari, un sector especialment vulnerable dins de la nostra economia ja que representa un percentatge molt petit dins del producte interior brut. Malgrat aquest condicionant el cert és segur que aquest sector és dipositari de molts d'aspectes que fan que avui per avui siguin importantíssims, com les arrels de la nostra tradició i que formen un bagatge cultural molt important com a poble. A més a més és aquest el sector que amb moltes ocasions ens permet mantenir un entorn ambiental, un patrimoni natural que és precisament el que està en condicions de tenir aquests criteris de real sostenibilitat. Així el poc més que aquest sector primari pot tenir amb la nostra economia, s'ha de veure compensat per aquests valors afegits que han de suposar una implicació efectiva de les institucions en el seu futur, que passa amb molts de casos per l'establiment de mesures, com podien ser entre d'altres el finançament estable i definitiu pel món del trot. D'igual forma el sector secundari necessita d'actuacions clares i dirigides al seu enfortiment i futur. En aquest sentit, una política seriosa pel que fa a la

recerca, a la investigació, a la implantació de noves tecnologies, a l'increment del teixit industrial, implica també que els ajuntaments amb les seves competències sobre polígons industrials i amb les altres institucions, actuïn com a eixos d'actuació fonamentals. Però també ho són les diferents qüestions a les quals ens hem referit al llarg d'aquesta intervenció, és a dir les necessàries inversions en matèria d'infraestructures, en matèria de transports de mercaderies i de tots aquells aspectes que afecten molt directament el nostre teixit industrial.

Pel que fa referència al nostre comerç, component d'aquest sector terciari, sembla evident la necessitat de dur a terme un compromís clar de protecció, promoció i difusió d'aquesta activitat, tenint sempre en compte que és precisament aquest tipus de comerç que dona vida als nostres carrers, que impedeix la degradació i la inseguretat ciutadana i que, per tant, juga un paper molt important dins el nostre mercat laboral i perquè també ens permet mantenir una oferta dels nostres productes i de les nostres tradicions de cara als visitants.

Però seria una errada d'incalculables conseqüències avaluar de manera detallada la nostra realitat econòmica i les seves necessitats sense situar-la dins del seu context, un context conformat per un entorn físic en el qual aquesta realitat econòmica es desenvolupa i per una identitat cultural que forma part essencial del que nosaltres som i especialment del que nosaltres volem ser. Un entorn físic que és la realitat del nostre territori, un territori limitat que ha de ser gestionat amb la màxima responsabilitat i estimació per protegir decididament el nostre patrimoni ambiental. Per això, ja fa anys que Unió Mallorquina defensa la protecció del nostre territori, la protecció del nostre paisatge, és una de les mesures que més poden garantir el manteniment d'un turisme de qualitat, sens dubte, aquest és el repte, fer compatible el desenvolupament econòmic de la nostra societat, la generació de riquesa i benestar per a tots els ciutadans amb el respecte al nostre patrimoni ambiental i al nostre patrimoni cultural. Activitat econòmica i medi ambient no poden ser conceptes contraposats, sinó tot el contrari, elements compatibles i inseparables que es vagin estenent, no tan sols als espais naturals, sinó també i de manera molt important, a les nostres zones urbanes.

I l'altre element que forma part del context que emmarca l'activitat econòmica és sense cap dubte la identitat cultural. A un moment on els processos econòmics de cada vegada presenten una vessant de més clara globalització, és necessari manifestar que el nostre desig no és patir un procés de clonació amb qualsevol altra illa o indret del món, on les nostres senyes culturals passin a ser part d'un hipotètic museu etnològic global, tot el contrari, volem apostar per la defensa d'aquestes senyes d'identitat com una part essencial de nosaltres mateixos, del que ens fa ser com som la vegada que ens enriqueim amb el que ens aporten els altres. Per això, lluny de voler amagar la nostra identitat, el nostre patrimoni històric i cultural, les nostres tradicions i la nostra llengua, el que volem és, precisament, que rebim la protecció i la difusió que es mereixen des de l'enriquiment que suposa un bagatge cultural d'aquesta importància. La nostra cultura, la nostra llengua, les nostres tradicions, les nostres senyes d'identitat són elements definitius a l'hora d'entendre la nostra societat, la nostra economia i a l'hora d'entendre'ns a nosaltres mateixos.

Com veurà, Sr. Matas, la nostra és també una posta per Mallorca, per fer país des de, com deia al principi, la nostra òptica de partit, de centre, nacionalista i avui per avui, l'únic de l'Estat membre de la Internacional Liberal. És per tot això, per tot el que vostè va dir ahir i que va assenyalar com a coincidències, i per tot allò que estic segura avui farà seu de la meua intervenció, que he de manifestar que el nostre grup parlamentari donarà suport a la seva investidura com a president del Govern de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Jaume Matas per contestar la portaveu del Grup Parlamentari Mixt.

EL SR. MATAS I PALOU:

Sr. President, digníssimes autoritats, senyories i senyors. Senyores i senyors. Vull utilitzar aquest torn de rèplica per intentar donar resposta i aclarir una sèrie de qüestions que crec que s'han plantejat dins aquest discurs de la presidenta del Consell de Mallorca i d'Unió Mallorquina. Vull, abans de res, agrair-li el to de la seva intervenció i, per suposat, sobretot agrair-li les paraules finals, estic segur que aquesta serà una legislatura molt important per als ciutadans de Mallorca, per als ciutadans de les Illes Balears i que aquest serà el fruit, serà el resultat d'aquesta col·laboració i l'objectiu, en definitiva, que perseguim amb aquesta col·laboració.

Coincidim, efectivament, com molt bé ha dit la presidenta, amb molts d'aspectes programàtics i, naturalment, amb altres no tant, però és des d'aquest aspecte, és des de l'aspecte dels interessos generals de la comunitat autònoma, uns interessos generals que sempre són el més important, però que en aquests moments són i han de ser més importants que mai i més prioritaris per a tots nosaltres, des dels quals volem afrontar aquesta etapa i aquest pacte de governabilitat per a aquests anys d'aquesta legislatura.

Perquè entenem que d'aquesta defensa dels interessos dels mallorquins, d'aquesta defensa dels interessos dels ciutadans que, sense cap dubte, compartim, és des de l'estadi on podem escometre la solució d'aquells problemes que necessiten avui d'aquesta estabilitat, independentment de valoracions que puguem fer de caràcter i de caire polític del que hagi pogut passar al llarg d'aquests anys, crec que si alguna cosa és evident més que mai és que, en aquests moments, se necessita, i crec que aquest ha estat el resultat electoral més clar i més diàfan, es necessita una estabilitat política, una estabilitat de col·laboració, de cooperació entre totes les institucions, per poder resoldre els nostres problemes. I, lògicament, aquestes possibilitats d'enteniment i aquestes possibilitats de pacte sempre són més possibles quan hi ha voluntat política, sempre són més factibles quan aquesta voluntat d'enteniment s'estableix entre partits polítics, entre ideologies que puguin ser més properes, ideològicament parlant, i pel que fa a aquesta legislatura, programàticament parlant. I és per això que aquest acord s'ha basat en un acord programàtic, de programes polítics que neixen d'ideologies distintes, però sí que envolten el que

seria l'aspecte polític del centre i l'aspecte polític, en el nostre cas, naturalment, del centre dreta de les Illes Balears.

I crec que és en el centre polític, que és efectivament amb les polítiques de la moderació, és amb les polítiques del sentit comú on els ciutadans se senten més representats; i per això, els ciutadans mallorquins i els de les Illes Balears no són una excepció. Perquè, efectivament, l'important són les persones, i les persones, avui, senyories, què volen? Que els solucionem els seus problemes i que els puguem garantir, des de l'acció de govern de totes les institucions; que poden tenir les seves necessitats cobertes i que poden tenir la qualitat de vida que tant i tant els ha costat aconseguir. I és per això que hem plantejat, des del primer moment, la necessitat d'assolir una sèrie de reptes de futur molt importants, una sèrie de projectes, des d'un àmbit i des d'un esperit de la col·laboració, del consens i del diàleg amb més d'una força política, independentment dels resultats de les urnes.

I és per això, precisament, i vull recordar que el Partit Popular, tenint majoria absoluta en aquest Parlament, es va comprometre abans d'acabar les eleccions, durant la seva oferta electoral, amb tots els ciutadans, que hi havia una sèrie de temes, de qüestions que exigien acords i consens ampli dins aquest Parlament i dins les forces polítiques de les Illes Balears. I és per això que jo crec que aquest primer estadi que hem assolit, d'acord amb una sèrie de qüestions -lògicament amb altres no hi estarem d'acord, com està clar que queda de manifest- però en una sèrie de qüestions que nosaltres creim que són molt importants i prioritàries per als ciutadans de les Illes Balears jo crec que seria saludable, senyories, que aquest acord també pogués ser extensible a altres forces polítiques de les Illes Balears. I nosaltres ho intentarem, i jo crec que s'ha d'intentar i es pot intentar. Potser no serà possible aquest acord en totes les qüestions, però en aquelles que siguin importants, en aquelles que siguin d'estat, en aquelles que ens afectin a tots i que puguem aconseguir aquest ampli acord, crec que això no farà res més que enfortir les nostres institucions i enfortir la nostra confiança dels ciutadans.

Som conscient de les inversions que necessita aquesta comunitat autònoma. Naturalment no només Mallorca, la necessiten totes les Illes Balears; la necessita Eivissa, la necessita Formentera i la necessita Menorca, a més de Mallorca, i aquest serà el nostre compromís, aquesta és la nostra voluntat. Nosaltres utilitzarem tota la nostra força, tota la nostra capacitat d'enteniment, tota la nostra capacitat de diàleg i, en aquest cas, de sinèrgies que es puguin produir entre les distintes institucions de l'Estat espanyol per defensar els interessos dels mallorquins, per defensar els interessos dels menorquins, dels civissencs i dels formenterencs, i per aconseguir que aquest decalatge que desgraciadament avui és una realitat, que s'ha produït i que es produeix de les nostres necessitats i de l'atenció de les nostres necessitats respecte a la mitjana de l'Estat espanyol, es pugui anar corregint gradualment i, en definitiva, el que sempre hem defensat, que si podem dur doblers a aquesta terra, si podem aconseguir inversions per a aquesta terra, que són bones per a aquesta terra, siguin benvingudes, vinguin d'on vinguin i vinguin del partit polític que vinguin. És el mateix, al final allò important és que aquestes inversions es facin i allò important és que aquests problemes -carreteres, residus, recursos hídrics, recursos energètics- es pugui solucionar.

No sé si són 1.500 milions d'euros, si són més o si són menys, però ja em va bé, m'és igual. És a dir, allò important és que posem fil a l'agulla, presidenta, per poder dur aquests doblers i per poder resoldre aquests problemes. Esper que entre tots en siguem capaços.

I compartesc, a més, la prioritat en els temes i en les qüestions. Compartesc la prioritat en aquestes inversions que plantegen reptes de futur: les nostres infraestructures en general, les nostres carreteres, energia, el problema de l'aigua, el problema dels residus, que és vera que s'han fet unes inversions magnífiques en matèria de residus, ningú no ho discuteix, però aquestes inversions que s'han fet en matèria de residus amb tot el respecte crec que demostren precisament que a vegades mirar aquestes qüestions des d'una perspectiva estrictament ecològica, i si m'ho permet, sense ofendre ningú, radical, quan topa amb la realitat demostra que els problemes no se solucionen, ni tan sols fent les inversions. Podem fer les inversions en reciclatge més importants del món, i jo felicito aquells que ho han aconseguit; podem tenir les millors instal·lacions del món en matèria de reciclatge de residus, però tenim les limitacions de la realitat: després la realitat ens demostra que amb aquestes instal·lacions es pot tractar una quantitat concreta i determinada de residus, ics, i la mateixa realitat ens demostra que els residus que nosaltres produïm són ics més tres, o ics per tres. És perfecte tenir aquestes inversions de reciclatge, però no hem resolt el problema, perquè aquesta utopia al final després topa amb la realitat, i topa amb la realitat que el fems es continua acumulant i el fems, a més, s'acumula de la pitjor forma possible itornant a les fórmules tradicionals, que eren les pitjors formes possibles.

Per tant, si s'han de posar en marxa incineradores, si s'han de posar en marxa forns per poder resoldre d'una vegada el problema dels residus, i que això sigui compatible amb el fet de tenir unes magnífiques instal·lacions de reciclatge i conscienciar els nostres ciutats que s'ha de reciclar, hem de fer aquests forns i hem de fer aquestes incineradores. I, presidenta, tan ràpid com puguem, perquè del dia que prenguem la primera decisió de crear una nova línia d'incineració fins al dia que es posi en marxa realment aquesta línia d'incineració, resulta que passaran tres anys, i durant aquests tres anys, desgraciadament, continuarem acumulant aquest fems, continuarem acumulant aquests residus.

Is'ha de resoldre el problema de l'aigua, s'han d'aconseguir aquestes inversions: Sa Costera, les obres de desalinitzadores, els grans projectes d'aigua que estan pendents en aquesta comunitat. I és indubtable que coincidim amb l'opció del gas i el cable d'una forma compatible, naturalment, perquè a més en aquest moment tenim les instal·lacions construïdes en matèria de producció d'energia, i lògicament requereixen l'ús del gas i, a més, sempre hem defensat aquesta aposta, però també compartim que això no té perquè ser incompatible amb el fet de poder dur també un cable elèctric a les Illes Balears que pugui acabar amb un monopoli en el subministrament elèctric a les Illes Balears.

I crec que aquests projectes s'han d'executar sense por i crec que, a més, tenim el més important per poder executar aquests projectes sense por. Què és el més important? Idò que els ciutadans de les Illes Balears han parlat i nosaltres no hem enganat ningú, i els ciutadans de les Illes Balears han apostat

perquè duquem endavant aquests projectes, volen que duquem endavant aquests projectes, volen que donem solució a aquestes qüestions, insisteix, i a aquestes l'aval que qual se vol polític ha de tenir i que necessita per complir el seu programa electoral.

Em pareix una bona aportació, Sra. Diputada, em pareix una bona aportació el calendari d'inversions. Efectivament, és possible que en qualque moment potser les circumstàncies hagin produït una certa descoordinació amb l'activitat econòmica i l'impuls de la inversió pública. És possible, pertant jo crec que aquesta és una lliçó que podem aprendre, probablement, i que podem intentar corregir. El que passa és que haurem de jugar probablement amb les dues mans, no hem de perdre el que puguem aconseguir i hem de fer compatible el fet que puguem aconseguir aquestes inversions amb el fet que aquestes inversions es programin de la forma més rendible per a les nostres empreses, per als nostres empresaris i per a la nostra activitat econòmica.

I crec, efectivament, que tenim l'instrument -com he dit ja a la sessió d'ahir- en el règim especial de les Illes Balears, i jo amb tot el respecte crec que no som sospitós en aquest sentit, que és un instrument de reconeixement de la diferenciació insular, de la diferenciació del 138.1 de la Constitució i del que això representa dins el context de l'Estat espanyol, i per tant tenim l'obligació de resoldre totes les qüestions que es plantegen en aquest règim especial que afectin tant els treballadors, el transport de passatgers, de mercaderies o la mateixa estructura econòmica de les Illes Balears.

I crec, efectivament, que aquests reptes de descentralització que han de passar també no només pels consells, sinó que compartim la visió també en el nostre programa electorals dels ajuntaments, de les necessitats dels ajuntaments i del que representa la llei de capitalitat de Palma, de la ciutat de Palma.

És en economia probablement on compartim els grans trets. Compartim els grans trets perquè defensam un model econòmic liberal, com vostè molt bé ha dit, i defensam un model econòmic que passa avui pel protagonisme d'una activitat econòmica que ha estat la més important i la que més riquesa ha creat a les Illes Balears. I aquesta activitat econòmica, que és el turisme, és vera que necessita un canvi, però hauríem d'aprendre la lliçó, i jo crec que tots l'hem apres, que aquest canvi estructural que s'ha de produir dins la nostra economia efectivament ha de passar per la defensa -això no és nou- d'un model més diversificat, d'una diversificació econòmica. Això no és nou i no és cap aportació, i per tant és evident, i també els lligams que es puguin produir entre els altres sectors econòmics industrials i el sector del món de l'activitat turística i, en general, del sector serveis, de l'economia terciària.

Però crec que la gran lliçó que hem d'aprendre i que hem après tots efectivament és que amb les coses de menjarnó s'hi juga i que hem d'anar molt alerta. Hem d'anar molt alerta perquè tenim un model millorable, totalment d'acord, però tenim un model que ha produït molta riquesa i que sobretot produeix llocs de feina per a la nostra gent, que això és el més important. Clar, aquest model és un model, a més, amb els ulls del qual ja voldrien plorar molts d'altres territoris no només d'Espanya, sinó de tot Europa i de tot el món. És a dir, jo crec que la clau en termes estrictament econòmics per afrontar una reconversió d'aquest model ha de ser una actuació

exclusivament de dins l'oferta. És el que vàrem intentar fer una llei general turística, que feia una contingentació, i des d'un govern liberal, efectivament, una contingentació de l'oferta perquè sabia les dificultats i els problemes que teníem si actuàvem des de la demanda, i la veritat és que la Llei general turística no s'ha canviat en aquests quatre anys, per qualque cosa serà, i efectivament l'actuació i la reconversió del model només pot passar per l'oferta si no volem posar en perill el més important, que és la riquesa que en aquests moments estam creant i s'ha creat.

I lògicament la desestacionalització. Les dades, si amb una anàlisi específica del sector d'activitat turística a les Illes Balears, poden ser catastròfiques, malauradament, és en el balanç de la lluita contra la desestacionalització, perquè efectivament aquí és on tenim els pitjors resultats i tristament uns resultats que costaran de reconduir, però sí que aquest model i aquesta lluita ha de passar per aquestes activitats complementàries que tendran relació -n'estic segur- amb el model territorial que hem de definir i que hem de pactar per solucionar definitivament aquest horitzó de l'ordenació del territori a Mallorca i a totes les Illes Balears.

Tampoc no tenc cap inconvenient en recollir el repte de la negociació del sistema de finançament autonòmic l'any 2007.

I naturalment compartim tot el que és la defensa del món del sector primari. Es viu en aquests moments, i jo ahir vaig intentar fer un apunt, avui matí, aquesta matinada ha acabat la negociació de la reforma de la política agrària comuna; és una anàlisi que hem de fer d'una forma exhaustiva i quines seran les seves implicacions, sense cap dubte, en el model primari econòmic de les Illes Balears, però estam davant reptes molt importants que necessiten més que mai la defensa de les institucions públiques per protegir i defensar un sector que ho necessita com mai i, naturalment, això també passa per trobar les solucions al finançament d'aspectes que puguin aportar estabilitat i riquesa al sector primari com el món del trot, a més de les altres implicacions que també això té.

I compartesc tot el que fa referència a la protecció i defensa del comerciant, teixit industrial i en el camp de la recerca i de la investigació, però sempre -si m'ho permet- lligat al món d'allò pràctic i d'allò possible, al món de no perdre de vista que volem donar el protagonisme a la societat civil que necessita, i que totes aquestes mesures i que totes aquestes polítiques han d'anar orientades i dirigides no només a escoltar el sector, els sectors en general, no només sentir què pensen els sectors, no només intentar que aquestes polítiques es facin d'acord amb els plantejaments que fan els sectors, aquesta és la nostra obligació i volem que aquests siguin un tarannà permanent al llarg d'aquesta legislatura, i si aquesta cambra ens dóna la confiança no només -insisteix- fer participar tots els sectors econòmics a l'hora de poder compartir les millors polítiques en benefici de la seva competitivitat, de la seva productivitat i en benefici de tots, en definitiva, sinó també que aquestes mesures que es prenguin, sobretot en matèria de recerca i d'innovació des del punt de vista de les institucions públiques, tinguin una traducció pràctica en el món de l'empresa, tinguin una traducció també pràctica en el món real i en el món de l'economia.

El repte és, sense cap dubte, el desenvolupament sostenible, i entenc des del punt de vista d'un partit nacionalista,

naturalment, l'èmfasi especial que vostè fa cap a la defensa de les nostres senyes d'identitat, que vostè sap que també compartim, i d'aquesta identitat cultural, però naturalment entenc que aquesta qüestió sigui una qüestió -la llengua. La cultura- molt important per a tots, però allà on vostè fa un èmfasi especial, i ho entenc perfectament i naturalment intentarem trobar, allà on sigui possible, aquells punts d'acord i d'enteniment.

Però aquesta és -iestic segur que això també ho compartim- una societat oberta, i ha estat sempre una societat hospitalària, i jo crec que no hem de perdre mai de vista aquesta perspectiva. Aquí, aquesta terra s'ha fet gran perquè ha vingut molta gent que s'ha integrat en aquesta terra, molta gent que sempre ha estat ben rebuda, i aquesta gent sense cap dubte avui conforma un actiu molt important també de les nostres senyes d'identitat, del que és aquesta terra i del que ha estat capaç de crear aquesta terra. És mallorquí, és ciutadà de les Illes Balears tot aquell que viu o fa feina aquí, a les Illes Balears.

Crec que el model de desenvolupament sostenible que vostè ha plantejat com a repte passa sense cap dubte per aquest gran acord que a l'illa de Mallorca, en aquest cas, s'ha d'establir respecte del que ha de ser el pla territorial. Efectivament crec que aquesta és una qüestió important i urgent, que la compartim, i és urgent perquè en aquests moments la situació actual crec que ens perjudica a tots. Hem de definir d'una vegada quin és el model, el model de territori que volem a l'illa de Mallorca i el model de territori que volem a totes les Illes Balears. Per tant en aquest camí vostè sap que ens tindrà immediatament a la seva disposició per poder, el més aviat possible, assumir aquells acords que aclarixin d'una vegada quin és el disseny d'ordenació del territori que volem per a l'illa de Mallorca, en aquest cas. Podem aïllar incògnites, podem llançar missatges de tranquil·litat, missatges de seguretat a la ciutadania en general en tot el que això representa, i tal com he dit abans jo crec iestic segur que sempre que sigui possible, si podem ampliar aquests acords a altres partits polítics, jo crec que aquesta serà una actitud recomanable, naturalment sempre que sigui possible i que hi hagi voluntat política.

El que més ens ha perjudicat i el que més ens perjudica en aquests moments probablement sigui la inseguretat jurídica, aquesta inseguretat jurídica que avui és una pauta de comportament pràcticament comuna a la nostra ciutadania i que crec que tenim l'obligació, com més aviat millor, d'intentar aclarir per tot el que això significa, per tot el que això representa.

Volem i defensam una activitat econòmica que no és un contrapunt al medi ambient. Tot al contrari: és que un sense l'altre no poden existir, però cap dels dos. No és només que si l'activitat econòmica, el desenvolupament, no és sostenible en termes mediambientals no pot subsistir, no és possible. No, no, és que el medi ambient tampoc no pot subsistir si no el lligam amb un casament i amb un enteniment amb l'activitat econòmica, i l'exemple que els dos partits hem constatat en el nostre acord programàtic dels parecs naturals a mi em pareix emblemàtic, i amb tot el respecte d'això en tenc certa experiència: les fórmules de protecció territorial, que són bones i que són necessàries, s'han de fer sempre que sigui possible des d'una política del convenciment i de l'enteniment, no de la imposició, perquè és que després tornen més perjudicials i

normalment aconseguixen els efectes totalment contraris dels que perseguixen, amb tot el respecte, com sol passar a vegades amb moltes polítiques d'esquerra, s'aconsegueix l'efecte contrari a aquell que es perseguix. Aquestes fórmules de protecció i de preservació mediambiental és important, si és possible, que neixin des de baix, que neixin amb acords, que puguem convèncer els propietaris; si són tan bones, que ho són, jo defens que ho són, bé, idò fem l'experiment dins finques públiques, el fem a finques públiques i demostram a tots aquells propietaris que s'hi vulguin afegir quines són les condicions que nosaltres els podem oferir perquè es puguin afegir a aquestes figures de protecció. Si les fórmules són tan bones i les mesures que nosaltres posam a la seva disposició són tan positives no tenc cap dubte que els propietaris s'hiafegiran, pel seu bé, i els tndrem convençuts, contents i entusiastes, i seran probablement, com sempre han estat..., perquè no hem d'oblidar que els pagesos i els propietaris fa dos mil anys que són aquí; n'hi ha d'altres que volen fer aquestes defenses més radicals que només fa vint-i-cinc anys que són aquí...

(Remor de veus)

...i que el que tenim ho han protegit aquestes famílies, aquests propietaris i aquests pagesos al llarg de tota la seva història.

Sra. Munar, vull acabar agraint-li sincerament que el seu partit ens doni el suport a aquesta investidura. Entenc perfectament en què consisteix aquest suport i entenc perfectament en quins termes vostè ha expressat aquest suport. El més important serà el que fem a partir d'ara, que efectivament la nostra col·laboració sigui possible, però sobretot que sigui beneficiosa per als ciutadans de Mallorca i de les Illes Balears. Eestic segur que ho serà.

Moltíssimes gràcies. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Intervenció en torn de rèplica per deu minuts.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, sense dubte avui començam una nova etapa marcada per vells problemes, uns problemes que haurem de solucionar dins aquesta legislatura i, pel que veig i després de la signatura d'aquest acord amb el Partit Popular, amb bastant ampli consens.

Coïncidim plenament en la necessitat de l'aprovació del model territorial, del nostre pla territorial, un pla que ens permetrà que tots aquells temes energètics, de carreteres, hidràulics, de residus, quedin d'una forma clara i concisa determinats i que ens permetin avançar cap a unes solucions definitives en tots i cadascun. La veritat és que pens que un pla territorial no es pot aprovar amb un vot més o menys dins una legislatura en concret. Tant de bo es pogués aprovar amb un amplíssim consens de les diferents forces polítiques, perquè és el que realment garanteix, dona tranquil·litat, seguretat jurídica, perquè les inversions, els temes que es comencin es puguin fer

a cinc, a deu, a quinze o a vint anys, de la mateixa manera que aconseguiríem just l'efecte que és vol, i és que les coses no es facin precipitadament ni tot alhora, cosa que hem de reconèixer que amb moratòries, amb prohibicions, el que feim és de qualque manera incentivar la gent a fer més via, i el que s'hauria de convertir en una protecció s'acaba tornant en contra i fent que coses que s'haurien fet en quinze o vint anys es facin dins una legislatura. Per tant jo crec que és molt positiu que hi hagi un ampli consens del que volem per tranquil·litzar les realitzacions.

En pla de carreteres crec que ens posarem totalment d'acord, més que vostè i jo els tècnics responsables, que són els que en definitiva entenen sobre la matèria, i que han de fer les millors carreteres que es puguin amb el mínim impacte ambiental, que és el que ens ha inspirat a l'hora de signar l'acord i el conveni.

També, per descomptat, el tema energètic crec que és necessari solucionar-lo i que estarem totalment d'acord en els dos temes, gas i cable, per garantir realment que es pugui subministrar l'energia de forma segura i sense entrebancs ni problemes que es plantegen any rere any, i ahir precisament estàvem en alerta davant la pujada de les temperatures.

Aquests temes sens dubte necessiten una inversió molt important. Nosaltres l'hem xifrada en 1.500 milions d'euros que, sens dubte, si haguéssim posat altres coses podrien ser més. Crec que és un bon moment i que les Illes Balears es mereixen, per l'aportació que hem tengut al llarg d'aquests anys a nivell d'Estat, que l'Estat ens tengui en compte, que ens ajudi a realitzar aquestes inversions en benefici de la gent de les nostres illes però també de tot l'Estat, que amb el nostre turisme també es compensa econòmicament. Si tenim en compte les inversions i podem avançar en el tema del reconeixement de la insularitat, crec que aquesta serà la legislatura de les solucions, solucions que és el que ens demanen els ciutadans, lluny que els expliquem quins són els problemes; el que volen els ciutadans és que donem solucions definitives als seus problemes.

En determinades matèries hem avançat, la dels residus n'és un exemple, però és cert que no ha bastat, que a més de recollida selectiva, de reciclatge, de compostatge i d'unes instal·lacions que són pioneres, magnífiques dins l'illa, això demostra que no basta si hi ha un augment de població com el que hi ha hagut i s'incorporen cent mil persones més. Està claríssim, com s'ha anunciat aquests quatre anys per part d'Unió Mallorquina i, per tant, no m'incomoda en absolut continuar dient el mateix, que és imprescindible augmentar el tema de la incineració, perquè d'altra manera els problemes s'acumulen i no se solucionen.

Inversions i insularitat. Amb aquests dos fets crec que podríem donar-nos persats i fets si s'aconseguissin dins aquesta legislatura. Crec que coincidim plenament que les dues coses s'han d'aconseguir de forma equilibrada, entre el que és invertir, crear riquesa, i alhora preservar el medi ambient. Crec que avui en dia tothom n'és ben conscient: sense un medi ambient cuidat, preservat, sense l'encant que dona la natura, difícilment podrem parlar de turisme, i menys encara de turisme de qualitat. Tots volem protegir, però crec que ha quedat molt clar quina és la protecció que vol la nostra societat, sense imposicions, i sobretot sense incidir en un tema que sempre ha estat molt important per als mallorquins com és la propietat privada.

Realment compartesc totalment, perquè ha estat el discurs també d'aquests quatre anys, que si una cosa és bona la gent s'hi apunta sense necessitat d'obligar-la. Crec que el tema dels parcs naturals ha fet molt de mal dins aquesta legislatura i que els ciutadans han reaccionat en contra del que ha cregut que era ficar-se dins ca seva, entrar dins les seves finques, que han protegit realment els pagesos des de tota la vida. Crec que realment és important preservar consensuant, adquirint les finques, demostrant que realment quan són de l'Administració estam més ben cuidades, més protegides que quan són privades, i oferint als privats les ajudes econòmiques necessàries perquè lliurement s'hi apuntin.

Ha tocat diferents temes que crec que són importants, com són els diferents sectors. El primari; coincidim perfectament en la necessitat del seu suport. En el tema d'indústria, amb la recerca, amb les noves tecnologies, que sens dubte han d'anar encaminades realment a allò que ens fa falta a la nostra illa sense caure en la temptació de grans invents, perquè no estam en aquests moments per grans invents, sinó per solucions als problemes reals. Sens dubte vendran temps millors, en què aquesta investigació, aquest desenvolupament podrà anar per altres camins; sens dubte si hem aconseguit dins aquesta legislatura que la nostra economia continuï sent, i sigui la millor a tota Europa.

Ha parlat també de temes de turisme. Crec que és un tema que serà font de debat, i jo crec que de controvèrsia entre els diferents sectors, en el qual només diré que dins aquesta legislatura hem dit allò que creïem que era el millor per a Mallorca i per a les Illes Balears, i és cert que a un moment determinat hem donat suport a un tema que ha estat més perjudicial del que ens pensàvem a un moment determinat, i que crec que no és el mal de tot, però que n'ha fet, perquè les coses no només són el que són, sinó com es venen i com es prenen, i és el cas de la famosa ecotaxa. No crec que tenguem tanta capacitat de fer tant de mal, però el cert és que la nostra imatge s'ha perjudicat. Nosaltres vàrem dir en aquell moment el mateix que repetim en aquest, nosaltres vàrem advertir que no ens pareixia el moment més adient per posar aquest impost, que se'n culpària de tots uns mals dels quals nosaltres no érem els responsables, però que ho acabariem sent. I puc dir ara que la veritat és que desgraciadament el temps ens ha donat la raó. Del que sí som responsables és de la no reforma d'una Llei general turística. Va ser Unió Mallorquina que va dir que creïem que no era el millor moment, atès com estava el pati, per entrar en discussió en profunditat d'una llei tan important com la general turística. Esper i desig que dins aquesta legislatura el tema es resolgui per bé de tots, per tots i cadascun dels ciutadans, independentment del seu color polític, perquè com ha quedat molt clar en aquestes eleccions, hi ha molt més treballadors que empresaris, el que està clar és el que vol la societat: tenir feina i seguretat. Altres temes ho han deixat en aquest moment en un segon terme, i és que les societats volen resoldre, com hem dit, els seus problemes, i és això el que crec que hem d'intentar dins aquesta legislatura.

La utopia, crec que ha dit el Sr. Matas, es topa amb la realitat. Esper que aquesta legislatura sigui una legislatura de realitats. Crec que tenim aquest repte, tant el Partit Popular com Unió Mallorquina. I tot això, com també crec que ha quedat clar i consensuat dins una política de màxim respecte cap al nostre medi ambient i cap a la nostra cultura. Cap al nostre medi

ambient perquè, com crec que tots tenim molt clar, realment no hem de ser una illa més, hem de ser l'illa de Mallorca, la de Menorca, la d'Eivissa, la de Formentera; hem de tenir una personalitat pròpia que la conforma el nostre medi, el nostre entorn. Si no aconseguim que Tramuntana sigui el que és, que el Pla continuï amb la mateixa vegetació, si no aconseguim que realment Mallorca sigui diferent, perdrem molts de punts i perdrem molt d'atractiu.

El mateix en matèria de cultura. És ver que som una illa receptora de gent de tots els països del món, però crec que hem de fer un esforç especial perquè quan la gent vengui aquí sàpiga que ve a una comunitat, a una illa que té una llengua pròpia, una cultura diferent, una història, unes tradicions... crec que les hem de mantenir i potenciar, el mateix que el nostre patrimoni històric i el nostre patrimoni artístic, perquè això és realment el que ens dona un valor afegit. Quin encant podria tenir una illa que no se sapigués exactament pel seu paisatge, per les seves carreteres, pel seu entorn, per les seves manifestacions de cultura, si estàs a Mallorca o a qualsevol illa del Carib? Jo crec que tots ens hem de posar d'acord que les senyes d'identitat ja no són importants només pel que ho és, com el que són els nostres avantpassats, les nostres arrels, la nostra història, que és important que els mallorquins ho coneguem, ho estimem, perquè només es pot estimar allò que es coneix; sinó que a més de tot això és important perquè la gent que ve de fora sàpiga que ve i que s'ha d'integrar dins una cultura diferent, que això el que fa realment és enriquir-lo, i no perjudicar-lo en absolut. Però és que a més és important per aquell motor econòmic que és el turisme, i que de cada vegada més el turisme de qualitat el que vols són fets diferenciadors, anar a llocs diferents, amb tradicions diferents, amb diferent cultura, amb un diferent patrimoni que realment el pugui gaudir, que la resta, l'homogeneïtzació, la globalització va en contra precisament dels interessos de Mallorca i dels mallorquins.

Aquesta és un poc la nostra filosofia, que crec que en molts de temes compartim, especialment en els econòmics, i que esper i desig, com he dit abans, que aquesta sigui una legislatura de solucions, de solucions als problemes que s'han plantejat per, a properes legislatures, poder ser un poc més utòpics. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Intervenció en torn de contrarèplica?

EL SR. MATAS I PALOU:

Gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sra. Presidenta, per la seva intervenció. Jo efectivament la voldria agafar pel final, en el sentit que vostè ha fet referència en unes declaracions que la campanya electoral s'havia acabat, i que era hora de posar-se a fer feina. Jo crec que aquest ha de ser el resum i el final d'aquesta intervenció.

Vull assumir el repte de les inversions i del reconeixement a la insularitat, però sobretot, com vostè molt bé ha dit, perquè aquesta legislatura sigui efectivament la legislatura de les solucions. Crec que això és el que volen els ciutadans. Sincerament, crec que aquesta ha estat la voluntat i la demanda

que ens han fet els ciutadans en aquestes eleccions: solucions a aquests problemes que tenim, i que no han estat solucionats. Per tant, esper que el balanç que puguem fer al final sigui precisament que aquesta ha estat, amb l'ajuda i la col·laboració de tots, la legislatura de les solucions a aquests problemes, als nostres problemes. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Aquesta presidència manifesta que la votació es durà a terme a les 19 hores, d'acord amb el previst a l'article 141.5 del Reglament.

Té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari Esquerra Unida-els Verds, Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Molt Hble. Sr. President, senyores i senyors diputats, senyor candidat. Vull començar felicitant el Partit Popular i el seu candidat pels resultats obtinguts a les eleccions del 25 de maig. Encara que no seria assenyat oblidar que al marge de la distribució d'escons que preveu la legislació vigent, allò realment objectiu és que el vot conservador a les nostres illes representa el 44 % i el vot progressista el 42 %.

I això ho aconseguen a un moment de predomini conservador a nivell de l'Estat, amb el Govern central abocat amb la campanya electoral a les Illes com no s'havia vist mai, en el moment que es produeix un canvi de cicle econòmic a nivell mundial i europeu, canvi de cicle econòmic que vostès utilitzen demagògicament durant la campanya electoral, amb l'inestimable suport de determinats poders fàctics, per crear incertesa sobre el futur econòmic i laboral dels ciutadans, repetint xifres inexactes sobre atur i ocupació hotelera.

Però, Sr. Matas, vostè, com va referir ahir en el seu discurs, es veu que ja guanya batalles abans de començar a governar. Un diari local de la nostra comunitat fa poc deia i titulava "*Los hoteleros anuncian un tapón turístico en la isla entre el 20 de julio i el 15 de agosto*", "*Ocupación hotelera en Mallorca en el mes de junio. Pollença 97%, Formentor 97%, Cala Sant Vicens 97%, Can Pastilla-Ciudad Jardín 100%, Illetes 100%, Colònia de Sant Jordi, 100%*", etc., etc. Pel que sembla, els turistes d'arreu d'Europa estaven pendents dels resultats de les eleccions dia 25 de maig, i quan es varen assabentar que vostè havia guanyat varen córrer a comprar bitllets per venir cap aquí.

(Se sent una veu que diu "no ho dubti")

(Rialles)

També el vull felicitar, Sr. Matas, per la signatura del pacte amb Unió Mallorquina, que s'ha fet sota els pressuposts polítics i ideològics del Partit Popular i que suposa un pes important del que ja podem anomenar el bloc conservador a les nostres illes. Un pacte que s'ha fet entorn als elements centrals de les polítiques conservadores: autopistes, camps de golf, ports esportius, dessaladores. En definitiva entorn a les polítiques desenvolupistes que han defensat sempre els conservadors i els grans poders econòmics d'aquesta terra: el turisme del cement.

Un pacte que no diu res d'incrementar l'autogovern, d'ampliar els sostre competencial de l'actual autonomia i molt menys de la reforma de l'actual Estatut d'Autonomia. Un pacte que no diu res d'augmentar el pes polític i competencial dels consells insulars.

Per cert, Sr. Matas, ahir ens parlava de pactes polítics en base a principis i no a repartiments de càrrecs. Com explica, doncs, la distribució de responsabilitats polítiques entre vostè i Unió Mallorquina al Consell Insular de Mallorca? També ens parlava ahir solemnement de la importància de la llei: "La llei és una cosa seriosa" ens deia. Li pareix molt seriós recórrer la Llei de consells insulars davant el Tribunal Constitucional ara fa tres anys, i ara fer un pacte polític que es basa en aquesta llei.

Un pacte que no promou la nostra llengua i la nostra cultura, més bé el contrari. Un pacte en què a pesar d'assumir el Consell Insular de Mallorca la gran majoria de polítiques de benestar social, no diu res de com s'implementaran.

Per cert, Sr. Matas, com que no sabem si a més del redactat del pacte signat que han publicat els mitjans de comunicació, hi ha apartats que no s'han fet públics, li voldria ferdues preguntes concretes: em podria contestar si pensa posar en marxa la lototrot?, i dur endavant el projecte d'un nou casino devora Son Pardo.

En definitiva, en el pacte UM-PP, més enllà del fet que UM governarà quasi en solitari el Consell Insular de Mallorca, no s'hi veuen per cap banda les senyes d'identitat que incorpora Unió Mallorquina a aquest pacte.

Assumim, pertant, els resultats electorals desfavorables per als partits progressistes i el mapa institucional que deixa el pacte PP-UM. A nosaltres, després d'uns resultats electorals desfavorables, no se'ns acut parlar d'*esta tropa*. I ens preparam per fer una oposició constructiva i alhora contundent, com vàrem saber fer a la legislatura del 95 al 99.

Sr. Matas, en tot allò que suposi treballar per reconvertir el nostre model turístic, per millorar les condicions de vida dels treballadors i de les treballadores, per defensar el medi ambient i el territori, per fer polítiques socials actives, ens trobarà disposats a col·laborar. Però estarem en contra frontalment de continuar un model econòmic depredador del territori i del medi ambient i que provoqui desigualtats socials. Estarem vigilants perquè hi hagi transparència en la gestió i treballarem perquè no es tornin a reproduir a la nostra terra els innumerables casos de corrupció que van des de Zeus i Forcal, passant pel túnel de Sóller, fins arribar al Mapau i el Bitel.

(Remor de veus)

Des d'Esquerra Unida-Els Verds reivindico amb satisfacció i orgull la gestió desenvolupada pel govern del pacte de progrés, pel seu president i per tots els partits polítics que han participat en aquesta experiència, que estic segur que a un futur no molt llunyà serà punt de referència per tota l'esquerra del nostre país. Això no ens pot fer oblidar que hi ha hagut deficiències i s'han comès errors durant aquests anys.

EL SR. PRESIDENT:

Prec un poc de silenci, per favor.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President.

Des d'Esquerra Unida-Els Verds estam disposats a analitzar-los en profunditat i a aprendre la lliçó. I ens agradaria fer-ho conjuntament o paral·lelament amb totes les formacions progressistes i nacionalistes d'esquerra i fins i tot amb els representants de l'esquerra social. Estam convençuts que aquest 42 % de votants progressistes es mereixen que ho fem així i desitgen que comencem a obrir camí per reconstruir un espai unitari, progressista, capaç de treballar pel canvi per al 2007.

Des d'Esquerra Unida-Els Verds no tan sols no posarem cap entrebanc a aquest necessari projecte unitari, sinó que hi treballarem amb il·lusió i convicció.

Ahir, Sr. Matas, vostè ens va parlar de principis. Amb alguns coincidim, amb altres no. Al meu parer en va deixar de molt valuosos i molt constitucionals: defensa de lo públic i compensació de les desigualtats socials. De totes formes no és cap secret que el seu ideari ultraliberal no coincideix amb el nostre. Les diferències són clares i llampants, però no acostuma a ser un bon mètode a l'hora de parlar d'aquestes, ridiculitzar l'adversari. Sincerament vostè creu que es pot referir a nosaltres com a persones que satanitzam el turisme o que demonitzam els empresaris?

(Se sent una veu que diu "sí, sí")

Això és el nou tarannà.

Però, com que hem estat cridats aquí a parlar del seu programa polític per als propers quatre anys i no per fer un debat filosòfic o pseudofilosòfic sobre liberalisme polític i econòmic, anem per feina.

El turisme, que no tan sols no satanizam sinó que el consideram el motor de la nostra economia, com tothom reconeix i vostè mateix ha dit des d'aquesta tribuna, està necessitat d'una reconversió. Per això, fer un diagnòstic encertat és prioritari. Culpar de quasi tots els mals d'aquest sector l'ecotaxa és senzillament infantil i no mereix dedicar-hi més temps. L'ecotaxa que nosaltres continuam reivindicant, igual que la majoria de la població de les Illes. Les conseqüències de l'11 de setembre del 2001, la recessió a Alemanya, la conjuntura econòmica mundial desfavorable són elements a tenir molt presents. Però hi ha causes intrínseques que cal tenir molt en compte si volem superar en positiu l'actual situació.

No podem seguir competint amb preus amb els nostres competidors de les dues ribes de la Mediterrània. I el camí no es continua abaixant preus. Fa anys que pràcticament no augmenten les places hoteleres, mentre que la capacitat d'allotjament en places residencials es dispara, model que consumeix molt més territori i precisament crea menys llocs de feina. Si, a més, caminam cap a la conversió d'hotels en apartaments, la creació de llocs de feina estarà encara més en perill. L'increment important del preu de l'oferta

complementària, desequilibrant el factor preu en un sentit global, la forta dependència en la comercialització dels majoristes de viatges, tenir una part de la planta hotelera que ha quedat obsoleta, la necessària millora de les condicions de treball dels nostres treballadors. A totes aquestes coses cal donar-los solució si volem realment introduir reformes substancials al nostre model turístic perquè continuï sent generador d'ocupació i motor de la nostra economia, avui, demà i a la propera generació.

I això no passa per solucions aparentment fàcils i a curt termini: per llevar l'ecotaxa, per incrementar exclusivament la promoció turística i molt menys per continuar promovent i reforçant el turisme residencial.

Percert, Sr. Matas, li volia demanar si una notícia apareguda recentment a un diari d'un possible acord entre vostès i Unió Mallorquina perdur endavant una lleid d'habitatges de vacances a la qual es plantejaria la possibilitat que les cases en solrústic de més de vuit anys podrien tenir ús turístic, és veritat o no. Si és així, seria barra lliure al turisme residencial.

Afrontar aquest tema requereix de polítiques globals a mig i llarg termini. Continuar treballant per una oferta turística de qualitat, que no és contradictori amb un turisme de masses. Combatre l'estacionalitat. I tot això sense continuar depredant el territori i millorant substancialment el medi ambient, que l'hauríem de considerar part important del nostre capital acumulat. Incrementant la capacitat professional dels nostres treballadors, la qual cosa també vol dir increment de la seva qualitat de vida, millors sous, més seguretat laboral, millors condicions de feina. I, pertant, incrementant la despesa pública, cosa que entra en contradicció amb la seva primera decisió de llevar l'ecotaxa.

Per això, cal un pacte entre tots els sectors afectats, al qual estariem, per suposat, disposats a participar i a donar suport. Però repetesc, un pacte de tots els sectors afectats, no tan sols de l'administració i els empresaris turístics, sinó també dels sindicats i del moviment ecologista, perquè aquesta reconversió no es pot fer posant en perill llocs de feina ni es pot fer posant en perill el territori.

La construcció és un altre sector econòmic important per a la nostra economia. Però no podem continuar indefinidament omplint el nostre territori de ciment, a més és un sector sobredimensionat. En el mes de maig hi havia 57.927 treballadors d'un total de 426.803 de les nostres illes, és a dir el 13,57% del total dels treballadors d'alta a la seguretat social pertanyen al sector de la construcció. I davant aquesta situació vostès què fan? Pensen donar un fort impuls a l'obra pública, més autopistes, més ports esportius, més creixement quantitatiu del sector, com ja varen fer amb el Pla Mirall, en definitiva ajornar els problemes, ficar el cap sota l'ala, i ja ho trobarem d'aquí tres, quatre o cinc anys.

Ja sé, Sr. Matas, que ahir ens va explicar que en economia el millor que es pot fer és no intervenir. Em permetrà que pensi que qualsevol govern intervé en la mesura de les seves possibilitats. La qüestió és, cap on s'intervé? Vostès, no assumint els problemes estructurals del sector de la construcció i senzillament proposant una vegada més una fugida endavant. Nosaltres pensam que s'ha d'afavorir una vertadera reconversió

del sector, un redimensionament facilitant des de l'administració aquest trànsit als empresaris i als treballadors.

En el seu programa destaca una forta empena a la construcció de noves infraestructures: autopistes, camps de golf, ports esportius, dessaladores, etc., és a dir, han triat el camí de continuar el model desenvolupista que han aplicat tota la vida, demostrant una absoluta despreocupació pel nostre territori i pel medi ambient. Pensen fer allò que han fet sempre. Omplir les Illes de ciment. No hauríem d'oblidar que com a ministre de Medi Ambient del Govern central, allò que més destaca de la seva gestió a les nostres illes és encimentar les costes. Des d'Esquerra Unida-Els Verds estam en contra d'aquesta política que deteriora de forma terminal el territori i el medi ambient i qüestiona la qualitat de vida dels ciutadans i de les ciutadanes i de les futures generacions. És una política que en absolut és sostenible encara que vostès s'omplin la boca d'utilitzar aquest terme.

No és el mateix parlar que actuar, com ho demostra el fet que la comissària europea de Medi Ambient, Sra. Margot Wallstrom, acaba de bloquejar les ajudes europees al Pla hidrològic nacional, vertader punt estrella de la seva gestió com a ministre, per manca d'estudis d'impacte ambiental i per atemptara a la unitat de les conques hidrològiques. En definitiva, quan actua, un suspens clar de la Unió Europea.

Ja ens han presentat el seu pla de carreteres. Omplir Mallorca d'autopistes, com mana Madrid, que és allò que saben fer millor. Només falta una autopista a Formentera. La proposta d'ampliar a tres carrils l'autopista d'Inca, fer-la arribar a Alcúdia i des d'Inca a Manacor, travessant el pla, ens sembla descabellada, perquè suposa un exagerat consum de territori, provoca una invasió del Pla de Mallorca, el xapa per la meitat; i les conseqüències tots les sabem: més urbanitzacions a cada costat de l'autopista. No és útil per als usuaris, tot el temps que guanyen entre Alcúdia o Manacor a Palma, el perden a l'entrada a Ciutat que es converteix en un gran embut. I a més, fer una autopista que vagi paral·lela a la via del tren és una clara competència a aquest mitjà de transport. Sense cap dubte l'alternativa és la potenciació del transport públic. Sr. Matas, ahir ens va dir que continuarà les polítiques de transport de la passada legislatura, i jo li deman: pensa continuar potenciant el tren, que arribi a Capdepera, a Alcúdia i a la UIB?

El model que han triat en polítiques d'energia, aigua i residus, va en la mateixa direcció. Després de governar 16 anys sense fer un pla energètic i de posar totes les dificultats possibles aquests quatre darrers anys a portar el gas a les Illes, opten pel cable elèctric. És igual i el gas és menys contaminant. Allò important és garantir la disponibilitat gairebé il·limitada d'energia fins i tot encara que provengui de l'energia nuclear. Sr. Matas, pensen potenciar les energies alternatives: eòlica, solar, etc.? Després de posar tots els entrebancs possibles a conducció de l'aigua de sa Costera i front a polítiques d'eficiència i estalvi d'aigua, més dessaladores. I és igual si consumeixen energia de forma exagerada. És igual si el Pla hidrològic de les illes Balears aprovat pel Parlament mentre vostè era president de les Illes Balears i que vostè va dir en aquesta cambra que solucionava definitivament el problema de l'aigua per al futur, i amb el vistiplau del Govern central, quan vostè era ministre, no inclou les dessaladores que ara proposa.

Ja no se'n recorda, Sr. Matas, de l'article que va publicar a *El Herald de Aragón*, argumentant que les dessaladores que li proposaven per al Llevant espanyol, front al transvasament de l'Ebre, no eren una bona solució perquè contaminaven molt? Es veu que les dessaladores són contaminants a València i a Múrcia i excel·lents a les nostres illes.

Enfront del creixement de residus, més forns de la incineradora. El Pla de residus aprovat quan vostè era president tan sols contempla la incineració. El del 2000 introdueix el reciclatge i la reutilització, i s'ha fet molta feina en aquesta direcció, com vostè mateix ha reconegut fa un moment. S'ha de trencar tot aquest camí obert i tornar exclusivament a la incineració?

Durant aquest quatre anys s'ha fet un gran esforç a promoure la promoció del territori i la biodiversitat. S'ha passat d'un 1,5% de territori protegit a un 6%, més que quadruplicat. Però, com vostè sap, la directiva europea Xarxa Natura 2000 estableix la necessitat de tenir per al 2004 la protecció del 12% del territori. Sr. Matas, pensa el seu govern seguir aquesta directiva europea i continuar creant figures de protecció? Per ara, allò que ens ha anunciat és tot el contrari. Pensen tornar enrere el parc de Llevant. Parlar de parcs naturals exclusivament de finques públiques suposa un analfabetisme polític. Vostè sap que la Llei 4/89, que no ha canviat mentre ha estat ministre, contradia clarament el criteri que defensen aquí, com la pràctica totalitat de parcs nacionals i naturals existents a Espanya, inclosos els parcs que vostès varen fer aquí, a Mondragó i a s'Albufera, que no eren de finques públiques, sinó privades i públiques.

Una vegada més allò que és bo per a la resta d'Espanya és dolent per a nosaltres. No serà que vostè té un discurs a la carta i l'adequa a cada situació concreta com li convé? Per cert, els parcs naturals de ses Salines i Cala D'Hort a Eivissa no tenen finques públiques, què pensa fer amb ells? Quan parlen de parcs naturals de finques públiques senzillament mostren el llutó, o fan la política que els dicten determinants sectors de propietaris de finques rústiques o demostren una vegada més que estan contra la protecció del territori.

Des d'Esquerra Unida-Els Verds continuarem defensant el parc de Llevant i proposant el de la serra de Tramuntana i el del Trenc-Salobrar de Campos, perquè defensam un model de parc natural en què la protecció del paisatge i la biodiversitat vagin lligades a la reactivació econòmica i a la millora de la qualitat de vida dels residents.

Per cert, Sr. Matas, pensa dura al Parlament una Llei d'impacte ambiental com tenen la majoria de comunitats autònomes de l'Estat, ja siguin governades pel seu partit o per altres forces polítiques, i com obliga la directiva europea d'impacte ambiental.

En allò que fa referència a les polítiques laborals en aquesta passada legislatura hem rebut les competències sobre polítiques actives d'ocupació. Hem creat i potenciat un servei públic digne i de qualitat: el SOIB. Pensa el seu govern continuar potenciant aquest servei públic i la seva descentralització? Pensa continuar estenent la xarxa d'oficines del SOIB, la xarxa de serveis d'orientació laboral i d'oficines d'informació, de punts d'informació?

Els treballadors fixos discontinus, un col·lectiu de 57.000 persones continuant tot un seguit de greuges comparatius i de desigualtats manifestes. La Mesa del diàleg social va aprovar una proposta per resoldre aquestes desigualtats dirigida al Govern central. El Sr. Zaplana, ministre de Treball, amb una mostra més de la importància que vostès donen a la col·laboració entre institucions ni tan sols ens va voler rebre per presentar-li la proposta. Pensa solucionar vostè aquest problema?

Pel que fa a la sinistralitat laboral esper que continuï una acció inspectora eficient, combinada amb la concertació i el diàleg entre els sindicats, les patronals, les mútues i les empreses de prevenció, i amb substancials increments de les partides pressupostàries que ha suposat una baixa important dels índexs de sinistralitat a la nostra comunitat en els últims dos anys. Pensi que si no dedica recursos econòmics i humans importants a aquesta tasca, amb l'increment de l'obra pública que es preveu, es poden tornar a disparar les xifres de sinistralitat.

Durant aquesta passada legislatura també hem donat un fort impuls a l'economia social que ha permès triplicar el nombre de cooperatives, societats laborals i empreses d'inserció. Pensa continuar per aquest camí?

Vostès han promès feina per a tothom a la campanya electoral. Han fet demagògia sobre les xifres d'atur. Mentre el Sr. Zaplana amb índexs d'atur més alts que els nostres, un 8,60% front a un 5,35% al mes de maig, per cert, el nostre el més baix de totes les comunitats autònomes de l'Estat, parlava pràcticament de *paro técnico*, aquí vostès feien demagògia i catastrofisme. Però és més fàcil fer promeses electorals que després governar. I per això cal analitzar la realitat correctament.

El problema no és que la nostra economia destrueixi llocs de feina, entre el 99 i el 2003 s'han creat 58.880 llocs de feina, amb dades de la Seguretat Social, és a dir del Ministeri de Treball. El problema és que la població activa creix més aviat del que podem assumir. Per exemple, el 2002 s'incorporen a la nostra comunitat devers deu mil persones de les quals troben feina unes 7.000 i es queden a l'atur unes 3.000. Vostès ja tenen la solució: tancar les fronteres i que no entri ningú més. Però no es poden posar portes a la mar. Els immigrants continuaran venint aquí i a tota Europa i no es tracta que això sigui bo o dolent, que hi estiguem d'acord o no, és que, senzillament, passarà. Davant això cal defugir d'actituds i pretenses solucions xenòfobes i racistes. Cal garantir que aquell immigrant que tenguí treball tenguí papers. Cal garantir condicions dignes de vida a aquestes persones que vénen a treballar pel futur de la nostra economia. Tot això suposa despesa pública. I només si s'assegura tot això després podem parlar de com afrontar el problema sense demagògies fàcils de totes bandes.

Sr. Matas, pensa mantenir la targeta bàsica? El 99 hi havia en aquesta comunitat 15 places de centres d'estades diürnes, el 2003 acabarà amb 380. Pensa continuar aquesta política? Mantindrà el concert, la llista d'entrada única i l'increment de despesa pública amb les organitzacions de discapacitats?

Continuarà les polítiques de promoció de l'habitatge social que s'han fet o tomarà en el temps en què el grau de compliment

dels plans d'habitatge estatals eren ridículs? Aconseguirà que Madrid financii l'aplicació de la llei penal del menor?

En educació, després d'una legislatura a la que s'ha fet la major despesa amb ensenyament públic de tota l'era democràtica, va quedar clar quines eren les seves preferències a la roda de premsa que varen fer la Sra. Estaràs i el Sr. Jaén Palacios. El primer és que la seva promesa electoral de lliure elecció de centre queda per d'aquí a cinc anys. És més fàcil fer eslògans electorals que després complir-los. El segon és incrementar el nombre d'alumnes per aula. Darrere de les paraules altisonants i propagandístiques el que queda és la davallada de la qualitat de l'ensenyament i la potenciació de l'ensenyament privat en detriment de l'escola pública. En definitiva, no fan res més que seguir l'exemple de la seva ministra Sra. Pilar del Castillo.

Des d'Esquerra Unida-Els Verds continuarem lluitant per la defensa de la nostra llengua i la nostra cultura. Esperam i desitjam que la seva reconeguda amistat amb el Sr. Zaplana no ens dugui a la valencianització del tema de la nostra llengua. Un tema resolt a aquesta comunitat des de les èpoques en què el Sr. Albertí era president preautonòmic, tancat definitivament al nostre estatut d'autonomia i respectat fins ara per tothom.

M'alegrà sentir-li a dir, ahir, que s'aplicarà el REB, avui ho ha repetit. La veritat és que no entenc per què si ho té tan clar l'ha boicotejat des del Govern central, del qual formava part, aquests darrers quatre anys. Es veu que el respecte i l'enteniment entre institucions que predica només el practica quan les institucions són del mateix color polític.

Durant aquests darrers quatre anys s'han creat un grapat d'òrgans de participació social i ciutadana, s'ha impulsat el primer congrés de participació social i voluntariat celebrat a Eivissa el desembre del 2001, s'ha donat suport a entitats sindicals, patronals i socials en general, perquè des de l'esquerra estam convençuts que la democràcia no pot consistir exclusivament a votar cada quatre anys, sinó que cal una societat civil organitzada, forta i disposada a assumir cada cop més tasques de participació i gestió amb les administracions. Des d'Esquerra Unida-Els Verds estarem vigilants perquè aquestes polítiques continuïn endavant.

Vull acabar com he començat, estam decidits a treballar de valent, com vostès saben que sabem fer, per fer una oposició constructiva i alhora contundent. També volem treballar per no decebre aquest 42% de vot progressista de les nostres illes. I aprofit l'avinentesa per oferir-me a col·laborar amb els nostres companys del PSM i del PSIB per reconstruir una alternativa progressista per al 2007.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, Hble. Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Molt Honorable President, senyores i senyors diputats. Bé, és obligat començar felicitant el Partit Popular que, amb aquests resultats electorals, els ha permès fer majoria absoluta al Parlament de les Illes Balears i, per tant, d'una manca esportiva, els felicitem per aquests resultats.

AI PSM-Entesa Nacionalista els electors ens han reservat la tasca d'oposició, aquests quatre anys, i des d'aquesta oposició a l'actual majoria parlamentària del Partit Popular i d'Unió Mallorquina, intentarem defensar amb orgull la veu i els ideals de més de 32.000 ciutadans de les Illes Balears que ens han dipositat la seva confiança. Intentarem, fins i tot, defensar amb vehemència aquests ideals i, pertant, en aquesta vehemència no hi vegin immodèstia ni una supèrbia perquè sabem llà on ens han situat perfectament els electors.

Bé, entrant en matèria, però, ahir, en el discurs d'investidura, el candidat del Partit Popular va voler fer més un discurs d'idees, un discurs de principis que no un discurs programàtic. Per tant, acceptam aquest envit, naturalment al llarg de quatre anys tindrem moltíssimes ocasions de parlar de programes i, per tant, parlem de principis i parlem d'idees; uns principis que, bàsicament es varen basar en la defensa d'un model liberal o, més ben dit, d'una determinada concepció del liberalisme polític, perquè, si tenc temps, en parlarem més endavant, el liberalisme pot tenir moltes més accepcions que únicament la que ens va exposar ahir el candidat del Partit Popular.

Però per a nosaltres hi va manca -el Sr. Rosselló ja ha tret altres principis-, per a nosaltres hi va manca també un principi molt important i és el principi de la veritat, la defensa de la veritat. Mirin, en el discurs d'ahir, que va enllaçar amb un discurs realitzat al llarg de la campanya electoral, es parteix de dues afirmacions falses: la primera, que aquests quatre anys a les Illes Balears s'han destruït llocs de treball; i la segona, que aquests quatre anys s'ha produït un atac a les llibertats individuals dels ciutadans de les Illes Balears, personalitzat en dos temes, la manca de la llibertat a l'hora d'elegir el centre educatiu dels fills, i segona, la imposició lingüística que s'ha fet als ciutadans.

Bé, fa un moment, ja l'actual conseller de Treball en funcions, amb més concixement de causa que jo, li ha dit que en aquest moment a les Illes Balears hi ha 58.000, més de 58.000 treballadors més dels que vostè va deixar quan era president del Govern; en aquest moment hi ha 58.000 persones més fent feina que no quan vostè va deixar de ser president del Govern. No només això, sinó que hi ha més de 6.000 noves empreses creades al llarg d'aquests quatre anys, si no volen dir empreses, com a mínim més de 6.000 autònoms cotitzant al règim de la Seguretat Social.

És cert, li he de reconèixer que, a partir del 2002, especialment a partir de l'11 de setembre del 2001, es produeix una desacceleració i que no es creen llocs de feina al mateix ritme que els anys anteriors. Però és fals, com va afirmar fins i tot el president del Govern de l'Estat, el Sr. Aznar, que quan va venir a fer un acte electoral aquí va acusar les forces polítiques que governaven d'haver destruït 16.000 llocs de feina, això és una mentida; no, va dir: el primer quadrimestre de l'any a Balears s'han destruït 16.000 llocs de feina. És fals, perquè el

primer quadrimestre de l'any teniem més de 4.000 persones més fent feina respecte del mateix quadrimestre de l'any anterior. I vostè mateix, Sr. Matas, com a candidat aleshores del Partit Popular, fins i tot va pagar un anunci als diaris que deia que havíem destruït 7.600, me pens que eren 7.600 llocs de feina, i que vostè es comprometia a tornar donar feina a aquestes persones que el pacte de progrés havia enviat a l'atur.

Una i altra cosa són falses; és veritat que hem tengut un increment de les xifres d'atur, perquè hi ha hagut més gent que ha demandat feina. Aquí, en aquests moments es produeix un efecte crida, aquí encara és una terra de promissió per a gent dels cinc continents del món, i ve gent i demanda feina. I la pregunta que hem de fer, amb el seu model s'ha de crear feina indefinidament; i jo reconec que en això podem tenir el cor dividit, *corazón partido*, que deia la cançó; perquè la veritat és que, amb les projeccions de creixement demogràfic que hem fet aquests darrers anys, si seguïem creant llocs de feina al ritme que ho hem fet els darrers cinc, sis, set anys, ens situarem a l'any 2010 amb una població de fet a les Illes Balears d'1.200.000 persones. Aquesta és la realitat, 1.200.000 persones sense comptar els treballadors de temporada i sense comptar la població turística que ens visita anualment, i tot pareix anunciar que seguirà creixent.

Aleshores, la pregunta és si en el seu model existeix un sostre de població ideal que dificulti, això, que tots ens omplim la boca, o que hipotequi fins i tot el desenvolupament sostenible; si és possible crear llocs de feina indefinidament així com els demanda el mercat mundial, perquè ja no parlem del mercat de treball de les Illes Balears, parlem del mercat de treball mundial, hem de seguir creant llocs de feina així com els demanà el món a les Illes Balears? Bé, jo crec que és un tema que haurem de reflexionar molt. Jo vaig deduir, de la seva intervenció d'ahir i de la seva campanya electoral, que sí, que hem de créixer indefinidament, i que vostè ha adquirit un compromís que qualsevol persona que estableixi la seva residència a les Illes Balears li hem de donar feina, costi el que costi. Vostè ho va dir, hem de créixer segons la demanda del mercat; si hem d'acceptar les demandes del lliure mercat sense condicions, únicament els límits al creixement en creació de llocs de feina i en creixement demogràfic seran els que establirà el mercat, i segons vostè, el mercat ho haurà de regular.

Bé, idò, en funció de tot això, nosaltres interpretam que aquest pacte que han firmat Partit Popular i Unió Mallorca planifica unes infraestructures per donar resposta a aquest model de lliure mercat i, per tant, de creixement en quantitat i sense sostre. Vostè ho va dir ahir, a una frase que ho resumeix: les Illes Balears són una àrea metropolitana, per tant, amb vocació d'urbana; el sòl rústic deixa de tenir vocació agrària, per tenir vocació urbana, i les infraestructures es planifiquen per donar cohesió -ho va dir més o manco amb aquestes paraules- a aquesta gran àrea metropolitana. I per això, es planifiquen set noves autopistes o autovies.

I per cert, si són tan bones, si no perjudiquen el paisatge, si no perjudiquen el medi ambient, per què són dolentes per a Felanitx? Perquè a Felanitx, l'actual batlessa, quan era candidata del Partit Popular, va dir: volem autopista, però no passarà per dins Felanitx. I guanya les eleccions i vostès anuncien el canvi de traçat i han complert la promesa electoral, no passarà l'autopista per dins Felanitx. Com quedam, que és

bona o que és dolenta? I si la batlessa de Felanitx no l'ha volguda, què voldran, què diran els dos cosins batles de Sineu, els Oliveres, del Partit Popular i Unió Mallorca, que seran dos batles dos anys per hom, la voldran per dins Sineu l'autopista o l'autovia?

Senzillament, aquí vostès han parlat constantment, tant la Sra. Munar com el Sr. Matas, de donar solucions a aquest país. I jo hi estic d'acord, els electors sobretot volen que els polítics intentem cercar les solucions als seus problemes, el que passa que segurament no tothom comparteix les mateixes solucions, i el que resulta sorprenent és que tinguin les solucions tan clares però que donin la sensació d'improvisació que han donat; perquè en el programa electoral clarament parlen de l'autopista del Llevant, i després, en dos dies, sense tenir la més mínima possibilitat de realitzar cap estudi previ, canvien un traçat i proposen una cosa que no figura a cap programa electoral de cap partit, proposen ampliar el carril de l'autopista d'Inca i que la gent del Llevant, a partir de Manacor, faci una volta per Inca per arribar a Palma.

Bé, nosaltres la veritat és que no hem tengut massa temps d'estudiar aquest tema. Si sabem una cosa, que aquest traçat que vostès proposen significa 17 quilòmetres més d'anada i de tornada, 17 quilòmetres quan, en aquest moment, ja hi havia la primera fase d'un desdoblament de la carretera de Palma a Manacor, arribava fins a la rotonda dels creuers de Porreres, a Montuïri. I, culminat aquest desdoblament, si volen no fer tant rodones, facin més passos soterranis o el que sigui, però com a màxim, Manacor-Palma eres 35 minuts; amb l'actual traçat que vostès proposen, tot i l'increment de velocitat, com a mínim cada trajecte durarà 10 minuts més. Bé, nosaltres, els càlculs que hem fet és que un conductor que diàriament ha de fer el trajecte Manacor a Palma pel traçat que vostès proposen perdrà 87 hores cada any, 87 hores, estarà quasi quatre dies més dins el cotxe del que hi estaria, farà 12.000 quilòmetres més cada any; de combustible gastarà 791 euros més cada any; d'amortització del vehicle gastarà 1.268 euros més cada any. És a dir que un conductor que ha de fer el trajecte Manacor-Palma, no per la distància més curta entre dos punts que, com tothom sabem, és la línia recta, sinó voltant per Inca, resulta que li faran gastar 2.059 euros més cada any, és a dir, 342.000 pessetes més anuals a la gent que hagi de fer el trajecte diàriament Manacor a Palma, per aquesta solució que vostès donen als ciutadans del Llevant. 25.000 vehicles diaris suposa una sobre-despesa de més de 25 milions d'euros anuals, 4.282 milions de pessetes a l'any costarà aquesta solució als 25.000 usuaris de la carretera de Manacor. Els fa riure? Me pareix que quan vegin les factures, els ciutadans no estaran gaire contents de les seves solucions. Parlem d'1.825.000 hores perdudes cada any per aquesta solució que vostès han decidit; sense parlar de l' retard d'un projecte que ja ...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

EL SR. SAMPOL I MAS:

... hi ha les expropiacions en marxa.

I no parlem de l'impacte sobre el paisatge d'un territori que encara queda amb vocació agrària, jo crec que el Pla de

Mallorca és l'única zona, a part de la Serra de Tramuntana, l'única zona que ha resistit aquests efectes de la balearització, idò, vinga, anem-hi cap allà enmig.

Com veu, amb aquesta política no hi ha consens, i jo li parl en nom de 32.000 ciutadans, no vull imposar la meua solució. Ara, en una cosa que sí crec que hi ha un gran consens polític és amb el tren. Miri, hem vist molts de nosaltres els ulls espirejant, fins i tot plorant, de moltíssima gent quan inaugurarem el tren de Manacor, amb això sí que crec que hi ha el cent per cent de la població que estigui en marxa. I curiosament, ahir és l'única política del pacte de progrés que va lloar, la política de transport públic, i en els acords entre el Partit Popular i Unió Mallorquina, tren zero, no hem vist res anunciat.

Jo crec que, amb el que val una autopista, es podria fer una bona carretera de quatre carrils, ràpida i segura i es podrien fer noves línies de tren. I si no basta això, jo crec que tenim dret a participar de les grans inversions ferroviàries que es fan en aquest moment a nivell d'Estat espanyol. Nosaltres som el 2% de la població de l'Estat, i hi ha una llei, que no sé si la coneixen, que és la Llei de règim especial de les Illes Balears, que en el seu article 10 diu que el Govern de l'Estat participarà amb el Govern de les Illes Balears, col·laborarà amb el Govern de les Illes Balears per potenciar el transport ferroviari. Serà possible desenrotllar aquest article 10 del REB i participar de les grans inversions de l'Estat que es fan actualment? Nosaltres calculàrem en campanya electoral que un 2% només del pressupost que es fa en alta velocitat, i que nosaltres pagam, perquè no demanam almoina, perquè, com sabem, aportam entre 150 i 300.000 milions de pessetes anuals de les arques de l'Estat, amb impostos que es recaptin aquí; i aquí ens suposarien més 80, 85, 90.000 milions de pessetes, si aquí s'invertís proporcionalment al que s'inverteix a la península en aquest moment en transport ferroviari. Per què no reclamen una part, el compliment del règim especial?

Un règim especial que ahir, bé, vaig veure que en els acords firmats entre el Partit Popular i Unió Mallorquina diuen que desenvoluparan, ahir vostè va tornar a afirmar que es desenvoluparà el règim especial de les Illes Balears; ens va dir també que intentaran solucionar els problemes del transport aeri; i quin problema hi ha hagut perquè això es fes aquests quatre anys, la llei està aprovada d'abans de la legislatura que hem acabat? Vostè ha estat un protagonista directe dels acords del Consell de Ministres; quin problema hi ha hagut per impedir que es desplegàs, s'acomplís la Llei del règim especial de les Illes Balears? Aquí sí que no hi ha culpa del Govern de les Illes Balears, això vincula exclusivament el Govern de l'Estat, de qui depèn aquesta solució.

Bé, també s'ha parlat molt de turisme durant tot aquest temps i a tota la campanya electoral i al discurs d'ahir s'ha insistit que aquests anys, des de les forces progressistes, hem atacat el turisme, fins i tot ahir va utilitzar la paraula que "hem satanitzat" el turisme, algun diari se n'ha fet ressò. Jo em faig una pregunta, i admet que hi pot haver hagut dues o tres declaracions tretes de context o no que poden haver perjudicat la imatge de les Illes Balears des del propi Govern, això ho hem d'admetre, però, perquè quan determinades persones diem, que m'hi incloc, que tenim un excés d'oferta turística, un excés de places, se'ns acusa d'anar contra el turisme, i determinades persones poden dir lliurement que tenim un excés d'oferta

turística, sigui el Sr. Cladera, fa 13 anys, que ja va dir que ens sobraven 50.000 places hoteleres, o sigui el president del Foment de Turisme ahir, que en els diaris deia que s'ha de reduir l'oferta turística de les Illes Balears? Aleshores, aquestes persones ningú no posa en dubte que vagin contra el turisme. És a dir, quan fan aquestes declaracions deu ser perquè volen que sobrevisqui el turisme, i quan ho fem des de determinades opcions polítiques se'ns acusa de satanitzar el turisme?

Mirin, vostè ahir va predicar, o predicar entre cometes, fe i esperança, tal vegada sigui l'expressió correcta, va predicar fe i esperança contra actituds negatives que han presidit aquesta passada legislatura: però qui ha fet més negativisme aquests quatre, especialment els tres darrers anys passats, qui ha fet catastrofisme cada dia, cada dia, cada dia? Qui ha negat a qualsevol moment la influència de l'11 de setembre, o de la crisi alemanya, i que únicament ha volgut carregar contra l'ecotaxa els maïs al turisme? I la pregunta és: per què l'ecotaxa no ha tengut la més mínima influència en el mercat britànic i sí a Alemanya? Jo crec que el sentit comú ens diu que la crisi d'Alemanya pot haver afectat.

Ara, jo, sap què crec que ha fet molt de mal al turisme, senyores i senyors del Partit Popular? Que, setmanalment, durant tres anys, abans de posar-se l'ecotaxa i després de posar-se l'ecotaxa, secretaris d'Estat, ministres, president del Govern de l'Estat, cada setmana, una i una altra vegada han dit que a les Illes Balears els governants no volien turisme, que a les Illes Balears no venien turistes; això, això ha fet molt de mal, això ha fet molt de mal! Perquè vostès han llançat un missatge molt clar, sobretot en el mercat espanyol, que és un dels mercats principals, però aquestes declaracions també han tengut repercussió especialment en el mercat alemany; i quan, des dels poders de l'Estat, es deia que a les Illes Balears tractàvem malament els turistes, no volíem turistes, això feia mal al turista. És com si a la porta de dos restaurants, un devora l'altre, s'hi posa un amb autoritat i diu: no entreu en aquest restaurant, aquí no volen, aquí maltracten les persones que hi entren, naturalment, la gent cercarà altres destinacions. Això ha estat fer negativisme, això ha estat fer catastrofisme.

I la pregunta que ens fem en aquest moment és quin missatge oferirem ara, especialment al mercat alemany, que ha seguit aquests temes de prop? Per cert, un mercat alemany que en un 90% estava a favor de l'ecotaxa; i per tant, un potencial turista que en un 90% accepta pagar un euro diari perquè es puguin fer inversions per preservar la seva destinació turística, i ara li diem que es retira aquest impost -que l'han de retirar, perquè és una promesa electoral, això ho han d'acomplir, jo no li estic dient que no, o bé, ara en parlarem-, però vostès ara llancen aquest missatge: es deixarà de cobrar aquest impost turístic, per tant es deixaran de fer -això es pot traduir a Alemanya- es deixaran de fer inversions de caràcter mediambiental, de preservació del patrimoni, de manteniment del medi ambient, de donar una mà al món rural, que aquí acordàrem que el 25%, i parlam -en pessetes- de 2.500, 3.000 milions de pessetes anuals, de l'ecotaxa havia d'anar al món rural. D'on trauran...?, mantendran aquestes ajudes al sector agrícola si retiren l'ecotaxa? I al contrari, arriba als potencials turistes alemanys el missatge que aquí s'opta per fer més urbanitzacions, qualche urbanització més, més ports esportius, sembrar Mallorca d'autopistes, etc. És a dir, aquesta és la imatge, la crida a un turisme de més qualitat?

Jo faria una reflexió amb tota la modèstia del món perquè, insistesc, vostès han de complir un compromís electoral, però jo no crec que l'incomplissin si en lloc de retirar l'ecotaxa canviassin la manera de cobrar-la, que és allò on hi ha hagut l'enfrontament amb el sector hoteler, i vostès, que ho poden fer possible, cobrin-la als ports i als aeroports, i segur que els hotelers no protestaran perquè no varen protestar quan el Govern de l'Estat va posar dues o tres taxes aeroportuàries que recapten bastant més que l'ecotaxa. Per tant aquí nosaltres els oferim la nostra modesta col·laboració si vostès volen canviar el sistema de cobrament de l'ecotaxa, i pens que complirien el programa electoral.

Bé, entrem a la segona bandera electoral del Partit Popular, que encarna el principi del liberalisme polític: la lliure elecció de centre. La pregunta que ens fem és: si aquesta és una qüestió tant de principis, la defensa de la llibertat per part del Partit Popular, perquè no l'han aplicada a una comunitat emblemàtica del Partit Popular com és la comunitat de Madrid?, que ara hi ha problemes però que fa quatre anys governava el Sr. Ruiz Gallardón. Perquè el curs 2002-2003 aquí el 86% dels alumnes anaren al primer centre que havien escollit els seus pares; a la comunitat de Madrid únicament el 74%. Aquest curs 2003-2004 una revista especialitzada -la tenc per allà-, especialitzada en educació, diu que un de cada dos alumnes han quedat sense el centre escolar que havien elegit els seus pares. Aleshores a Madrid s'atempta contra la llibertat de les persones?

Dia 30 de maig la patronal de l'ensenyament concertat, dia 30 de maig, cinc dies després de les eleccions, deia: "És impossible la lliure elecció de centre", i dia 6 de juny, just deu dies passades les eleccions, dos portaveus del Partit Popular deien: "Necessitam cinc anys per garantir la lliure elecció de centre". Miri, nosaltres no hem tengut cinc anys, eh?, i trobarem molts de problemes a l'educació, però moltíssims, moltíssims. I la solució, quina és? Passar de 25 a 35 alumnes per classe? És que encara no bastarà, el problema es produeix a vuit, deu centres concertats i públics, no ho oblidin, públics també, i alguns poden créixer, a dos o tres podran concertar més però a la resta no, i aleshores aquí s'han d'establir uns criteris. Els Sr. Matas deia en campanya electoral: "*Nuestro sistema...*", ho traduiré: "El nostre sistema educatiu no és lliure; el domicili de l'alumne s'imposa sobre el principi de llibertat, llibertat d'elegir el centre que es desitja, és a dir, que som esclaus del lloc de residència de l'alumne". Senyor nostre, aquest és un criteri que va posar vostè a la Llei de qualitat de l'ensenyament. La Llei de qualitat de l'ensenyament diu que quan un centre està saturat i té més demanda que oferta, criteris: primer, domicili, proximitat del domicili; segon, si té germans en el centre; tercer, renda; quatre, si hi ha algun tipus de disminució. Pertant el que creim, perquè a més és una normativa bàsica d'obligat compliment, llavors ens acusa de restringir les llibertats personals.

Jo crec que al final, i tendrem ocasió de veure-ho en aquesta legislatura, el Partit Popular no planteja la lliure elecció de centre per part dels alumnes, i això m'ho va descobrir l'editorial d'un mitjà de comunicació molt afí al Partit Popular que deia: "no, no, el PSM no ha entès el que és la lliure elecció de centre. La lliure elecció de centre és que el centre ha de poder elegir els alumnes", i això és el que passava fa un temps.

Quin és el camí per cercar la solució? Mirin, aquí ens hem trobat amb una vertadera explosió de la població escolar, que

s'han hagut d'invertir més de 140 milions d'euros en nous centres, més de 600 noves unitats han entrat dins el sistema educatiu, i no s'han pogut fer en la mesura que es necessitaven a Palma perquè fins fa uns mesos no es va desbloquejar la cessió de solars per part de l'Ajuntament de Palma. No don la culpa a ningú, dic que no es va desbloquejar la cessió de solars, i jo crec que quan estiguin acabades totes les inversions que hi ha també en marxa a Palma, disminuirà molt aquest problema, i en tot cas crec que, a part de fer possible l'accés al centre que vulguin els pares, el que hem de fer és millorar la qualitat de l'educació en el seu conjunt, i això significa que en els centres públics també s'ampliï l'oferta, que agafin els infants a les vuit del matí perquè els pares i les mares puguin anar a fer feina, crear una oferta de menjadors escolars, crear activitats extraescolars. Això, en la mesura de les disponibilitats econòmiques, s'ha començat a fer durant aquests anys.

I mirin, senyors del Partit Popular, jo crec que el món educatiu té moltíssims de problemes. Sobre l'educació es projecten tots els problemes de la nostra societat, i fins i tot de les famílies, fins i tot l'abandonament prematur de l'ensenyament; mirin quina paradoxa: aquí destruïm llocs de feina però els nostres infants continuen abandonant abans d'acabar els estudis perquè el mercat de treballa els reclama; quina paradoxa no és aquesta!

I jo crec que aquí especialment el Sr. Matas en campanya electoral va ofendre la comunitat educativa. A una pàgina d'un mitjà de comunicació vaig llegir que l'actual sistema educatiu manipula els alumnes, que promou comportaments incívics, que s'ensenya una història falsificada i es fomenta l'odi, a les nostres escoles! Que els pares no poden escollir la llengua vehicular; la llengua vehicular l'elegeix el consell escolar, en el qual participen pares, ensenyants, alumnes, ajuntaments. Que es fan immersions obligatòries; rotundament fals, no s'obliga ningú a fer una immersió. Jo crec que un objectiu que hem de perseguir és que en acabar l'ensenyament obligatori tots els nostres joves ciutadans coneixin perfectament els dos idiomes oficials d'aquesta terra, i anant a les solucions, a l'eficàcia, una revista del ministeri, de l'Institut de la Qualitat de l'Ensenyament, ens diu que a les tres comunitats on se surt del sistema educatiu amb un major coneixement de la llengua castellana és Catalunya, Galícia i les Illes Balears, perquè aquest sistema a partir de dos idiomes està funcionant.

Aleshores jo recomanaria -ahir vostè va dir que en economia els experiments amb gasosa-, miri, jo crec que dins la comunitat educativa s'han creat els mecanismes de participació, de promoure el consens, fins i tot d'autoavaluació, i els demanaríem que consultassin amb els professionals i que no fessin aquesta desqualificació global del sistema.

En tema de la llengua, ahir vostè va tornar a fer una afirmació: que aquí s'ha fet una imposició de la llengua pròpia de les Illes Balears. Miri, jo crec que no hi deu haver cap país del món, normalitzat políticament com a mínim, que el candidat a president del Govern surti i digui que s'imposa la llengua pròpia del país, la històrica, la parlada majoritàriament per la població. Les llengües es regulen, es regula el seu ús, s'impulsa, sobretot quan aquí per raons polítiques, històriques, no ho oblidem, s'ha perseguit la nostra llengua, i en aquest moment per raons demogràfiques la nostra llengua, a pesar que cada dia hi ha més ciutadans que la coneixen, de cada dia n'hi ha més

que la coneixen, però també pateix un retrocés en l'ús social al carrer. I bilingüisme hauria de ser que tots els ciutadans d'aquesta terra coneguin aquests idiomes, no que aquells que tenen com a llengua materna la llengua pròpia d'aquestes illes n'hagin de conèixer obligatòriament dues, i que els que tenen com a llengua materna la llengua castellana només n'hagin de conèixer una. Aleshores jo crec que aquí el que hem de fer és crear els mecanismes per facilitar als immigrants l'accés a la llengua pròpia d'aquesta terra.

Mirin -ja acab, Sr. President-, ahir ens va fer el Sr. Matas una promesa de diàleg amb la societat civil. El problema és que la societat civil expressa plantejament diversos, és molt plural, i joestic convençut d'una cosa: que la seva promesa de garantir llocs de feina per a tothom, el cent per cent de la població, bé, per a tothom que som en aquesta terra actualment, en això segurament el cent percent de la població hi està d'acord; ara, segurament ja no trobaríem una majoria que donàs suport al seu programa de grans infraestructures, de créixer més amb noves urbanitzacions..., per cert, al camp de polo de Campos deixin de dir-li camp de polo, diguin-li urbanització de 700 o 800 xalets i 2.000 places; facin camp de polo perquè si reguen amb aigua depurada cap problema, el problema són els 700 o 800 xalets.

Acab, Sr. President. Tornant als principis, ahir el Sr. Matas va fer una defensa del liberalisme, però jo crec que la defensa de la democràcia i del liberalisme és patrimoni de totes les cultures polítiques que en aquest moment tenen representació parlamentària dins la Unió Europea; ara, això sí, hi ha diferents concepcions de liberalisme: hi ha un liberalisme cívica, progressista, democràtic, i hi ha un liberalisme que propugna senzillament un capitalisme salvatge, la reducció a la mínima expressió de l'estat, entès l'estat com una manera d'intervenir dins la societat redistribuint la riquesa mitjançant la recaptació d'uns impostos que s'inverteixen en béns, en serveis públics per a tota la població, especialment per a la gent més necessitada d'aquesta població, i entre el liberalisme de la Sra. Thatcher o del Sr. Reagan o del Sr. Bush, que redueixen a la mínima expressió els serveis públics de la seva població, i el liberalisme de la socialdemocràcia a Suècia, per exemple, hi ha tota una sèrie de matisos que ens fan afirmar que el liberalisme no és patrimoni de la dreta.

En tot cas, a l'hora d'encasellar el seu liberalisme, diríem per anar a Europa o, en el món occidental, de Suècia als Estats Units, està clar on vostè i la Sra. Munar s'han situat, perquè ni en el seu discurs d'investidura d'ahir, ni en els acords programàtics fixats, firmats entre el Partit Popular i Unió Mallorquina, no hi ha la més mínima referència als drets de les persones més necessitades, ni una frase de temes socials. D'aquest liberalisme...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sampol, per favor, vagi acabant.

EL SR. SAMPOL I MAS:

D'aquest liberalisme ens desmarcam. Moltes gràcies.

I quant a l'oferta de diàleg, naturalment; una oposició crec que en les formes suau, en els continguts el més contundent que puguem, i sempre una mà estesa per poder consensuar tots els

temes que siguin d'interès general per a la nostra població. Gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari Socialista, Hble. Sr. Francesc Antich i Oliver,

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Sr. President, Sres. Diputades i Srs. Diputats. En primer lloc, vull donar l'enhorabona al candidat del Partit Popular i a tot el Partit Popular pels seus resultats electorals. Per tant, vagi per endavant el nostre respecte a aquesta nova majoria parlamentària i, com no pot ser d'altra manera, al govern que se'n derivi.

He de dir que, com a resultat d'aquestes darreres les eleccions, al Partit Socialista ens correspon el paper de liderar l'oposició amb la màxima responsabilitat i amb l'únic objectiu, que serà el del servei al nostre país. Una oposició que tindrà tot el rigor que pertoqui en cada cas, però també estarà, com no pot ser d'altra manera, oberta de forma permanent al diàleg i al consens. Una tasca que volem exercir amb lleialtat institucional i posant els interessos del país per damunt dels interessos partidistes o conjunturals. Per tant, fugirem del catastrofisme. L'oposició no serà una comparsa de pressions econòmiques de ningú, ni farem de sibil·les que anuncien la fi del món. Fugirem de tot això perquè amb aquestes pràctiques estam convençuts que el país sempre surt perdent.

Però, Sr. Matas, deixem de costat l'hermenèutica interpretativa i anem a parlar de la crítica objectiva i demostrable.

Vostè ahir va parlar de principis, i jo avui vull parlar aquí de principis, però també de valors. Vostè va centrar els seus principis en dos: el de la responsabilitat política i el de la llibertat. Idò, em perdonarà, però això són dues obvietats que se li pressuposen a tot governant democràtic i, per tant, no podré ni un segon a contestar-li. En el nostre cas, li enunciaré, a més a més, dos principis que són, al mateix temps, potents valors, i que estaran presents al llarg de tota la meua intervenció: la importància de lo públic, com a garantia de l'interès general i de la implicació de tota la societat en el projecte de país i la significació concreta del principi d'igualtat d'oportunitats, que significa posar a l'abast de tothom els drets socials bàsics de les persones, drets socials per poder viure amb dignitat i seguretat, drets socials tan importants com la sanitat, l'educació, els serveis socials, etc.

En el seu discurs hi ha una cosa que em va inquietar profundament. Vostè ens va fer ahir un discurs ple d'ideologia i buit de continguts, sense propostes concretes. En contraposició, li hem de dir que el seu cant al liberalisme primitiu i simplista és inaplicable a qualsevol societat moderna actual. Tampoc no sé si sap que històricament el socialisme i la socialdemocràcia s'han impregnat de les doctrines liberals. Però el nostre liberalisme mai no ha cregut en el fonamentalisme de mercat que vostè invoca un cop i un altre.

Vostè, Sr. Matas, no és liberal. És un neoliberal. Nosaltres sempre hem cregut en una economia de mercat, però no estam per una societat de mercat, en la qual tot sigui objecte de compravenda. No estam per una societat on no compten perres aquestes persones que, segons vostè, tant el preocupen. Insistesc, això seu no és liberalisme, és dreta pura i dura. I jo ho respect però, com és natural, no ho compartesc en absolut.

El seu liberalisme amaga una espectacular mancança de projecte de país. Vostè ens fa tornar de nou als temps del campí qui pugui, del deixar fer, del sí a tot sense cap ni una garantia. Miri, li prec que deixi de fer exercicis de cinisme entorn als llocs de feina. La seva política liberal no garanteix més llocs de feina que una política sostenible. En canvi, posa en greu perill la cohesió social.

Miri, ja la coneixem, la política liberal del PP en relació als llocs de feina. Privatitzen Telefònica, col·loquen al capdavant als seus amics, deixen que s'enriqueixin i, així, ahir mateix, notícia d'ahir mateix, anuncien l'acomiadament de 15.000 treballadors. Aquesta és la preocupació pels llocs de feina: 15.000 treballadors de Telefònica al carrer. Aquest és el liberalisme que crea llocs de feina. Miri, en aquests darrers quatre anys, amb un model econòmic dirigit cap a la sostenibilitat, s'han creat més llocs de feina que mai havien creat les seves polítiques pretesament liberals.

Si vostè fos un liberal modern sabia que avui molts dels principals jaciments de futur de llocs de feina es troben, precisament, en l'augment de les pràctiques mediambientals i en la consolidació dels serveis socials, que tenen el mercat com a gran referent. En canvi vostè, amb tot el seu liberalisme, només ens proposa el model desenvolupista desfasat: el de més gent i més població, el de les fulles de salaris magres i hores extres que no cotitzen per a les pensions, el de l'augment de la sinistralitat laboral, el de l'economia de la massificació i de l'especulació. Perquè vostè encara insisteix en l'economia de l'especulació i la massificació i això està barallat amb l'economia productiva i de qualitat. Després de sentir-lo ahir ja veig que tornam al model desenvolupista i insolidari que sempre ha esgrimit la dreta en aquest país.

També m'inquieta profundament allò que vostè entén per la societat civil. Vostè ens dissenya una societat civil reduïda purament i simplement a una part dels empresaris, ni tan sols a tots els agents econòmics, com ara són també els sindicats. Va mencionar més de vint vegades els empresaris i només una els treballadors. Ara ja sabem la importància proporcional que vostè dona a uns i als altres.

Idò no. La seva obligació és escoltar els empresaris i els treballadors.

Per altra banda, estic convençut que no tots els empresaris i els autònoms del nostre país estan per un model com el que vostè proposa ahir. Miri, ahir mateix el Foment de Turisme li demanava que retallés una oferta turística excessiva. Li deien que sobren hotels, agències de viatge, botigues de *souvenirs*, sales de festes. Per tant, li demanaven intervenció. Els petits empresaris del món del comerç demanen intervenció. No volen llibertat d'horaris i de festius. Volen una regulació del comerç. Volen igualtat d'oportunitats enfront de les grans superfícies.

Amb el que vostè proposa, els petits ho passaran molt malament, siguin o no empresaris.

Vostè va fer ahir un discurs dirigit exclusivament a una part del sector econòmic. No el va dirigir a la societat. Ens ha dit que vostè governarà escoltant la societat civil. Això he de dir que és tota una novetat. Probablement l'escoltarà com va escoltar la societat civil que es va manifestar contra la guerra, o quan es va manifestar contra el seu pla hidrològic o quan es va manifestar contra del Prestige.

No va parlar d'escoltar els col·lectius de minusvàlids, ni les associacions de veïnats, ni els joves, ni les famílies. Només va parlar d'una part dels empresaris. Li record que vostè hauria de ser a partir d'ara el president de tots.

Però continuem parlant de principis i de valors. Jo li explicaré els nostres valors, els nostres valors que s'apliquen al model de país que nosaltres defensam. Els socialistes volem un país en el qual sigui possible el creixement, la modernització, i la creació de riquesa i, a la vegada, sigui també tot això compatible amb el respecte al territori, al medi ambient i al nostre patrimoni cultural. Un país que el volem pertot, i per tant, on el progrés econòmic ha d'anar en paral·lel al progrés social. En definitiva, treballar amb la mirada posada en la igualtat d'oportunitats de totes les persones que viuen a la nostra comunitat autònoma. Un país que té identitat pròpia i, per tant, necessita polítiques pròpies, les necessita per garantir les seves, les nostres singularitats. Una identitat que ens cohesiona i ens conforma com a poble i que endemés és la millor brúixola per navegar dins un món globalitzat i de cada vegada més complex. Un país que apliqui la proximitat en el seu entramat institucional. Proximitat que permet una millor coneixença de les necessitats i que permet, a la vegada, una millor participació de tothom, perquè proximitat significa participació.

Els socialistes creiem que per dur a terme aquest projecte és bàsic garantir l'interès general i la igualtat d'oportunitats. I per això, defensam el reforçament del que és públic com a garantia del que és de tots. Però, a la vegada, és imprescindible implicar tothom i per això, la participació i el diàleg social són eines bàsiques per juntar tots els esforços dels interessos privats en pro del que ha de ser l'avanç de la col·lectivitat.

Aquest és el projecte que hem defensat i defensarem. Un projecte que pel que vàrem sentit ahir està ben enfora del seu. Per això, senyor candidat, li vull manifestar que ens trobarà en contra de totes aquelles polítiques que signifiquin a la nostra terra un retorn al passat. Tornar al passat significa que la cohesió social no sigui una prioritat. I jo li vull recordar que ahir, en el seu discurs, no hi havia ni una línia de cohesió social. És evident, per tant, que això no entra en els seus principis.

Tornar al passat significa anar a cop de conjuntures, i està demostrat que així no es resolen els problemes estructurals. Anar a cop de conjuntures significa anestesiar els problemes que té el nostre model de creixement, però quan passa l'anestesia, persisteixen els problemes i de cada vegada, per desgràcia, tornen més grossos.

Tornar al passat significa apostar per un model expansionista de creixement, per la massificació, per la saturació territorial, turística i social. Polítiques expansionistes que signifiquen més

massificació, més dessaladores, més consum energètic, més autopistes, més destrucció del territori i del paisatge, més població i més precarietat laboral. I tot això significa menys qualitat de vida, menys satisfacció del turisme, menys igualtat social, menys cohesió i menys país.

Senyor candidat, em permetrà ara una reflexió de com troba vostè el nostre país. Es trobarà un país més avançat que fa quatre anys en la majoria d'àmbits. Es trobarà un país que té la xifra d'atur més baixa d'Espanya, una taxa del 5.35 % el dia 1 de juny del 2003, més de 3 punts per davall de la mitjana. Els experts, com ha dit algú, consideren que quan l'atur ronda el 5 % ja parlem de plena ocupació.

Es trobarà vostè un país en el qual no només no s'ha destruït cap lloc de feina sinó que, en relació amb l'any 1999, s'han incorporat al mercat laboral 65.000 persones. I d'aquestes 65.000, 59.000 estan fent feina.

Es trobarà vostè un país turístic que l'any 2002 va rebre més de 9 milions de turistes, alguns milers més que l'any 1998, que va ser considerat un any excepcional. De fet, de fet, vostè mateix parlava llavors de contenir el creixement perquè això no podia continuar en aquests nivells de creixement. I així consta a totes les hemeroteques.

Es trobarà vostè un país que té el percentatge més alt d'Espanya d'empreses per mil habitants. I això que vostè diu que hem anat en contra dels empresaris. Durant els darrers quatre anys aquí s'han continuat creant empreses com mai no s'havia fet.

La veritat és que no el vull embafar de xifres econòmiques, però li donaré un parell de dades més: segons l'Institut Balear d'Estadística, Balears va ser líder en pernctacions l'any 2002; segons l'Institut Nacional d'Estadística, les Illes lideren l'ocupació de llits turístic durant l'any 2002. En el 2002, el poder adquisitiu per persona a Balears està 3 punts per damunt de la mitjana europea. I una darrera dada de 31 de maig de 2003, Balears és líder en quota de mercat britànic, amb un 19%.

Lluny d'estar en una situació de depressió, li deixem una economia sòlida en una conjuntura internacional incerta i feble. Una economia sòlida en una conjuntura internacional incerta. Aquí hem patit els efectes de l'onze de setembre a Nova York i la major crisi econòmica que mai no ha patit Alemanya en els darrers deu anys. Idò, tot i així, a pesar de totes i cada una d'aquestes dificultats, podrà vostè començar a treballar sobre la base d'una economia que, com he dit, és raonablement sòlida.

També és ben ver i és cert que hi ha problemes estructurals, alguns molt complexos entorn al turisme, a les noves demandes i als nous hàbits dels turistes, a l'oferta complementària, als preus turístics, a la planta hotelera, que hauran de ser reconduïts amb seny en la mesura de les competències del govern. Però, en definitiva, trobarà vostè uns perfils econòmics positius. Pertant, parlar de depressió absoluta no és només una manipulació sinó que a més és faltar de forma molt greu a la veritat.

Però no només es trobarà vostè un país que ha resistit perfectament una conjuntura econòmica internacional adversa. Vostè podrà també treballar sobre unes sòlides bases d'avenç social que han millorat notablement en els darrers quatre anys.

Vostè es trobarà damunt la taula un desplegament de transport públic sense precedents en aquest país, sense precedents en aquest país. Vostè es trobarà la gestió de 2.500 habitatges de promoció oficial.

Seguint en l'ordre social, vostè tindrà l'oportunitat de continuar amb la targeta bàsica d'ajudes als jubilats, als pensionistes de pensions no contributives. De la mateixa manera, vostè es trobarà que les ajudes a domicili han augmentat en els darrers quatre anys en un 60%. Avui ja són més de 4.000 famílies les que reben aquestes ajudes.

Vostè es trobarà unes sòlides polítiques contra els accidents laborals, cosa que mai no s'havia fet en aquesta comunitat autònoma. També es trobarà que les estades diürnes per a la gent major han sofert un gran increment. També es trobarà amb un Institut de la Dona que mai fins ara no havia existit i que ha fet una molt bona feina. També ja hi ha més de 40 centres de salut nous o perfectament reformats. Tenim tot un pla de salut mental i un hospital psicogeriàtric nou i podrà comprovar com ja no existeix aquell manicomi vell i desordenat.

Pel que fa a hospitals vostè es trobarà Son Llàtzer amb un bon grau de rendiment. Per cert, també li vull fer constar que amb un any i mig de tenir les transferències no hem ajornat res, com vostè deia ahir. L'hospital d'Inca està adjudicat i falta la llicència de l'Ajuntament que fa quatre mesos que està sol·licitada. El de Menorca està en obres i quant al de Formentera, els terrenys estan comprats i l'avantprojecte està fet.

Pel que fa a l'educació, vostè es trobarà amb la gestió de 30 centres educatius nous i mil professors més que l'any 1999.

Pel que fa al desenvolupament tecnològic i a la innovació vostè tindrà l'avantatge de no partir de zero. I no partirà de zero perquè a la passada legislatura s'han posat en marxa, per primera vegada en aquesta comunitat autònoma, altres comunitats autònomes van pel tercer o quart pla, s'han posat en marxa els plans de recerca i desenvolupament i el primer pla d'innovació. Si és per primera vegada, això vol dir que els que hi havia abans de nosaltres, mai no es preocuparen d'aquestes qüestions.

En definitiva, senyor candidat, vostè es trobarà un país més avançat del que va deixar l'any 1999. I ja sé que això no podria ser d'altra manera. Amb encerts i desencerts, la intensa feina dels darrers quatre anys és aquí, a la vista de tothom.

I dic tot això perquè, per desgràcia, al programa que vostè va presentar ahir en aquesta cambra, hi ha elements, per a nosaltres, de preocupació.

El seu programa de govern és desenvolupista, no li interessen els problemes socials, deixa de costat el que és públic i no proporciona respostes a alguns problemes estructurals. És clar, per tant, que tenim dos models diferents d'entendre el present i el futur en aquest país. I li vull posar uns exemples.

D'entrada l'exemple del seu gran anunci: la derogació de l'ecotaxa. Vostè va reconèixer ahir que la indústria turística ha de menester reformes estructurals importants. El motor de la

nostra economia és i ha de continuar sent la indústria turística. Però també és ben cert que és bàsic diversificar el nostre producte cap a àmbits culturals, mediambientals, esportius, etc. Per altra banda, el turisme té uns costos socials i mediambientals que han de ser compensats i, a més, necessita inversions per millorar la qualitat. Per dur en davant aquesta tasca, nosaltres li deixam un instrument que li proporciona els ingressos necessaris, d'aquest instrument se'n diu ecotaxa.

I no aprofitaré, no li faré la broma fàcil sobre el que va dir vostè ahir, que l'anunci de la derogació de l'ecotaxa ja ha generat més afluència de turistes, encara que, com vostè pot suposar, aquesta valoració se'va sigut per emmarcar.

Senyor candidat, si li fan llevar l'ecotaxa, si li fan llevar l'ecotaxa, haurà d'articular noves fórmules per obtenir els recursos per a les necessàries reformes estructurals que el turisme ha de menester. Un turisme del qual volem viure molt de temps i no només volem pensar en la propera temporada.

Per altra banda, vostè ahir va dir que el que hem fet nosaltres amb el turisme és "delictiu", i a nosaltres, Sr. Matas, els delictes que realment ens preocupen són els que provenen de la inseguretat ciutadana, que, per cert, li recordo, aquesta és una competència estatal i que aquesta comunitat autònoma és una de les que ha patit els creixements més grossos en relació amb la inseguretat ciutadana. Itambé li recordo que el govern anterior va fer passes a Madrid per tal que es trobassin solucions en relació amb aquest tema i que, per tant, el ministre Sr. Acebes té tota la informació necessària per tal de saber quin és l'estat en què es troba aquesta comunitat en relació amb aquest tema, i no ha fet res absolutament. Li vull recordar que això és molt greu a qualsevol comunitat, però a un país turístic és doblement greu. I això, també li vull dir, això sí que dona mala imatge turística i, si no, ho demani a la Platja de Palma. Vostè ens va parlar ahir d'inseguretat jurídica, però no d'inseguretat ciutadana.

És especialment preocupant la seva concepció del que és l'ordenació del territori. Vostè va dir ahir que es basava en dos principis: la seguretat jurídica i el respecte a la propietat privada. Molt bé, això és així, però hi ha una cosa molt més important de la qual vostè se'n va oblidar, i aquesta cosa és l'interès general. En canvi, vostè se'n va oblidar, i la Constitució, la Constitució de tots els espanyols, no se'n oblidava. Diu l'article 47 de la Constitució que "els poders públics regularan la utilització del sòl d'acord amb l'interès general per tal d'impedir l'especulació". Per tant, prengui nota d'aquest article.

El seu discurs ens fa tornar enrere, a velles fórmules, a fórmules d'explotació intensiva dels recursos en un territori limitat com el nostre. Vostè anuncia que reformarà les Directrius d'Ordenació del Territori per permetre l'edificació del camp de polo de Campos, però no explica quin creixement urbanístic permetrà a Mallorca, si el 10% que permeten les Directrius d'Ordenació del Territori o el 3% que figura al pla territorial.

Anuncia també que construirà passeigs marítims per tot el litoral i més dessaladores. Això no és cap sorpresa.

Anuncia també que eliminarà els nous parcs naturals amb una contradicció que per a nosaltres és flagrant: vostè continua

adoptant com a criteri per a les figures de protecció ambiental la titularitat pública o privada, al Ministeri de Medi Ambient no ho feia així. Un espai, un espai, Sr. Matas, té valor per la seva singularitat, el nom dels propietaris no hi afegixen cap valor mediambiental, no fan que sigui mediambientalment més important. La fragilitat del territori ens obliga a impulsar polítiques integrades en el nostre entorn. En canvi, vostè torna a apostar per fer autopistes que consumeixen molt de territori. Ho ha deixat ben clar: hi haurà autopistes a totes i cada una de les Illes. Bé, la veritat és que d'això tampoc no en faré broma i seria ben fàcil el fer-ne.

Però parlem de la famosa autopista a Manacor, aquella que en la darrera legislatura del Partit Popular ja s'havia de fer, que la varen pintar amb un parcel·la de traçats, però de la qual, en arribar nosaltres al govern, no trobarem cap projecte a la conselleria. Ara, tot i que no és el que diu el seu programa electoral, sembla que en aquests moments vostès volen fer aquesta autopista per Inca. Crec que s'ho hauria de pensar bé perquè això, com ja li han dit, suposa més problemes de col·lapse a l'entrada de Palma, per no parlar de l'abandonament dels pobles de Mallorca i la desestructuració territorial que això significa.

Però si el seu model territorial és molt preocupant, a l'àmbit social hi ha temes d'absoluta discrepància, com en el camp educatiu. L'exemple més clar és la lliure elecció de centre. Una promesa desqualificada pels mateixos professionals. Si a un col·legi de 1.000 alumnes hi ha 2.000 sol·licituds, Sr. Matas, ja em dirà com ho arreglarà. No sé si posarà dos alumnes per cadira. Crec que hauriem de parlar seriosament. Nosaltres, i també els professionals del sector, creim que això és impossible.

També ha dit vostè que actuarà en contra del criteri de zonificació geogràfica. Per tant, tothom podrà anar a qualsevol escola, els d'Artà a Manacor i els de Lloret a Palma, posem per cas. Crec que ja es pot preparar un fort finançament per al transport escolar perquè les carreteres n'estaran plenes.

I, per últim, per acabar de rematar la jugada proposa "un sistema de finançament en funció dels resultats pedagògics i acadèmics", és a dir, més doblers per als qui tenen millors resultats. Amb aquest sistema injust, els centres amb pitjors resultats no podran sortir de l'espiral del fracàs. Vostè el que vol, el que persegueix amb aquests tipus de mesures és que els nins que tinguin problemes de petits els arrosseguin tota la seva vida.

En resum, vostè aposta per dues vies educatives: una, elitista, de qualitat i de primera classe; i una altra, de segona categoria amb funció merament assistencial. I jo, Sr. Matas, li vull dir que els socialistes creim que l'escola ha de ser un eina d'integració i no una eina de selecció social.

Quant a la llengua només vull demanar-li una cosa: no faci de la llengua catalana una eina de confrontació, fem que sigui una eina de cohesió i de convivència. Per a nosaltres, aquesta és una qüestió d'Estat, i en aquest tema li demanaríem que anàssim tots pel camí del consens.

En el seu programa, Sr. Matas, vostè no parla de règim especial, d'allò que en altre temps era la seva gran aposta de

futur. Ahir li va dedicar exactament sis segons. Vostè va dir que tenia voluntat de desenvolupar-lo. Lirecord que durant aquesta legislatura, el Defensor del Poble va dir que vostè i tots els altres ministres no tenien cap tipus de voluntat política de desenvolupar el règim especial. Un règim especial que, des de la seva aprovació l'any 1998, pràcticament no s'ha desenvolupat, a pesar de les moltíssimes i reiterades peticions que s'han fet des del Govern de les Illes Balears. Li record que és una llei que la seguretat jurídica obliga que es compleixi en tot el seu contingut, aquí també hauríem de demanar seguretat jurídica.

Nosaltres li donarem suport a l'hora d'exigir el seu desenvolupament, un suport que, també li vull ben clar, no hem tengut de vostès durant aquests quatre anys. Com a mostra voluntat, li pos sobre la taula una mesura prioritària: l'augment del 50% del descompte per a residents, que hauria d'acompanyar la declaració d'obligacions de servei públic. Li he de dir que el Sr. Cascos té tots els documents per fer la declaració demà mateix i per fer efectiu aquest descompte.

Els principis són molt importants, però no podem deixar de banda els temes concrets, perquè afecten el dia a dia de ciutadans i ciutadanes. A la seva intervenció d'ahir no varen quedar clars alguns temes que nosaltres considerem prioritaris per als ciutadans i per a les ciutadanes en els pròxims quatre anys, no quedaren clars perquè, entre d'altres coses, vostè, de cohesió social no en va parlar.

Per tant, jo li demanaria què pensa fer en matèria d'habitatge, si pensa continuar les polítiques que ha dut a terme el Govern de les Illes Balears en relació amb el que és l'habitatge públic o si pensa tornar als incompliments o als compliments minsos del Pla nacional d'habitatge que es feien durant el temps en què vostè era el president d'aquesta comunitat autònoma.

També li voldria demanar si vostè, que ha manifestat que li agradava la política que havíem fet en relació amb transport públic, donarà suport als distints projectes que hi ha en marxa, compuguin ser el tren a la Universitat, Artà-Capdepera, Alcúdia i totes i cadascuna de les distintes actuacions que preveu la planificació en matèria de transport públic.

També ens agradaria saber què pensa fer amb les transferències de competències als consells insulars, sabem que vostè aposta per la descentralització, però ens agradaria saber alguna cosa més, ens agradaria saber de què, què és el que vol descentralitzar, quina és la seva aposta durant aquesta legislatura quant a descentralització en els consells insulars.

I també ens agradaria saber quina és l'opinió del Partit Popular en relació amb la descentralització que s'ha de fer dels consells insulars cap als ajuntaments. Ens agradaria que ens donàs unes directrius una mica més grans per tal de poder saber exactament què és el que volen fer vostès, no sigui cosa que ens passi el mateix que amb l'autopista a Manacor.

També ens agradaria saber i ens agradaria que ens explicàs quin serà el futur de l'hospital de Son Dureta. Serà una reforma integral o serà un hospital nou? Ens agradaria que ens ho aclarís.

També ens agradaria que ens donàs algunes directrius més quant al que vostè diu "repensar" les reformes del sector hoteler.

Miri, nosaltres li hem presentat aquests quatre anys moltes realitzacions concretes. Té aquí davant l'alternativa al seu govern, i crec que demostrada amb fets tangibles. Vostès no poden, senyor candidat, treballar pensant tot just en l'horitzó més immediat, en el benefici ràpid i, per tant, en la propera temporada turística. No es pot fer demagogia amb tot això. No es pot presentar com grans desfetes de gestió allò que ha estat motivat per una contracció econòmica externa.

Allò vostè conceix perfectament, però que ahir i avui, de manera intencionada, ha silenciada. Aquest obstruccionisme ha deteriorat, com ja s'ha dit, la imatge del país. No es pot, no podem pensar en el curt termini. La nostra voluntat és una altra: és treballar per avui, però pensant en demà, en les noves generacions que han de tirar endavant el nostre projecte de país.

Això, Sr. Matas, significa pensar en tots.

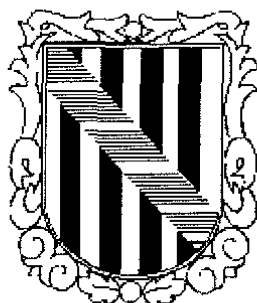
Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Abans de suspendre aquesta sessió, aquesta presidència ha rebut una mala notícia, es tracta d'un accident mortal que ha provocat que hagi perdut la vida el Sr. Gustau Fernández, cap de llista del PSM a Manacor. Per tant, jo crec que recollint el sentiment de tota la cambra, podríem expressar el nostre condol a la seva família i també a l'agrupació del PSM de Manacor i també de Mallorca.

Dit això, arribats a aquesta hora, se suspèn la sessió fins a les 17,00 hores.

DIARI DE SESSIONS

DEL

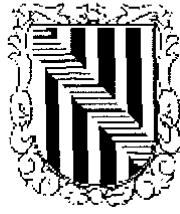
PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma

1983
2003
ANIVERSARI

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2003

Núm. 2-fascicle 3

Presidència
del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada els dies 25 i 26 de juny del 2003

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Debat d'Investidura del Molt Honorable Senyor President de les Illes Balears

fascicle 1

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, bones tardes. Començam la sessió i té la paraula el Sr. Jaume Matas.

EL SR. MATAS I PALOU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Vull en primer lloc agrair les felicitacions que els tres grups m'han dirigit, al nostre grup polític al començament de les seves respectives intervencions i per tant, jo també vull agrair aquest agrairment. I he volgut contestar en bloc en aquests tres partits, a aquests tres grups parlamentaris i sincerament, crec que no m'he equivocat, sobretot després de sentir les propostes que han fet els mateixos grups que evidentment i tal com ha dit el Sr. Rosselló, conformen una unitat, crec que ha dit una unitat d'actuació, o vol que conformin una unitat d'actuació i d'oposició i ell mateix ha mencionat que representen el 42% i és ell el que ha dit, efectivament, que volien conformar aquest projecte únic de pacte. Per tant, crec sincerament que no m'equivoc contestant als tres grups conjuntament i respon precisament a l'evidència de l'existència de dos models absolutament diferents en les nostres propostes polítiques.

Efectivament un model polític que nosaltres hem constatat, insistesc programàticament parlant a les nostres propostes del nostre programa electoral a cadascuna de les illes i a la comunitat autònoma en conjunt i amb el pacte programàtic i de governabilitat que també vaig presentar i que hem acordat per a aquells grans temes i per a aquells grans projectes amb Unió Mallorquina. Efectivament dos models diferents, un model que des del nostre punt de vista defensa, que és el nostre, que el protagonisme està en la societat civil, un model que jo no vull tampoc entrar en determinades connotacions, però sí que vull recomanar que no es facin falsos maniqueïsmes, perquè és un model liberal des de la més ampla accepció del terme polític i del terme real de la paraula. Precissament un model que defensa més que mai la intervenció i l'actuació del sector públic allà on és necessari i allà on el sector privat no pot arribar en termes d'eficiència i d'eficàcia per si mateix i naturalment en els aspectes socials i a tots aquells aspectes allà on aquesta participació i aquesta evidència del sector públic és evident i és imprescindible. Un model però, que crec que són les sinèrgies, és la dinàmica de la pròpia societat, és aquest protagonisme d'aquesta societat civil el que precisament amaga tota la seva força.

El referent efectivament d'aquest projecte és, com molt bé ha dit la seva senyoria, el Sr. Antich com a cap d'aquesta oposició. I després de sentir la seva intervenció allà on m'ha plantejat entre altres coses i que tendrem ocasió segurament d'entrar-hi al llarg d'avui horabaixa i d'aquesta intervenció, però que en termes generals ha plantejat l'herència que avui rebem d'una economia sòlida, absolutament sòlida i d'un balanç magnífic de 4 anys de legislatura. I jo amb tot el respecte en aquest punt de vista l'única cosa que he de destacar és que efectivament a mi aquest plantejament no em concorda amb la realitat, però no té massa importància que no em concordi a mi, ni que aquest plantejament concordi a tots els nostres diputats

i diputades, és senzillament que jo crec que si alguna cosa s'ha demostrat en aquestes eleccions del mes de maig és que les paraules i també les d'avui al final no han casat amb els fets i que una cosa han estat les paraules i una cosa han estat els discursos, els plantejaments reals i irreal que es puguin haver fet des dels diferents representants polítics i des de les institucions i una altra cosa és precisament allò que han dit els electors i allò que han dit els ciutadans en aquestes eleccions...

(Aplaudiments).

Perquè allò que està clar, allò que està clar des del meu punt de vista és que els resultats electorals avui són la clara diferència que existia o que ha d'existir en aquest discurs de fa un mes, fa dos mesos, al discurs d'avui perquè si al final aquest balanç que jo naturalment reconec que en aquest balanç hi ha coses positives, com no pot ser d'altra manera, jo no he dit i no vaig dir ahir que l'única cosa positiva d'aquest balanç d'aquests 4 anys fos precisament la política en matèria de transport públic, jo vaig dir que hi havia polítiques que s'havien fet i posava precisament com exemple la política del transport públic que em semblaven polítiques correctes i que el nostre compromís era, no només conservar, continuar i si és possible millorar aquestes polítiques. I lògicament jo som el primer en fer aquest reconeixement, però lluny de què aquest reconeixement es pugui confondre amb un balanç de la realitat que avui fa el cap, esper, de l'oposició, un balanç de la realitat que si fos tal com ell ho planteja, no té cap explicació i no ho entenc i a més, si a això li donam suport i ho ornem amb 6.000 milions de pessetes en publicitat per poder explicar i per poder vendre tots aquests èxits i tots aquests grans resultats...

(Alguns aplaudiments)

Si aquest és el balanç, jo no entenc com els ciutadans d'aquestes Illes han votat el que han votat...

(Aplaudiments).

No hi ha ni un sol acte de contrició i no em pertoca a mi valorar-ho, simplement ho vull recordar, en aquest balanç jo no he sentit ni un sol acte de contrició, significa que aquí no ha passat absolutament res i per tant, el balanç és un balanç magnífic, tenim les millors dades de turisme de tota Espanya, de tot Europa, tenim les millors dades d'atur de tota Espanya i de tot Europa, les coses ens van magníficament i el balanç ha estat un balanç extraordinari. Què passa? Passa que la realitat és caparruda i passa que la realitat és la que al final s'imposa i la realitat no és la que els polítics vulguem construir, la realitat no és la que els polítics ens vulguem imaginar, la realitat és la del carrer i podem entrar en totes les guerres i en totes les batalles de xifres, d'estadístiques que ens vulguem treure, inventar, exposar. És igual, tanmateix a la gent li va com li va i la gent sap personalment com li va. I joestic molt orgullós de poder avui aquí defensar els empresaris, sense cap dubte, perquè entre altres coses són els empresaris, sobretot els petits i els mitjans, els que creen el 95, 96, 97% dels llocs de feina d'aquesta comunitat. Però a l'hora de veure les eleccions no hi ha tants d'empresaris en aquesta comunitat autònoma, si només fossin els empresaris els que pensessin que nosaltres..., que

estiguessin d'acord amb el nostre programa electoral no crec que avui estiguéssim asseguts aquí i en aquestes circumstàncies. I el resultat encara és més clar i definidor perquè si vostès analitzen el mapa dels resultats electorals a les zones turístiques, allà on no són única i exclusivament els empresaris els que voten, sinó que normalment són els treballadors i la gent que han patit les conseqüències d'aquesta situació i han vist com a ells personalment les coses no els anaven d'aquesta manera...

(Aplaudiments)

Deia una senyora del carrer, una perruquera, a qui feien una entrevista, deia que no és normal, ella deia explicant aquesta situació d'una forma que a mi em sembla també molt aclaridora, ella deia "són ells que no en tenen de crisi perquè ells cobren el seu sou públic cada mes, els que patim les conseqüències som nosaltres, la gent del carrer", aquesta sí pateix les conseqüències, és la gent que ha perdut el seu lloc de feina...

(Aplaudiments)

És la gent que ha perdut el seu lloc de feina, o és la gent que fa menys feina i la gent quan veu que les coses li han anat pitjor i li van pitjor és aquell treballador que abans podia fer hores extres i ara no en pot fer, és aquell treballador que el cridaven a fer feina el mes de febrer i que enguany l'han cridat a fer feina el mes d'abril, si l'han cridat, o és aquell treballador que avui està veient aquest debat i ho veu des de l'escepticisme que jo entenc que es veuen aquestes coses de vegades des de la ciutadania perquè ell té la preocupació, naturalment, de què passarà en aquesta temporada turística que ara afrontam i què passarà davant aquells anuncis i aquelles amenaces que enguany la temporada turística durarà menys que els altres anys i que és possible que ell que acabava la feina i el seu contracte a principis de novembre, tal com ja va començar a passar l'any passat d'una forma definitiva, enguany aquest contracte acabi un mes abans o que pugui veure minvats els seus ingressos amb un 20 o un 30%. Aquesta és la realitat, insistesc, no la que nosaltres vulguem explicar amb paraules, no la que nosaltres vulguem posar damunt els papers en estadístiques, la realitat és la que hi ha en el carrer i aquesta realitat és la que dia 25 de maig va anar a votar i es va pronunciar.

I per això jo sincerament crec que no és un bon camí començar aquesta nova legislatura com si no hagués passat res, jo crec que sí ha passat alguna cosa i ha passat alguna cosa important i nosaltres tenim la sensació i crec que aquesta sensació la tenen molts de ciutadans de les Illes Balears, que en les qüestions importants, en els temes realment importants i sense cap dubte en allò que tenim més important que són els nostres llocs de feina, hem perdut 4 anys. I jo crec que aquest ha estat el veredict i tenim l'obligació d'intentar recuperar aquest temps i jo vull insistir avui un altre pic amb el nostre missatge, el nostre missatge que passa per recuperar la confiança dels ciutadans perquè la nostra política pugui fer que aquesta realitat que està al carrer pugui avui recuperar la seva confiança, que puguem retornar el protagonisme a la societat civil que és la que realment pot fer que les coses millorin en

aquesta terra, que escoltem la societat civil, que respectem la societat civil. Les Illes Balears són el que són gràcies a la seva societat civil, no gràcies als polítics i entenc que en això no ens entenem, però vostès també han de respectar que nosaltres creiem que el mèrit, la responsabilitat de la riquesa de tot allò que s'ha fet en aquestes Illes és de la societat civil. I volem resoldre amb solucions els grans problemes que tenim d'infraestructures, de recuperar el lideratge turístic, de recuperar la llibertat en l'educació, de recuperar la llibertat en la llengua i tot això des d'una voluntat, sobretot en els grans temes i les grans qüestions, de consens, diàleg i voluntat d'intentar que aquests acords es realitzin per part de més d'un partit polític i tots els que puguin afegir-se a aquestes grans decisions. I lògicament a partir d'aquí i a partir de què som capaços de plantejar quin és el nostre missatge general i la diagnosi que jo crec que podem fer d'aquesta situació. Podem entrar en tots els problemes un a un, podem parlar d'ordenació del territori, d'energia, de carreteres, de transport, de medi ambient, de cohesió social, de llocs de feina, d'educació, de sanitat i d'allò que sigui, però sempre tenint en compte quin és el nostre punt de partida.

La societat civil, lògicament, són empresaris i són treballadors, la societat civil som tots i jo insistesc amb el fet, amb orgull, amb molt d'orgull i sense cap tipus de complex, em sent orgullós de defensar a tots els empresaris de les Illes Balears. Allò que no puc comprendre de la mateixa manera és que aquests empresaris no es defensin per part de tots els partits polítics perquè els empresaris són els que realment han creat i creen la major part dels llocs de feina d'aquestes Illes, són un element essencial per crear riquesa i per conformar l'empresa que es conforma d'empresaris i es conforma de treballadors. I per posar un exemple que pugui ser significatiu, només vull recordar unes paraules que no fa massa temps va dir un il·lustre socialista i president d'una comunitat autònoma espanyola, el Sr. Bono de Castilla-La Mancha fa només 15 dies i va dir a una entrevista que li feien a la televisió "*en Castilla-La Mancha y en toda España los empresarios son progresistas y lo digo como presidente y como socialista, son progresistas porque crean progreso y porque sin ellos el progreso no es posible*". I jo senzillament coincideix en aquesta tesi, en aquest cas d'un president socialista, que crec que amaga precisament un dels errors que hem comès al llarg d'aquesta anys i que ha estat crear aquests enfrontaments i que ha estat crear aquesta espècie de lluita de classes, crear aquesta espècie de fractura social d'uns i dels altres, de qui són els bons i qui són els dolents.

Quan jo parl de ser el president de tots, precisament és perquè vull defensar que el president no pot crear enfrontaments amb la societat civil, siguin del color que siguin i siguin d'allà on siguin. Qui ha creat enfrontaments ha estat el Govern d'aquestes Illes aquests 4 anys, en sectors complexos que tal vegada no han estat de la seva corda o no han tengut les mateixes conviccions que ells, però aquest és l'error i el resultat és un resultat de fractura social. Quan un govern s'enfronta, quan un govern romp ponts de diàleg, romp ponts d'enteniment entre qualsevol sector de la seva societat està produint una ruptura, una fractura social que al final ens acaba perjudicant a tots, no és bo, no és positiu. Deia precisament.

crec que era el secretari general del Partit Socialista de Mallorca a unes declaracions que els enfrontaments són negatius, estic d'acord, totalment d'acord. Els enfrontaments siguin amb qui siguin són dolents i són perjudicials i quan un és president no es pot permetre aquest luxe, és important que es mantinguin aquests ponts de diàleg i aquests ponts d'enteniment, no sempre efectivament estaràs d'acord, però les ruptures i aquests enfrontaments són realment allò que crea la fractura social. I els empresaris, petits, són probablement són els que més han patit la seva situació aquests 4 anys, perquè amb tots els respectes, els empresaris grans ja saben perfectament passar aquestes èpoques dolentes, tenen força per passar èpoques dolents i amb tot el respecte del món, necessiten probablement menys ajuda, però són els empresaris petits i mitjans de les Illes Balears els que han tingut més problemes en l'aplicació de l'ecotaxa, són els petits i els mitjans empresaris els que han rebut probablement amb més intensitat l'aplicació d'aquestes polítiques que els han perjudicat a ells directament al llarg d'aquests 4 anys, és a ells que s'ha d'anar i demanar-los com els ha anat aquests anys, si realment els ha anat tan bé com pareix ens ha plantejat avui el cap de l'oposició, el Sr. Antich, o si realment han patit unes circumstàncies que han fet que avui estiguessin molt preocupats, no només per la seva situació de present sinó també per les seves expectatives de futur.

Compartesc la voluntat de defensar l'interès general i compartesc, sobretot, que no es faci un fals maniqueisme o reduccionisme de determinats ideals polítics que puguin establir una confrontació entre allò que ha de ser la política liberal o allò que ha de ser la defensa de l'interès general i d'allò que és públic, baix cap concepte. Crec que els fets són els que demostren precisament qui és que defensa millor els interessos dels ciutadans, no són les paraules, no són els plantejaments polítics que es puguin fer, no són els papers que puguem escriure o puguem emplenar, no és veritat, no és veritat. Quin és el balanç d'aquests 4 anys d'aquesta societat en allò més important que tenim, els llocs de feina? A mi em sembla, fins i tot, ofensiu que en aquests puguem entrar en una batalla, en una guerra de xifres, pensem en la gent que està patint aquesta situació avui a les Illes Balears, jo crec que no és de rebut entrar en aquesta batalla de xifres, jo crec que..., mirin les batalles de xifres són molt fàcils de plantejar, escolti no em planteji dades d'una economia estacionalitzada a un moment puntual i a l'època punta, lògicament, em planteji dades de mitjana i sobretot: em planteji dades del darrer any, quina és l'evolució i quina és la tendència. Som la comunitat autònoma que en el darrer any ha tingut menys altes d'afiliació a la Seguretat Social de tot Espanya en termes percentuals i en termes absoluts, sí o no? La resta és igual, el més important és com li van als ciutadans, el més important és que donem una solució...

(Aplaudiments)

El més important..., mirin jo no vull entrar sincerament en aquest debat, però si jo no record malament fins i tot, en plena campanya electoral en una visita que va organitzar l'Obra Cultural Balear, crec que era una visita del Degà de la Facultat d'Econòmiques de la Pompeu Fabra, Don Guillem López Casasnovas, era ell qui deia que el Govern de les Illes Balears,

insistesc ell, Don Guillem López Casasnovas, almanco així va sortir reflectit als mitjans de comunicació deia que el Govern de les Illes Balears falsejava aquestes dades. Insistesc, m'és igual, no vull entrar dins aquesta polèmiques i no vull entrar en aquestes batalles perquè em semblen, sincerament, ofensives. La realitat és que aquí hi ha una situació allà on s'estan destruint llocs de feina cada dia que passa a les Illes Balears, aquí hi ha una situació real al carrer que és la que preocupa als ciutadans d'aquestes Illes i els ciutadans d'aquestes Illes volen que quan abans acabem amb els discursos, acabem de lletanies i acabem de litúrgies i ens posem, sigui el que sigui i el que aquesta cambra digui, a fer feina per solucionar els problemes d'aquests ciutadans...

(Aplaudiments)

Exactament igual pel que fa a les dades turístiques, no ho entenc, no ho entenc, jo m'he perdut, probablement tendrem les millors dades turístiques del món, d'acord allò que vostès vulguin, la realitat quina és? Érem el primer destí turístic d'Espanya i ara som el quart, perdem nombre de pernотacions, perdem nombre de pernотacions cada dia que passa i a més no fa falta anar molt lluny, se'n vagin vostès a les zones turístiques i vegin vostès quants d'hotels hi ha oberts perquè això és molt important, clar si em fan una comparació, lògicament, d'ocupació però no tenen en compte quin són els hotels que hi ha oberts, quan els hotels que hi havia oberts fa 3 o 4 anys eren un 30% més dels hotels que estan oberts, jo crec que hem de fer la comparació de xifres en termes homogenis, però estam en el mateix debat, Vagin al carrer i a més escoltin la veu dels ciutadans, els ciutadans han parlat i els ciutadans no han parlat per no res, els ciutadans parlen precisament per denunciar una situació que els preocupa i per intentar canviar i solucionar una situació que els afecte a ells personalment.

En qualsevol cas jo sí vull agrair, Sr. Antich, sí vull agrair totes les coses ben fetes que vostès ens deixen després d'aquests 4 anys, exactament igual que encara esper que vostè agraeixi les coses que es varen fer ben fetes i que varen rebre l'any 99...

(Aplaudiments)

Alguna degué ser, alguna degué ser. I també em permeti Sr. Antich, no és en pla irrespectuós, exactament igual com es va intentar fer un traspàs de poders l'any 99 en condicions de lleialtat i de respecte es pugui fer també, si aquesta cambra ho estima oportú, ara en aquestes eleccions i ho dic perquè em preocupa, em preocupa un Consell de Govern amb 82 punts, el Consell de Govern més gran i més ample de tota la legislatura i amb totes les coses que s'han proposat en aquest Consell de Govern. Només li ho dic perquè ens puguem entendre i perquè puguem fer, si aquesta cambra ho estima oportú, un traspàs en condicions que estic segur que serà la seva voluntat.

Estam absolutament d'acord que el turisme necessita d'una reconversió, però vull insistir amb l'anàlisi que hem de fer, vull insistir que hem de partir d'una anàlisi que aquesta reconversió que vol dir millorar una situació existent, i que estic segur que

tots compartim. S'ha de fer en primer lloc amb l'enteniment del sector, lògicament, hem de recuperar aquest diàleg que vostès han romput, que vostès han fracturat, per poder arribar a aquests acords i a aquests enteniments necessitam recuperar aquestes vies d'enteniment i efectivament allò que necessitam i crec que l'experiència ha estat aclaridora al llarg d'aquests anys, necessitam no posar en risc allò que tenim, no posar en risc els llocs de feina dels nostres treballadors perquè aquí s'ha arribat a qüestionar el model i nosaltres en aquests moments crec que hem de ser conscients que als nostres ciutadans els preocupa precisament que mitjançant les nostres polítiques puguem posar en perill els seus llocs de feina i la seva qualitat de vida.

Per tant, tal com vaig dir, com he dit avui matí, qualsevol projecte que es faci en aquestes condicions s'ha de fer intervenint amb l'oferta i en base, insistesc ja a la política que nosaltres vàrem programar amb la Llei general turística l'any 98, un govern liberal, un govern liberal que sap que ha d'intervenir quan s'ha d'intervenir i un govern liberal que és capaç de fer una contingentació de les places turístiques, precisament per reconduir un model, una llei que fa ni més ni manco que una contingentació de les places turístiques, que es diu aviat. Però clar un govern que és conscient que aquesta política de reconversió no es pot fer posant en perill l'actuació damunt la demanda i que aquesta demanda pugui posar en risc i en perill tot el model, perquè allò que estam posant en risc i en perill, tal com hem demostrat, efectivament són els llocs de feina dels nostres treballadors. Per tant, sí a un projecte, a un model econòmic turístic de major qualitat, sí a un model econòmic que pugui entrar en un procés de millora de la seva qualitat, de desestacionalització i lligat a un projecte de diversificació de la nostra economia, però sabent allò que feim i sense posar en risc allò que tenim. En definitiva, creant riquesa per a la nostra terra i per als nostres ciutadans.

Mirin en algun moment de la campanya electoral, quan presentàvem el nostre programa electoral després d'anar pels pobles, d'entrevistar-nos amb associacions i amb ciutadans, vaig tenir la temptació de no fer programa electoral i d'inventar-nos una ecotaxa, perquè és que, sincerament, i potser és que el tema s'ha magnificat, però per tot allà on anava he trobat coses que s'havien promès que es finançarien amb l'ecotaxa: camisetes de futbol, subvencions a equips esportius, projectes que res, sincerament, crec que tenien a veure amb la filosofia real de l'ecotaxa. Amb els doblers de l'ecotaxa tot s'havia d'arreglar. Per tant només s'havia d'agafar l'ecotaxa i dir que aquesta és la solució als nostres problemes, siguin mediambientals o no siguin mediambientals, siguin turístics o no siguin turístics, és igual, tot ho pagarà l'ecotaxa. Era la pedra filosofal, era la solució a tots els nostres problemes, i la naturalesa d'un impost es mesura pel fet imposable, mai pel destí de la recaptació. Hi ha gent aquí preparada que sap perfectament que això és essencial en política fiscal. Una cosa és el destí de la recaptació, però allò important és el fet imposable, perquè en política fiscal allò important, precisament, són els jocs d'equilibri i la influència de la política fiscal en la política econòmica.

Els ecologistes francesos, imposant una política fiscal mediambiental, sempre varen introduir la novetat que era una política fiscal mediambiental dissuasiva, però amb efectes de recaptació zero, i vostès recordaran que totes les propostes de política fiscal mediambiental que es feien des dels governs progressistes francesos es feien precisament amb increment de recaptació però també, al mateix temps, amb abaixada d'imposts en altres qüestions; la proposta estrella era la de les cotitzacions a la seguretat social. Per què?, perquè la política fiscal és una política econòmica en si mateixa, i la política fiscal com a política econòmica en si mateixa té efectes secundaris. Clar, això és el que s'ha de mesurar.

Tenc un butlletí del Parlament de fa tres anys on el Sr. Sampol fa una referència textual a un debat que es va fer en aquesta cambra sobre l'ecotaxa -jo encara era en aquesta cambra-, on el Sr. Sampol diu respecte a l'ecotaxa amb paraules textuais: "Mai se'ns ocorreria parlar d'ecotaxa ni posar un impost d'aquestes característiques en un moment de recessió econòmica". Ho diu vostè i està escrit en el butlletí. Aquest és el problema de l'ecotaxa.

Està clar que l'ecotaxa no és ni la solució ni té la culpa de tots els mals de la nostra indústria turística. Jo ho he dit mil vegades, i l'únic que tenc dret a demanar és que no es posin en la meua boca coses que jo no he dit. Jo sempre he reconegut que la situació actual de recessió turística tenia una clara incidència produïda per factors externs i, sobretot, de caràcter internacional; que la crisi internacional d'Alemanya, que els efectes de l'11 de setembre sense cap dubte, sense cap dubte, tenien repercussió i tenien efectes sobre la nostra crisi turística. El problema és que hem afegit al banyat, el problema és que als nostres veïnats no els va com ens va a nosaltres, i el problema és que els nostres veïnats també tenen la crisi internacional, el problema és que a Canàries també han de patir la crisi alemanya, el problema és que a Canàries també pateixen els atemptats de l'11 de setembre. I com és que Canàries, com és que València ens passen davant?, com és que Catalunya ens passa davant?, com és que tots ens passen davant i només a nosaltres les coses ens van tan malament i als altres no els van tan malament? Alguna cosa hem fet per afegir a aquest banyat, alguna cosa hem fet per agrujar una política turística que ha anat molt pitjor aquí que a qualsevol altre lloc d'Espanya.

I jo sincerament crec que el que hem fet ha estat atacar el turisme, i jo crec que això és inqüestionable i que tampoc no val la pena entrar-hi avui. Jo crec que aquest és un plantejament inqüestionable. S'han fet declaracions, s'han fet polítiques com la de l'ecotaxa que amaguem una política que va en contra de la nostra imatge turística com a destí turístic i que, en general, han perjudicat d'una forma notable el nostre destí turístic. Basta anar a veure els majoristes de viatges, basta anar a Europa i veure quina és la sensació avui que el turista no és ben rebut a les Illes Balears; basta, sincerament, escoltar un poc per adonar-se'n que la nostra imatge turística s'ha perjudicat. Que volem dir que no?, deim que no. Que volem dir que les coses van perfectes?, idè deim que les coses van perfectes. Que deim que som els millors del món i els més guapos?, perfecte. Però insistesc, una cosa és el que vostès diguin i

l'altra és la realitat del carrer, i avui la realitat del carrer ha parlat, i la realitat del carrer és la que s'ha posat de manifest.

Nosaltres no hem enganat ningú. Jo em comprometo, Sr. Antich, a tornar-li enviar el nostre programa electoral. Nosaltres hem dit que llevariem l'ecotaxa: no entenc a què ve ara qualsevol altre plantejament. Nosaltres hem dit que llevariem l'ecotaxa. L'únic que hem dit és que volíem que aquesta ecotaxa es llevàs després de poder escoltar el sector, i quan parl de sector he dit per activa i per passiva que parl d'empresaris, de treballadors, per tant de sindicats, de patronals, d'associacions, de majoristes de viatges i de tothom, en aquest cas també d'institucions que han demanat compartir aquesta mesa, d'institucions que tinguin alguna cosa a dir en el món del turisme. Lògicament podem prendre aquesta decisió després d'haver escoltat el sector i que el sector probablement recomani aquesta retirada d'aquest impost que ens perjudica. Per tant nosaltres no hem enganat ningú, i nosaltres si alguna cosa hem fet durant aquesta campanya electoral és presentar un programa electoral, és presentar a la societat un programa electoral per no enganyar ningú i ens hem compromès al seu compliment.

També demanaria que no es tergiversassin les meves paraules, perquè jo he dit clarament que el fet que llevem l'ecotaxa no vol dir que no ens comprometem a mantenir i a garantir les inversions mediambientals, ho he dit també per activa i per passiva. Jo crec, insisteixo, que s'ha fet una bona negociació del sistema de finançament autonòmic amb el govern que el Sr. Antich ha presidit al llarg d'aquests anys. Efectivament hi ha hagut més de 26.000 milions de pessetes d'ingressos que no estaven previstos i que avui suposen un important increment d'aquesta recaptació gràcies, insisteixo, a una bona negociació pel que jo crec que ha estat un bon acord per a tots. S'han de trobar les vies, però el que és evident, insisteixo, és que una cosa no té per què ser incompatible amb una altra. També haurem d'estar d'acord en el fet que una cosa és pagar camisetes de futbol amb l'ecotaxa i l'altra realment és fer mesures ambientals que vagin cap a la preservació del nostre patrimoni natural.

I en ordenació del territori el balanç també és desolador, perquè el balanç és el que hi ha. Què ha passat després d'aquests quatre anys? Què han fet? Tenim les Directrius d'Ordenació del Territori exactament igual, i afortunadament vàrem aprovar unes directrius d'ordenació del territori, afortunadament. Però és que aquestes directrius d'ordenació del territori estava estipulat a la llei que s'havien de desenvolupar, i sincerament han passat quatre anys i vostès no han desenvolupat ni els plans territorials, tots, ni les Directrius d'Ordenació del Territori. Estam com estàvem; han passat quatre anys i estam com estàvem, amb unes moratòries que vostès mateixos deien que eren un ténol, i ho comprenc, han de ser un ténol, però aquest ténol s'ha convertit en un ténol de quatre anys, i amb unes moratòries que al final s'han convertit en un objectiu en lloc d'un instrument, i com sempre sol passar unes moratòries, efectivament, que per aquestes circumstàncies, perquè no han pogut vostès dir quin és el seu model de planificació, quin és el seu model d'ordenació del territori que volen en aquestes illes, perquè avui l'únic model

que hi ha és el que nosaltres vàrem deixar de les Directrius d'Ordenació del Territori, ha creat inseguretats jurídica i ha creat l'efecte contrari del que es perseguia, lògicament, més construcció que mai.

Clar, és que una cosa és, continuu amb el mateix, vull dir que vostès seguiran amb mi el mateix esquema inicial: una cosa és la realitat que vostès pinten i l'altra cosa és la realitat. Que jo som el del ciment?, escolti, a l'únic que li han dit pacte del ciment és a vostè, és a dir, vostè sabrà què ha fet aquests quatre anys, però la realitat és que tenim poques coses per dur-nos a la boca...

(Remor de veus)

...i la gran diferència entre els discursos d'abans i els discursos d'ara, i probablement la gran diferència, si aquesta cambra així ho estima oportú, que hi haurà entre aquests pròxims quatre anys amb el líder de l'oposició i els quatre anys que han passat, és que vostè ara serà líder de l'oposició, però vostè ha estat president del govern quatre anys, i aquesta diferència és molt important, lògicament, perquè a vostè també aquesta diferència el condicionarà a l'hora de fer l'oposició.

Per tant, què volem? Lògicament, resoldre d'una vegada per totes quin és l'escenari al qual ens volem dirigir, i hem proposat a més que aquest acord d'ordenació territorial, que aquest acord de plans territorials i del desenvolupament, de l'ordenació del territori, sigui un acord consensuat el més ampli possible, però també urgent, urgent perquè necessitam urgentment dir als ciutadans, dir a la societat en general què és el que es pot fer i què és el que no es pot fer, què és el que realment volem que sigui l'ordenació del territori a totes les Illes Balears i no els tinguem amb una situació com l'actual d'incertesa que provoca els efectes absolutament contraris als que perseguim.

Jo no he parlat de passejos marítims. També em posa paraules..., no tenc competències, per tant no n'he parlat, però estic encantat de poder aconseguir que es puguin fer els passejos marítims que es considerin respectuosos amb el medi ambient, que la gent els pugui gaudir, però no són competència meua en aquests moments.

En canvi sí que vull recordar que la figura de protecció que més èxit sempre ha tingut probablement en els darrers anys a Espanya ha estat una figura que el nostre portaveu i la gent de Menorca recordaran perfectament, com és la reserva de la biosfera. Quin és l'èxit de la figura de protecció de la reserva de la biosfera que no tenen les altres iniciatives de protecció mediambiental? Què és una mesura de protecció que neix de baix cap a dalt, que compta amb la participació i amb el suport de tots els sectors afectats i de tota la gent afectada. És una figura de protecció que neix precisament amb l'acord majoritari de la població que està afectada per aquesta figura, i que efectivament fa que aquesta figura de protecció sigui una figura de protecció mediambiental que es converteix en un actiu, en una aposta estratègica de competitivitat per a aquell territori que aposta per aquesta figura enlloc d'un detriment i enlloc d'una figura limitadora que coarta drets. Ben al contrari,

aquestes figures de protecció incorporen precisament un actiu, incorporen un element diferenciador que fa i que pot fer que la seva indústria sigui millor, sigui més competitiva, que pot fer, en definitiva, que tots els ciutadans surtin beneficiats d'aquesta fórmula de protecció.

I vull recordar, perquè es tornen posar paraules en la meua boca que no he dit, que jo no he dit que no estigui a favor dels parcs naturals. Nosaltres estam a favor dels parcs naturals, i nosaltres estam a favor d'aquestes figures de protecció. Simplement un matis, i que quedi clar el que dic, simplement volem que aquests parcs naturals es facin per convicció, i no per imposició i no per obligació, i no tenc cap necessitat de recordar el que s'ha fet en el Ministeri de Medi Ambient i quina és la legislació del Ministeri de Medi Ambient. Comprendran que un poquet millor que vostès sí que la puc conèixer i no tenc en aquests moments voluntat d'entrar-hi, però sí que importa el propietari, sí que importa en una figura de protecció, sigui la que sigui, quin és el propietari de la terra, naturalment que importa, perquè quan s'estan conculcant o s'estan confiscant drets foramentals com la propietat privada, i com el dret a aquesta propietat privada, es posen en joc interessos que nosaltres no estam disposats a violentar, i per això volem fer aquesta passa.

(Aplaudiments)

Jo no record haver dit que fariem autopistes a totes les illes. Jo he dit carreteres ràpides i segures, carreteres ràpides i segures. A Mallorca sí que ens hem compromès; tantes autopistes?, no, a Mallorca ens hem compromès a fer una autopista que vagi a Manacor, una autopista que vagi a Manacor que utilitzi el trajecte de l'autopista actual que va fins a Inca, i que aquesta autopista d'Inca es prolongaria -que jo sàpiga tampoc no he dit fins a Alcúdia- fins a l'encreuament de Sa Pobla a la carretera d'Alcúdia, i que, aprofitant aquesta continuació de l'autopista d'Inca, s'enllaçarà amb una autovia que va d'Inca a Manacor, amb la qual cosa garantim una autopista i una autovia, una carretera ràpida i segura de Palma a Manacor que té vuit quilòmetres més que el traçat directe, vuit, no en té més; són probablement tres minuts tenint en compte que anàssim a la mateixa velocitat, que no hi anam, i tenint en compte, a més, que el fet que posem una autopista a Manacor per aquest traçat alternatiu efectivament s'ha de tenir en compte que continua amb la carretera actual, que pot ser una magnífica carretera turística i que també es pot utilitzar, però amb unes altres condicions i per unes altres circumstàncies.

Jo crec que és una bona solució. És una bona solució, així ho hem cntès els partits que hem inclòs aquesta proposta en el pacte, és la que menys consum té de territori i és la que garantirà que els ciutadans de Manacor i els ciutadans de tota la part d'Artà, de Son Cervera, de Capdepera, de Sant Llorenç, etc., tendran una comunicació fins a Manacor amb una autopista i amb una carretera ràpida i segura.

I només una qüestió. Jo crec que, sincerament, jo felicite Sr. Sampol per la seva intervenció d'avui perquè em pareix que parlamentàriament ha estat una bona intervenció, com sempre, però en aquest cas ho dic amb tota sinceritat. L'únic..., només

a ell se li podia ocórrer fer, probablement, aquesta anàlisi dels doblers que costen o que poden costar aquests vuit quilòmetres més per als ciutadans en la seva economia diària, però l'únic que li vull dir és que jo el convid a fer els mateixos números però per fer aquestes carreteres. Clar, fem els mateixos números per fer les carreteres. Jo el convid a aquest envit: no només fem els números del que costa un traçat o del que costa l'altre perquè la realitat és que avui la gent que ha d'anar a Manacor -i aquí crec que n'hi ha bastant- sap quin temps tarden a Manacor, i no tarden 35 minuts, desgraciadament, no tarden 35 minuts. La gent sap que li costa anar a Manacor i per tant fem els mateixos números a l'hora de recomanar que es facin aquestes carreteres. Plantegem que perden els ciutadans cada dia avui per no tenir l'autopista d'Inca que pugui arribar fins a l'encreuament de Sa Pobla, plantegem als ciutadans de Sa Pobla que els costa cada, als ciutadans de Sa Pobla, avui el fet que no tinguin aquesta autopista fins a l'encreuament de Sa Pobla i, clar, amb aquest plantejament, que també val, potser estarem d'acord i correm tots a fer aquesta autopista o a fer aquestes carreteres.

Però que quedi clar que hem proposat tres eixos. No n'hem proposat desset, eh?, tres: autopista a Manacor, que és amb aquest traçat, Palma-Inca tercer carril i continuació de l'autopista d'Inca fins a l'encreuament de Sa Pobla amb autopista i autovia amb accessos controlats, carretera ràpida i segura d'Inca a Manacor. La continuació de l'autopista d'Inca fins a l'encreuament de Sa Pobla i el projecte, diguéssim, de Peguera-Santa Ponça-Pegucra, que aquest està un poc enlaire, si bé està contemplat dins el conveni de carreteres. No n'hi ha més.

Sí n'hi ha una de molt important, efectivament, l'únic entrebanc que podria tenir aquesta opció que nosaltres hem proposat seria, efectivament, la solució dels accessos a la ciutat de Palma, i per això defensam el que sempre hem defensat: que és imprescindible el segon cinturó de Palma, i és amb el segon cinturó de Palma on se solucionen precisament aquests accessos.

(Aplaudiments)

Quant a la lliure elecció de centre educatiu, miri, jo crec que qualche cosa deu haver passat i deu passar amb la llibertat d'elecció de centre quan per primera vegada enguany els pares i les mares han hagut d'esperar que passassin les eleccions perquè la Conselleria d'Educació els assignés els seus centres.

(Remor de veus i aplaudiments)

Alguna cosa ha passat. Justament enguany s'han donat dia 27 de maig. Justament, justament; bé, haurà estat casualitat, però alguna cosa passa. Alguna cosa passa quan els ciutadans han de fer, em diuen, tres mil canvis d'empadronament, no tenc més constància d'aquestes dades, però em diuen que els ciutadans han de fer més de tres mil canvis d'empadronament cada any per intentar vorejar la legislació i per poder tenir el centre al qual aspiren, lògicament davant una situació injusta. I jo crec que això s'ha d'arreglar, sincerament, i nosaltres defensam que això s'ha d'arreglar. Vostè em diu a la seva

intervenció que el 86%, ha dit vostè, de les places dels que havien demanat el primer destí l'han tengut. Perfecte, això vol dir que només hem d'arreglar el 14%. Cap problema, aquest és el nostre compromís, i nosaltres, lògicament, volem arreglar aquest problema.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

El que també vull destacar és el fet que vostè hagi fet referència. I jo hi estic d'acord, al fet que això no només és un increment de places a la concertada, sinó també a la pública. Totalment d'acord, totalment d'acord, i a més li agraeix aquestes paraules. El que passa és que no podem arribar a allò que ha passat a Andalusia, quan després d'una política des del nostre punt de vista equivocada s'han reduït a pràcticament la meitat les places concertades. No hi ha cap motiu per reduir les places concertades, tampoc les públiques però no les concertades. Per tant si nosaltres tenim possibilitat de resoldre aquestes situacions ampliant places concertades, ampliant places públiques, aquesta és la nostra voluntat de fer-ho, perquè creim que això redundarà en benefici de la qualitat de l'educació, perquè creim que al final aquesta llibertat d'elecció de centre per als pares i mares el que farà serà beneficiar els nostres ciutadans perquè incentivarà la qualitat d'aquests centres i podrà fer que aquests centres es puguin moure amb aquests incentius cap a una millor prestació de l'educació, del servei de l'educació.

I aquest és el sentit. Jo crec que no hi ha tampoc cap necessitat d'anar més lluny. El nostre objectiu és la qualitat, sense cap dubte. El nostre objectiu no és tirar-nos pedres damunt la nostra teulada ni empitjorar la qualitat del servei educatiu. No, no, volem tot el contrari, volem apostar per una qualitat amb un procés com aquest de respecte de la llibertat d'elecció de centre que pot incentivar aquesta qualitat.

I vull parlar també sense cap complex del tema de la llengua, malgrat sigui per donar resposta a les qüestions que s'han plantejat aquí. És fals, és fals, senyories, que ningú hagi dit que no volem defensar la nostra llengua pròpia, és fals. Ho poden repetir cent mil vegades, però serà cent mil vegades fals. El que hem de saber és si quan parlem de llengua pròpia parlem del mateix o no parlem del mateix. Aquesta és la qüestió, però a nosaltres no crec que ningú ens hagi de donar lliçons de com defensar la nostra llengua, a nosaltres, sincerament.

(Remor de veus)

Nosaltres hem defensat que els al·lots i al·lotes d'aquesta terra, quan acabin la seva formació escolar, parlin i eserin perfectament les dues llengües oficials d'aquestes illes. Aquest és l'objectiu que compartim i aquest estic segur que és el punt on ens trobarem. Per tant en això estam totalment d'acord, i jo li vull recordar que qui ha fet la legislació perquè això fos possible ha estat el govern del Partit Popular, una legislació que vostès no han modificat, per tant tan dolenta no deu ser.

Què passa? Clar, que quan nosaltres parlem de defensar la nostra llengua no qüestionam, com també qualcú ha volgut

plantejar, la unitat de la llengua catalana. mai no l'hem qüestionada, no qüestionam la unitat de la llengua catalana...

(Aplaudiments)

...però el que sí qüestionam és una imposició d'una homogeneïtzació de la llengua, és a dir, unitat sí, però homogeneïtat no, és a dir, de la llengua catalana sí, però són tan importants i són tan defensables per a nosaltres les modalitats lingüístiques del mallorquí, del menorquí, de l'eivissenc i del formenterenc que parlem en aquesta terra i formen part de la nostra cultura, de les nostres arrels i de la nostra forma de ser, són tan respectables aquestes com el català que es parla a Barcelona, exactament igual.

(Aplaudiments)

La llengua no és de ningú, i la llengua és tan seva com nostra, i nosaltres defensam la nostra llengua i defensam el bilingüisme en aquesta terra, i defensam que el que és una realitat al carrer, el bilingüisme, també sigui una realitat a la nostra educació i sigui una realitat a la nostra administració.

Respecte al règim especial de les Illes Balears, jo quan escolt aquestes intervencions, no totes però alguna, em produeix certa..., em reconforta, perquè aquí hi ha diputats i diputades que duen molts d'anys, aquí hi ha gent que ja té moltes crostes i hi ha gent que té memòria, i no fa tants d'anys, eh?, que es va debatre en aquesta cambra el règim especial de les Illes Balears. No fa tants d'anys que es va debatre en aquesta cambra el règim especial de les Illes Balears, i que ara tots ens haguem convertit en conversos d'allò que no servia per a res, d'allò que el Sr. Antoni Costa, il·lustre diputat socialista, deia que eren "*privilegios para los ricos de las Islas Baleares*"...

(Remor de veus)

...clar, que ara això sigui, diguéssim, l'element fonamental de la reivindicació del nostre fet insular, benvingut sigui, sincerament, benvingut sigui i jo estic content que al final el temps col·loqui les coses al seu lloc, i estic content que tots acceptem aquest règim especial de les Illes Balears pot ser l'instrument i és l'instrument que tenim per poder defensar les nostres reivindicacions, per poder defensar els nostres drets i per poder defensar la solució als nostres problemes de transport aeri, de transport de mercaderies, de carreteres, d'energia i de qualsevol altra qüestió que es pugui plantejar.

Vull recordar que la declaració d'interès públic dels vols de les Illes Balears és un procés que passa per la definició d'un estàndard de qualitat i d'un estàndard de freqüències, i després passa precisament per veure qui és i a quin preu es fan aquests serveis amb aquests estàndards de qualitat i amb aquestes freqüències. Allò important és l'objectiu final, allò important no són les propostes, diguéssim, més o manco electoralistes que puguem fer que no ens conduixin al resultat final que vulguem, perquè a més ja hem tengut experiències en aquest sentit. El que ens interessa és tenir les freqüències garantides que necessitam, tenir-les amb la qualitat de transport que

nosaltres exigim i amb el preu que considerem que és assequible per als nostres ciutadans.

Per tant, jo vull agafar també aquesta proposta, aquesta proposta i aquest envit de col·laboració amb el REB, lògicament no hi entraré, però tampoc no compartesc el balanç del que ha estat aquesta negociació al llarg d'aquests quatre anys. L'únic que sí vull dir és, sincerament, ho he dit moltes vegades i ho vull repetir avui aquí, al final de l'enfrontament, que mai no és culpa d'un, normalment quan dos no s'entenen és culpa de tots dos, normalment, normalment, d'aquest enfrontament, del qual lògicament es poden treure rendiments electorals, el que és clar és que qui no es beneficia en absolut són els ciutadans de les Illes Balears. De la política de la confrontació, de la política de l'enfrontament difícilment es beneficiaran els ciutadans de les Illes Balears. Crec que nosaltres tenim l'obligació, en aquest cas, de ser pràctics, de trobar vies d'acord, vies d'enteniment, aquests acords i aquests enteniments s'han trobat en altres circumstàncies i en altres qüestions, i jo vull posar un exemple perquè ningú no en tenguí cap dubte.

Efectivament, com vostès han recordat aquí, jo vaig haver de dur endavant, com a ministre de Medi Ambient, el Pla hidrològic nacional, no vaig ser capaç de posar-me d'acord amb el Pla hidrològic nacional, que era una cosa que, a més, creia que podia tenir beneficis per a les Illes Balears, no vaig ser capaç de posar-me d'acord, i reconec la meua part de culpa amb la consellera de Medi Ambient i amb el Govern de les Illes Balears. Però, en canvi, em vaig posar d'acord perfectament amb el Sr. Bono i amb el Sr. Rodríguez Ibarra, ... Alguna cosa deu passar, alguna cosa deu passar si resulta que són possibles els acords amb altres presidents i, en canvi, aquests acords no han estat possibles aquí.

Pensem que la política d'habitatge de protecció oficial és una política que s'ha de continuar. Pensem que no és la solució al problema de l'habitatge, la incidència és una incidència relativa, crec que vostès ho compartiran amb tots nosaltres, és una incidència relativa quantitativament parlant, no és la solució, però lògicament sí que creim que és una política que s'ha de continuar. Exactament igual la política del transport públic, ho vull dir un altre pic, perquè m'ho demanen, en el sentit que creim que aquesta és una política que s'ha de mantenir, que s'ha de millorar, estudiarem com millorar-la si vostès ens donen la seva confiança, ens donen el seu suport, estudiarem les fórmules per millorar-la, i també hem de saber sincerament què és el que hi ha i quines són les possibilitats que tenim.

I volem que la descentralització, sense cap dubte, i ho hem escrit, sigui una descentralització que també arribi als ajuntaments, perquè aquest és el nostre compromís electoral, aquesta és la nostra proposta electoral, no és nova, duim molt de temps defensant-la, per tant això està establert amb aquest compromís dins el nostre programa electoral. Exactament igual que figura en aquest programa electoral, que jo estic disposat a explicar-los cada vegada que faci falta, la construcció del futur hospital de Son Dureta amb un nou emplaçament, amb una ubicació i amb uns terrenys que esper que, juntament amb

l'Ajuntament de Palma, es puguin posar a disposició de les autoritats de la conselleria.

El sostre de població és una qüestió, és un debat, sense cap dubte, que ens duria més d'una sessió d'aquestes característiques, però jo entenc que el que nosaltres hem plantejat aquí és la necessitat precisament de donar solució a aquelles grans qüestions, a aquells grans temes, a aquells grans trets que necessiten una solució i que no s'han resolt aquests quatre anys i que han fet que avui aquesta situació ens estigui angoixant i perjudicant a tots. I una d'aquesta qüestions essencials, ho han dit vostès, és precisament la de l'ordenació del territori i la del plantejament del model territorial. Vostès no han estat capaços durant aquests anys de definir aquest model territorial, aquest model territorial que és el que ha de definir quin és la capacitat que tenim de territori, la capacitat que tenim d'habitatges i, per tant, quin és el model definitiu que volem. Aquesta és la seguretat que necessitam, aquesta és la seguretat jurídica, aquest és el repte que nosaltres plantejam, quan posam un acord programàtic amb Unió Mallorquina en els nostres interessos com a partits, perquè creim que aquesta és una situació que s'ha de resoldre com més aviat millor i amb el màxim consens possible. El problema és que no estam disposats a estar quatre anys més sense canviar ni fer res, no, ...

(Aplaudiments)

No, aquesta situació no estam disposats a aguantar-la.

Miri, jo, sincerament, quan parl que s'ha demonitzat el turisme, crec que no m'estic inventant res, tal vegada és que he tomat boig, però no m'invent res, aquí s'ha transmès la sensació exterior, en declaracions de consellers, en polítiques concretes, en mesures concretes, d'un deteriorament de la nostra imatge, que els turistes no eren benvinguts a les Illes Balears, que no és una cosa que m'estic inventant jo, desgraciadament. I no és una responsabilitat del Sr. Aznar ni de quatre secretaris d'estat, és una responsabilitat de qui ha fet la política que ha anat en contra del turisme i sobretot, el més greu de tot, escolti, miri, és igual, tenen vostès raó, si és igual, el problema, quin és?, el problema és que vostès s'han enfrontat amb tot el sector, el problema és que vostès s'han enfrontat amb els majoristes de viatges, és que vostès han romput aquests ponts. Gran part de la culpa d'aquesta situació és la seva política que els ha enfrontat al sector. No m'invent res. Aquests ponts de diàleg s'han romput, avui no existeixen, jo he reclamat, en moltes ocasions, al president del Govern que, per favor, recomposés aquests ponts de diàleg i d'enteniment, perquè aquesta situació no perjudica quatre empresaris, aquesta situació perjudica els treballadors, aquesta situació, en definitiva, qui perjudica és la gent que vol perillar el seu lloc de feina, que és el més important i el que s'ha posat en joc en aquesta comunitat.

Em diuen que aquesta és una societat civil, que és ver, però que és plural, i que no trobarien majoria de ciutadans que donassin suport al seu programa. Jo, sincerament, crec que l'hem trobada, no m'he equivocat, jo crec que l'hem trobada i que, precisament, aquests ciutadans són els que han donat suport una aposta liberal, són els que han fet una aposta que

pugui tornar fer que es recuperi aquesta confiança i aquest clima capaç de generar riquesa a les Illes Balears. Això res té a veure amb una reducció de la nostra política, amb una reducció tòpica, demagògica d'un capitalisme salvatge, ben alerta, aquí la política social més important que es pot fer, i és la política social, desgraciadament, més negativa que s'ha fet al llarg d'aquests anys des del meu punt de vista, és precisament la de tenir gent que no té un lloc de feina. Aquesta és la política més antisocial que es pot fer, aquest és el balanç més catastròfic que afecta realment els ciutadans normals que pateixen les seves conseqüències.

El pacte Partit Popular-Unió Mallorca, repetesc, és un pacte programàtic, i és un pacte que hem dit els dos partits que no és exhaustiu ni exclouent, és un pacte que diu el que diu, amb llum i taquígrafs, absolutament transparent, i no només no parla d'alguna de les qüestions que vostès han plantejat aquí, no, no, n'hi ha moltes més de les quals no en parlem, i on cada partit manté el seu programa polític, el seu programa ideològic, i on cada partit defensarà les seves postures. Si és possible arribar a acords i enteniments, hi arribarem; i si no és possible, cada partit defensarà el seu programa. Però sí en canvi hem estat capaços o volem posar-nos d'acord en una sèrie de qüestions que creim transcendents i importants, però que ningú no en faci cap altra lectura. Per tant, el que crec que diu el pacte és el que diu i és la solució, precisament, a aquestes grans qüestions que nosaltres creim que són prioritàries, a aquestes solucions que avui matí plantejava la presidenta, que creim que han demanat els ciutadans d'aquestes illes i que necessiten aquestes illes.

És un pacte de programa i de governabilitat. No entraré a fer balanços comparatius del que són els càrrecs, el repartiment de càrrecs, ni d'ara ni d'abans, perquè crec que, a més, ningú no sortiria massa ben parat, vull continuar defensant i explicant el fet que els recursos de constitucionalitat no són recursos que responguin a un criteri estrictament polític, els recursos, fins i tot, no són potestat ni tan sols del Consell de Ministres, vostès ho saben perfectament, els recursos d'aquestes característiques duen uns processos reglats, governi el Partit Socialista a Madrid, governi el Partit Popular o governi qui governi, del ministeri competent i dels seus serveis jurídics, que són els que analitzen aquella normativa que pot entrar en conflicte des del seu punt de vista estrictament tècnic amb la Constitució Espanyola, i faran això, insistesc, governi qui governi a Madrid, és exactament igual, és un procés, des del meu punt de vista, i ho conec una mica, molt tecnificat.

Nosaltres defensam un finançament adequat per a aquesta comunitat autònoma i que aquestes inversions puguin arribar a aquesta comunitat autònoma.

Estam a favor dels treballadors perquè defensam els seus llocs de feina i perquè volem fer i volem dur endavant aquelles polítiques que puguin garantir que els seus llocs de feina no es continuaran destruint cada dia que passa a les Illes Balears. I creim que la millor defensa que es pot fer del treballador és precisament garantint un lloc de feina digne i estable i que això, avui, a més, és prioritari a aquestes illes més que mai i, a més,

crec que ho han expressat d'aquesta forma els ciutadans en aquestes eleccions.

La Llei d'habitatges de vacances és un dels compromisos que està establert en el pacte Partit Popular-Unió Mallorca i volem dur endavant aquesta llei amb el màxim consens possible. I naturalment els convidam a tots vostès a poder participar d'aquest consens.

I, sense cap dubte, quan parl de sector turístic, de la necessitat de recomposar un fòrum de diàleg, un pont de diàleg i enteniment, d'escoltar la veu del sector, m'he cansat de dir que parl de sindicats, de treballadors, d'empresaris, de majoristes de viatges i de donar cabuda, a més, a les institucions en aquests fòrums que es plantegen.

Bé, que el cable elèctric és més contaminant, crec que seria una qüestió en la qual hi podríem entrar i que ens duria, sincerament, una llarga discussió. No hi estic d'acord, en absolut. I, en qualsevol cas, crec que el fet que apostem per al gas i que puguem fer compatible aquesta solució amb una solució complementària que pugui -insistesc- rompre el monopoli de subministrament d'electricitat a les Illes Balears, és una bona actuació i una bona opció, i, per tant, si som capaços de dur-ho endavant, si aconseguim els doblers, que és l'important i el necessari, si som capaços tècnicament de dur-lo endavant, no sé exactament per què no ho hem de fer.

I tampoc compartesc lògicament el seu criteri de les dessalinitzadores. Quan he anat a qualsevol comunitat autònoma com a ministre de Medi Ambient a oferir una dessalinitzadora, sigui del partit polític que sigui, m'han posat estores vermelles a totes les comunitats autònomes, a totes, menys a una, a les Illes Balears, a l'únic lloc on no volien aquestes dessalinitzadores. Bé, unes dessalinitzadores que podem aconseguir de forma gratuïta, perquè les pot pagar l'Estat i que poden resoldre, exactament igual que a sa Costera, el problema de l'aigua definitivament a les Illes Balears.

I també voldria que no reduïssim a l'absurd el fet que vulguem ara posar en marxa una nova línia incineradora, amb el fet que ara abandonarem el reciclatge, en absolut, i, a més, crec que també puc parlar una mica d'aquesta qüestió, i alguna cosa crec que puc compartir amb vostè des del Ministeri de Medi Ambient respecte d'aquestes política a favor del reciclatge i del que s'ha aconseguit amb el reciclatge a tota Espanya. No vol dir que s'abandoni el reciclatge, és que això no és una cosa de bons i dolents, no són qüestions incompatibles, si jo els vull felicitar per les línies que han fet de reciclatge, l'únic que els dic és que no podem tornar a posar el cap davall l'ala, i que si el reciclatge no pot tractar tots els residus que tenim, hem de fer alguna cosa amb la resta de residus que tenim, perquè si aquests residus que tenim els tornam a emmagatzemar, tornarem a tenir els mateixos problemes que tenim els anys setanta. Per tant, no és una política, la de la incineració, que vagi en contra del reciclatge, sinó tot el contrari.

Naturalment, crec que podem continuar perfectament la política que s'ha dut a terme per part del SOIB, lògicament s'haurà d'analitzar, crec que la transferència a què vostè ha fet

referència, és una transferència important, que ha estat de les més importants d'aquesta legislatura i que, per tant, crec que dona moltes possibilitats per poder aprovar la qualitat d'aquest servei, sempre i quan aconseguim l'objectiu que volem aconseguir amb aquest instrument.

Exactament igual que la política de fixos-discontinus. Com pot imaginar, farem tot el que estigui en les nostres mans, tot, i si la nostra relació amb Madrid i si la meua relació personal amb Madrid pot servir perquè aquesta i altres situacions es puguin millorar o solucionar, no tenguí cap dubte que faré i farem tot el possible perquè sigui així.

I exactament igual que entenc, ho desconec amb profunditat, però entenc que la sinistralitat laboral havia estat fruit d'un pacte i d'un consens en aquest parlament i que s'havia fet una qüestió d'estat, no sé si ara es romp aquest pacte o si sortim d'aquesta qüestió, però entenia que havia estat una qüestió que s'havia consensuat amb els grups polítics i que s'havia consensuat, a més, en el sentit que no fos un tema electoral ni partidista. entenc, per tant, que les coses que s'han fet bé, enhorabona, i que es poden continuar fent bé i que pugui, a més, continuam aquest pacte, si és que existia, entre els grups polítics també en aquesta legislatura.

Economia social, sense cap dubte, i sincerament, entenc un discurs contradictori, però que tampoc no és cap novetat. Record perfectament, any 2000, Esquerra Unida i el Partit Socialista Obrer Espanyol varen aprovar una llei al Congrés dels Diputats de Madrid, en contra dels vots del Partit Popular. eren *los papeles para todos*, i eren vostès que volien *papeles para todos*, eren vostès que ho defensaven, eren vostès que varen aprovar aquesta llei i eren vostès que, després de les eleccions, probablement han hagut d'amagar la cua, però eren els seus partits polítics els que defensaven *papeles para todos*. Nosaltres volem que la gent que sigui aquí, sigui gent que es trobi amb les condicions que li pertocuin i que només sigui aquí la gent que tenguí la seva situació regularitzada i que, naturalment, aquesta gent pugui ser integrada i pugui compartir, naturalment, el nostre model de societat.

I totes les mesures de caràcter social que s'hagin pogut dur endavant, sense cap dubte jo crec que s'hauran de mantenir, perquè si són bones, tot el que és bo s'ha de mantenir, siguin targetes, siguin el que siguin, s'ha d'estudiar cada cas, i vostès em permetran que aquesta sigui una de les qüestions que es pugui estudiar més endavant, però jo crec que tot el que sigui bo, tot el que sigui positiu, no hi ha per què llevar-ho, s'haurà d'estudiar cada cas, i la nostra voluntat serà la de millorar aquelles qüestions que siguin millorables.

I res més. Senyores i senyor diputats, moltíssimes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari Esquerra Unida-Els Verds, el Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats, *senyor candidat*. He de començar lamentant que vostè hagi contradir ja, amb les formes, al debat d'avui tot el que va prometre ahir sobre el nou tarannà. Crec que l'actitud de no respondre a cadascun dels grups de l'oposició, encara que vostè pretengui juntar-lo a tots d'una forma determinada, ...

(Remor de veus)

... representa no oblidar un altre principi democràtic que no s'ha anomenat, que també és important, que és el respecte a les minories. Crec que el respecte a les minories passa ...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor, si són tan amables. Té la paraula el Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Gràcies, Sr. President. Crec, en definitiva, que aquest no és el tarannà que hauria de continuar durant aquests quatre anys en aquest parlament i que vostè ahir se'n va omplir la boca que no seria així.

La veritat és que quan vostè parla de societat civil no parla igual que quan ho feim nosaltres. Quan vostè parla de societat civil parla de la societat econòmica d'aquestes illes, dels empresaris, dels sectors econòmics que nosaltres, lògicament, respectam molt. Nosaltres, quan parlem de societat civil, ens referim també i sobretot a les organitzacions socials, als sectors, a les empreses d'inserció, a les cooperatives, als sectors que juguen un paper dins aquesta societat i que són part fonamental de la democràcia segons l'entenem nosaltres, no exclusivament votant cada quatre anys, com ha dit abans, sinó participant activament, i les pràctiques de col·laboració entre aquesta societat civil, es digui Deixalles, es digui Càritas, es digui quantitat d'organitzacions i d'empreses socials existents en aquestes illes, forma part, segons entenem nosaltres i així ho hem aplicat, formen part de la governabilitat, perquè pensam que del que es tracta és de cogestionar des de l'administració conjuntament amb aquests organismes i amb aquestes organitzacions. I a aquest és a un dels temes als quals nosaltres ens referim quan parlem de societat civil.

Miri, Sr. Matas, vostè continua el discurs de tota la campanya d'aquests darrers anys sobre l'atur, amb un catastrofisme ja habitual. La veritat és que a mi em ve a la memòria aquella frase i aquella filosofia que algú va aplicar fa molts d'anys que repetir una mentida moltes vegades la converteix en una veritat, i això és el que fa vostè, ja sé que quan parlem de xifres d'atur no s'ha de parlar del mes de maig, sinó que s'ha de parlar de la mitjana, la mitjana és un 0,5% més baixa que la mitjana estatal, i vostè ho sap i tots vostès ho saben, i ho sap el Ministeri de Treball i ho sap tothom, però diuen el contrari i repeteixen el contrari. Endavant, es veu que d'aquesta forma aconseguiran convertir una mentida en realitat.

El mateix quan parlen de les xifres d'hostaleria, això no ho he publicat jo, el que he llegit avui matí, això està tret de les xifres oficials. Aquest és el nivell d'ocupació hotelera del mes de juny, evidentment, de la mateixa forma que vostè m'ha de rebatre quan l'acús de coses que no ha dit, també al revés, sense cap dubte jo no he dit mai que no hi hagi problemes en el món del turisme, que no hi hagi dificultats, que no hi hagi problemes, sobrevinguts, ... precisament he fet un relat dels problemes que tenen a veure amb l'estructura i la situació d'aquestes illes, però les xifres són les que són, i vostè continua repetint una i una altra vegada el que ha repetit durant tota la campanya electoral.

Miri, Sr. Matas, s'ompli la boca de defensar els empresaris i de tirar-los en cara que nosaltres estam contra els empresaris. Parla de consens, d'acord. El Pla hidrològic que vostè ha pilotat i que jo reconec que és una tasca difícilíssima, ha costat anys posar en marxa això en aquest país, pot ser que vostè s'hagi posat d'acord amb el Sr. Bono o amb el Sr. Rodríguez Ibarra, però el pacte hidrològic que vostè ha aprovat en el ministeri, és un exemple de política no consensuada, és un pacte hidrològic que ha enfrontat mitja Espanya amb l'altra mitja, i això no és precisament un exemple de consens, d'acord i de diàleg amb la societat civil ni amb ningú.

I nosaltres, des del Govern de les Illes Balears, hem aplicat una política de concert i de concertació, jo des de la Conselleria de Treball he tingut excel·lents relacions amb la patronal, amb la grossa i la petita i precisament ha estat una característica de les polítiques d'aquest govern de pacte de progrés el consens, l'acord i que abans de prendre cap mesura, discutir-les, acordar-les i decidir-les conjuntament amb sectors socials. Clar, si vostè agafa un, dos o tres exemples on no ha estat possible aquest acord, també li acceptaria que mai no es perd tot per una banda, però home, no agafi un, dos o tres exemples per plantejar que aquí, el que s'ha fet és una política de confrontació directa durant tot aquest temps i no utilitzi *latiguillos* fàcils, que aquí estam en contra dels empresaris i ens doni una lliçó que són els que creen riquesa. Creen riquesa els empresaris, creen riquesa els treballadors, crea riquesa tothom que està dins la societat. No importa que em miri això, o és que s'estranya que jo digui que els empresaris creen riquesa? No importa destinar grans quantitats de frases a això, perquè si el que volem és ridiculitzar el que tenim davant, situant-lo en el que un pensa que pensa el que té davant, així el debat és molt difícil de fer. Si entram en el que cada un diu, en el que cada un pensa i en el que cada un practica, el diàleg i el debat és un altre diferent. El que és evident és que els empresaris i els sectors econòmics lògicament creen riquesa, però miren per als seus interessos particulars. I per això cal una administració que pensi en els interessos generals i que corregeixi les dificultats que fan falta perquè aquests interessos generals siguin defensats i puguin sortir endavant perquè per ells sols no podem. I això és la missió d'una administració i la diferència entre una administració que deixa fer l'economia pel seu compte i una administració que situa la cohesió social en primer centre de la seva feina i de la seva tasca política.

És clar que el problema més gros que tindrèm quan comencem a discutir d'aquestes coses és com es fa tota la reconversió de les mesures aquestes que s'han de fer, que tothom reconeix, sense posar en perill els llocs de feina. Clar, a mi em preocupa profundament. I per això em preocupa que ja tirin endavant un nou impuls al turisme residencial que és el que crea menys llocs de feina. Em preocupa que hi comença a haver hotels, com Galatzó i altres, que comencen a parlar que es poden convertir d'hotels en apartaments o en apartohotels, cosa que destrueix llocs de feina, evidentment. Em preocupa que es parli alegrement des del Foment de Turisme de tancar no sé quantes places hoteleres, sense que ningú no digui que què passa amb els treballadors que ara ocupen aquestes places hoteleres, perquè qualsevol reconversió que s'ha de fer a un sector econòmic, ja sigui al turisme o ja sigui a la construcció, si realment volem que l'administració jugui aquest paper cohesionador que jo teoritzo que ha de jugar, el primer que ha de fer és analitzar què fem amb els treballadors del sector i deixaran d'estar-hi després de la reconversió. Aquesta és la tasca fonamental. Per això és tan important la presència dels sindicats a l'hora de discutir. Vostè diu que té en compte els sindicats, perfecte, confio que no els tenguí en compte per anar a una reunió cada sis mesos, que els tenguí en compte de ver, perquè farà molta falta, perquè entre d'altres coses la imatge turística que necessitam defensar cap a fora, entre d'altres coses, requereix de pau social, i si s'escometen reformes que posin en perill llocs de feina i que posin en perill la situació social actual, la pau social serà difícil de mantenir. I l'única possibilitat de mantenir aquesta pau social és un diàleg constant i constructiu amb els sindicats, que se sentin artífexs del debat i de les conclusions i solucions que es prenguin d'aquest debat.

Ha tornat repetir allò dels parcs naturals, que no s'han de fer per obligació, que s'han de fer, la veritat és que no entenc molt bé el debat, què és que quan vostès varen fer el parc de Mondragó o el de s'Albufera no varen imposar perquè tenia finques privades? La discussió no és aquesta, no hi ha parcs públics, parcs naturals sense, només en propietat pública en lloc; i vostè ho sap perfectament perquè ha estat ministre de Medi Ambient.

Vostè ha repetit tota una sèrie de coses que, precisament perquè ha triat aquest model de debat, dificulta enormement que ara jo contesti tot el que ha dit i tot el que ha deixat de dir, però, en definitiva, ha situat temes que ja hem parlat. L'autopista d'Inca a Manacor, el problema fonamental que li veig al traçat d'Inca a Manacor és el de la desvertebració del Pla de Mallorca, és el problema més important que jo li veig. Tindrèm temps de discutir, perquè aquesta legislatura serà molt llarga i avui no ho aclarirèm tot, però aquest és el vertader problema de fons. I, com deia avui de matí el Sr. Pere, per què serà que a Felanitx no la volen, per què serà que a determinats pobles no la volen i haurà de passar ni més ni manco que per una de les zones més protegides que queda de Mallorca, que és el Pla de Mallorca.

La veritat és que no entenc, quan vostè diu, què vol dir quan parla de bilingüisme a l'ensenyament i a l'administració, i no entenc com vostè, solemnement, a una tribuna com aquesta

del Parlament, agita el fantasma de la confrontació entre el català i els models dialectals de les nostres illes, que ningú no posa en dubte; entre d'altres coses, ha dit vostè que tant respectable és el model de les illes com el català de Barcelona, és que no existeix el català de Barcelona, hi ha el català de Barcelona, el català de Lleida, el català de Tarragona, el català d'Eivissa, el català de Formentera, perquè és una llengua única amb modalitats diferents. Treure això com, si realment tots hi estam d'acord, per què ho converteixen en bandera a la seva campanya, per què ho treu aquí solemnement com a un dels debats que cal fer si tots hi estam d'acord? I la veritat, me permetrà dir-li que me preocupa precisament que ho tregui aquí, perquè no valdria la pena parlar-ne si tot estigués tan clar.

De la mateixa forma ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Rosselló, si és tan amable.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Ara mateix. De la mateixa forma, és més fàcil parlar del debat parlamentari que hi va haver damunt el REB, no sé quin any, que parlar de per què aquests quatre anys no s'ha aplicat, essent vostè ministre, en el Govern central, és bastant més fàcil. A mi m'agradaria saber, per què, si està tan clar, si està tan orgullós i tan satisfet del REB -com li he dit a la meua intervenció inicial-, no s'ha aplicat aquests quatre anys des del Govern central?

I ja per acabar, perquè me diuen que m'estic passant. Doncs, no he pretès amb les meves paraules sobre sinistralitat laboral situar-ho com a una confrontació, ni molt manco; a més, vull recordar que he dit que tindrà la meua col·laboració en tot el que faci falta, però m'he permès recordar-li un tema: si s'incrementa l'obra pública en aquesta comunitat, que s'incrementarà, i no es destinen els recursos humans i econòmics que fan falta, que són més que els que s'han destinat en aquesta legislatura, que són molts, se'ns tornarà disparar un problema que és un problema de tots, un problema de la societat i que, per tant, m'he permès recordar aquest tema com a un tema que crec que val la pena que un govern que entri tenguí en compte; i que me pareix preocupant que en el seu discurs inicial i a quasi tots els seus discursos, els temes que fan referència a la cohesió social, els temes que fan referència a les polítiques socials les toqui com a una pinzellada i dediqui i temps i temps a altres tipus de filosofies. Senzillament, me preocupa que allò dels fixos discontinus se solucionin amb la idea que, si vostè té bones relacions a Madrid segur que ho arreglarà; i per què no ho va arreglar fa sis mesos, perquè l'acord de la Mesa del Diàleg Social és de dia 23 de gener del 2003, i el Ministeri de Treball té un fax damunt la seva taula des de la setmana següent? I per què no ho ha arreglat? Idò ara ho arreglarà; encantat si ho arregla, tindrà la nostra col·laboració en totes les coses que arregli en aquesta direcció.

Però també li vull dir, amb la mateixa rotunditat, que això, igual que les setze preguntes que li he fet abans ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Rosselló, per favor.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

..., de les quals només me n'ha contestades quatre o cinc, la nostra oposició consistirà en estar vigilant si realment es duen endavant o no es duen endavant.

Moltes gràcies. Perdoni, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, l'Hble. Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Bé, jo me qued amb una expressió que ha utilitzat el Sr. Matas que m'ha obert els ulls i il·lustre aquest diàleg de sords que tenim en aquest moment, sobre xifres, sobre situacions econòmiques, sobre distintes interpretacions; i més o manco, n'he pres nota, més o manco ha volgut dir que vostè ha tengut coneixement d'uns 3.000 canvis d'empadronament per burlar la legislació per tal que els pares puguin dur el seu fill al centre que han escollit; és a dir, 3.000 famílies s'han empadronat, és a dir, han burlat la normativa, per poder escollir el seu centre, i han burlat la legislació. Però, quina legislació? La Llei de la qualitat de l'ensenyament, impulsada pel Govern del Partit Popular i aprovada, sense consens amb cap força política de l'Estat. I per tant, clar, és que ens trobam amb un debat diabòlic, és diabòlic absolutament, ens tiren en cara que per complir una llei que ha fet el Partit Popular a Madrid en solitari, sense consensuar amb ningú, i que fins i tot aquí l'hem recorreguda al Tribunal Constitucional, idò això és una arma de confrontació electoral contra les forces progressistes.

Exactament igual que en el mateix moment, és a dir, amb la mateixa intervenció, dins un lapsus de cinc minuts, utilitza dos conceptes: un, les moratòries en el sector de la construcció han destruït llocs de feina, i a continuació, ens diu: les moratòries han disparat la construcció. Clar, és absolutament pervers. Jo confès que no tenim armes per combatre la seva dialèctica en el carrer, no dins la Cambra, dins la Cambra és fàcil, en el carrer ens guanyen de massa, ens guanyen de massa, perquè realment jo no sé com es pot combatre aquesta manera de practicar la política, utilitzant, segons convingui, arguments absolutament contradictoris.

Quant a la situació econòmica, és que jo crec que avorrirem la gent, jo crec que ningú, absolutament ningú, nega que la situació econòmica del 2003 és pitjor que la del 2001. Què passa? Vostè diu, ens acusa de reduccionistes; bé, durant tot aquest temps, perquè ara ja comença a dir si l'11 de setembre, si el tema de la crisi d'Alemanya, però durant tot aquest temps la culpa de la crisi econòmica únicament ha estat del Govern de les Illes Balears, i per què? Per una acció concreta, que és la imposició, i la imposició amb paraules, la imposició vol dir

imposició, de l'ecotaxa. Jo crec que aquest és el seu gran mèrit, i jo accepto que dins la societat, especialment dins el món econòmic, dins la gent que té una empreseta, i fins i tot a treballadors que quan anaven a demanar la feina els han dit: escolti, dia primer de juny, segons qui hagi guanyat les eleccions, obrirem; segons qui hagi guanyat les eleccions, no obrirem. Això qualcú ho ha fet també amb mala intenció, no vull que hagi estat de manera general.

Ara, jo és que no vull entrar dins aquesta dicotomia que vostè ens ha plantejat d'enfrontament d'empresaris i treballadors, entre d'altres coses perquè el 90% d'empresaris d'aquesta terra són petits empresaris, molts d'ells ni tenen assalariats i, segurament, fan catorze o quinze hores de feina cada dia, i amb els quals ho hem consensuat absolutament tot, com deia Rosselló. Hi ha hagut un enfrontament puntual amb un sector, el sector de l'hostaleria, i que jo he reconegut que ha estat el pitjor d'aquesta legislatura, i crec que el fet que les forces progressistes haguem perdut les eleccions segurament ha estat provocat per això. I en aquest moment ni vull donar les culpes a ningú, per suposat no les donaré al Govern, ara, segurament s'han perdut per totes les parts. Ara, a vostès, al Partit Popular, per una decisió que varen prendre unilateralment a Madrid el sector del comerç els va fer una manifestació de més de 2.000 persones, perquè varen presentar un recurs d'inconstitucionalitat a una llei consensuada a les Illes Balears; és a dir, vostès provocaren un enfrontament, també amb el sector comercial.

Ara, nosaltres no l'hem sabut utilitzar electoralment, com vostès han sabut utilitzar l'ecotaxa; que, a més, ha estat miraculosa l'ecotaxa, abans de posar-la engegava els turistes, abans de llevar-la ja du turistes. És fantàstic, és fantàstic, és que jo els ho he de reconèixer: són uns mestres; i davant la seva capacitat d'argumentar a la gent no hi tenim res a fer, som uns *pardillos*, i perdonin l'expressió.

Exactament amb els parcs naturals, i que consti que jo he discrepat de la Sra. Rosselló, per no saber vendre el tema bàsicament. És a dir, vostès fan un parc natural, l'any noranta i busques o abans de l'any noranta, és a dir, Mondragó: hi havia una urbanització, un projecte d'urbanització, a la promotora, que la majoria eren de capital estranger, els compren la finca a preu d'or, 3.000 milions de pessetes -no sé si encara pagam amortització i interessos, crec que sí, no sé si hem acabat de pagar- i als petits propietaris els fan un parc. Ara, d'aquí ningú va anar als petits propietaris del parc a dir-los: ves alerta que t'expropiaran la finca, ves alerta que te passaran per dins ca teva, ves alerta que menjaran de la teva paella quan la facis.

(Algunes rialles)

Això vostès ho han dit, la seva militància. I clar, i aquí hi ha un vot de por, aquí, a principis d'un mil·lenni encara hi ha un vot de por, i aquesta és la realitat.

Sobre el model turístic. Vostès diuen que varen aprovar una llei general turística que contingenta les places hoteleres. Però és que aquest no és el problema, el problema és el model turístic que vostès dissenyaran l'any 91. Jo recordo perfectament

la meua presa de possessió com a diputat i el discurs d'investidura del Sr. Gabriel Cañellas, va dir una frase que resumia el model econòmic que dissenyava per a les Illes Balears: contenció de places turístiques -el Sr. Cladera havia dit que ens en sobraven 50.000; si qualcú del Govern hagués dit que ens sobraven 50.000 places turístiques jo crec que ens haguessin cremat-, contenció de places turístiques, i llavors, frase: les Illes Balears s'han de convertir en la segona residència d'Europa.

I ens hi hem convertit: segones residències a urbanitzacions tots aquests anys, i afortunadament el moviment social contra la balnearització va provocar la protecció de moltíssims espais que se salvaran de la urbanització, i urbanització del sòl rústic. I aquest és el model que tenim. Clar, i els hotelers es queixen de que no omplen els hotels, malgrat el nombre de passatgers, mes a mes augmenta respecte de l'any anterior; clar, ve gent, però està a apartaments, està a segones residències. I el tema aquest, jo no sé si és bo o dolent, però aquest és el model econòmic que vostès dissenyaran i que, naturalment, nosaltres no hem pogut o no hem tengut temps de canviar.

El nou trajecte, aquest trajecte que han previst per anar de Palma a Manacor voltant per Inca. Si utilitzen la carretera actual, no són vuit quilòmetres, però vaja,estic disposat a acceptar-los vuit quilòmetres -segurament hauran de fer qualche drecera-; les xifres que els he donat avui de matí les divideixin per dos. És a dir, una persona que ha de fer aquest trajecte cada dia durant cinc dies a la setmana, això li costarà l'equivalent a més de 200.000 pessetes anuals. Ara, vostè no me digui la carretera actual, jo li he parlat de Palma a Manacor, quatre carrils, això me pareix que és un desdoblament. I això són un màxim de trenta-cinc minuts, amb trenta-cinc minuts vostès, jo, sincerament, crec que ens ho hem de replantejar, entre d'altres coses, perquè el segon cinturó, nosaltres tenim una postura política, però el Col·legi d'Arquitectes ha manifestat una postura tècnica públicament, amb un article publicat ara no recordo a quin mitjà de comunicació, i deia que aquestes solucions perpendiculars no eren solucions. I hi hauria alternatives si no congestionen l'entrada per Inca, utilitzant la carretera de s'Espleieta, utilitzant el Camí dels Reis, si és necessari fent un tercer carril a l'actual via de cintura, hi hauria actuacions que evitassin aquest impacte ambiental molt important.

El tema de la llengua. Mirin, jo fa, des del 91 com els dic, que abans al Sr. Cañellas, i després a vostè, els sent parlar, de cada any, de cada debat, de defensar les modalitats lingüístiques. Però durant tots aquests anys no els he vist prendre ni una sola mesura per defensar les modalitats lingüístiques, me digui què han fet, res. Jo li diré el que ha fet en Damià Pons i el seu equip de la Direcció General de Política Lingüística, i ara li faré arribar, 39 mesures en el món de la llengua i en el món de l'educació, dedicades plenament a recuperar les modalitats tradicionals, les modalitats lingüístiques de les Illes Balears, totes aquestes, ara les hi passaré. Perquè a veure si no en parlem d'una vegada, perquè escoltin, l'única manera de defensar les modalitats és que la llengua se salvi, perquè si la llengua segueix retrocedint no salvarem cap modalitat, l'ús social és el que garantirà les modalitats. Però sobretot, no sé en quina modalitat de parlar jo, què és que no m'entén? Perquè que ens tiri en cara que

nosaltres defensam una cosa rara, per tant, i el que no es pot practicar és el Darwinisme lingüístic, pensar que aquí el més fort guanyi, perquè el més fort, bé, i aquestes setmanes hem llegit que el castellà no només no està en perill de desaparició, sinó que s'està convertint en el segon o tercer idioma, el quart idioma més important del món.

Bé, i me pareix, quedava un tema pendent que m'he oblidat avui de matí i que aprofit aquest torn. Bé, s'ha parlat, en un minut acabaré, Sr. President, crec, s'han fet diverses referències al pacte entre el Partit Popular i Unió Mallorquina, i hi ha un tema que el trec perquè s'ha publicat, i és que pareix que durant aquesta legislatura es congelaran els traspassos de competències als consells insulars; per tant que l'article 39 de l'Estatut d'Autonomia queda suspès durant quatre anys, i l'argument que qualcú ha donat és perquè no podien donar més quotes de poder a Unió Mallorquina en el Consell de Mallorca. Això s'ha publicat, bé, si ho desmenteixen... L'únic que voldríem dir és que l'evolució dels consells insulars no pot dependre d'eventuals pactes entre els partits polítics, i molt manco d'un pacte fet a l'illa de Mallorca, perquè els menorquins i els eivissencs i formenterers no en tenen cap culpa, i per tant, avui és un tema que a vostè qualcú més li ha demanat, i ha passat per damunt el tema, no sabem, si volen, si donen, per culminar com a mínim en aquesta legislatura els traspassos de competències.

Finalment, jo record una frase que en certa ocasió vaig dir al Sr. Gabriel Cañellas, que il·lustrava un poc la nostra posició dins el Parlament, i els dubtes que sempre teníem a defensar el país o a defensar els interessos de partit; li vaig dir: Sr. Cañellas, s'ha d'estimar molt aquest país per demanar competències a Madrid i més recursos econòmics a Madrid perquè els administri vostè. I dins aquesta dicotomia, nosaltres optarem per fer costat al Partit Popular davant la seva reivindicació a Madrid -en aquells temps governava el PSOE. A jo me dona la impressió, i crec que a una part molt important de la població també li dona aquesta impressió, que vostè, no sé si s'ha fet aquesta pregunta, però vostè ha tengut l'ocasió aquests anys d'optar entre els interessos del seu país i, per tant, respectar la sobirania del Parlament de les Illes Balears i els desitjos del Govern elegit legitimament, o els interessos de partit. Vostè mateix contestarà quina ha estat la seva postura aquests anys.

Moltes gràcies.

Perdoni, Sr. President! Vull agrair, en nom del meu partit, a tots els membres de la Cambra el condol per la mort del nostre company i amic, En Gustau Fernández, a ell li dedic aquesta intervenció. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Tè la paraula el portaveu del Grup Parlamentari Socialista, l'Hble. Sr. Francesc Antich i Oliver.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, en relació amb la perruquera que me deia, Sr. Matas, el que me diuen és que sortia al vídeo del PP aquesta perruquera que deia això que vostè ha dit, no?, que ells tenen els sous que ells cobren d'allò públic i que en els vídeos del PP de la campanya electoral, me deien que sortia una perruquera que realment deia això, a veure si realment vostè ho va agafar d'aquí, de la propaganda del PP.

De totes formes, dir-li, Sr. Matas, que jo seré breu, perquè tendrem molt de temps durant aquesta legislatura de parlar de totes i cadascuna de les qüestions i que, efectivament, vostè ens ha dit en tota una sèrie d'ocasions que vostè ha guanyat, i és així, i jo ho he dit tot d'una que he començat la meua primera intervenció, donava l'enhorabona al candidat i al grup i al Partit Popular pel resultat de les eleccions i que, a més, com no podia ser d'altra manera, teníem tot el respecte del món, pel que era la nova majoria parlamentària i, com se suposa, del Govern que se'n derivi.

Dir-li que ahir, vostè, al seu discurs, a tots els que no pensaven com vostè els tractava de maniqueus, d'hermeneutes, és a dir, per ventura aquest no és el millor tarannà. Dir-li que, efectivament, és a dir, vostè ha guanyat, però no hauríem de perdre de vista que dins aquesta societat nostra hi ha un 42% de gent que no va votar el Sr. Matas, i és així, tant m'és si és un 42, com si és un 45, m'és completament igual, és així; és gent que dona suport a altres projectes, és gent que pensa que aquest país pot tenir unes altres sortides. Per tant, alerta quan diem allò de què, és a dir, és que a qualche moment dona la impressió que l'ha votat tothom, i per tant, dir-li que nosaltres també tenim tot el dret del món, a pesar d'haver perdut i que vostè serà el president i que, per tant, vostè és el que tindrà la responsabilitat de tirar endavant les polítiques en aquesta comunitat autònoma, però els altres tenim totes les possibilitats del món de defensar les polítiques per les quals moltíssima de gent ens ha donat confiança -al Partit Socialista, a Mallorca, 23.000 més.

Nou, efectivament, nou, i ben orgullosos que estam d'aquests nou, i molta de feina que volem fer des del lloc allà on ens han col·locat els ciutadans i ciutadanes, perquè ells sempre tenen la raó, efectivament, és així, per tant, molt orgullosos estarem de fer aquesta feina des de l'oposició. Però, per deixar clar que hi ha gent dins aquesta comunitat autònoma que pensa d'una altra manera, que pensa que no s'han destruït tants de llocs de feina, que pensa que l'ecotaxa és una cosa que, efectivament, pot donar moltes possibilitats dins el món del turisme; que és un instrument de solidaritat entre clients i residents; que és un instrument de solidaritat entre diferents col·lectius, perquè ja era que hi hagués qualche tipus d'impost que donàs una mà a aquells que han conservat el paisatge durant molt de temps i que durant molt de temps ningú se n'ha cuidat d'ells. En això hi ha molta de gent que hi creu i que, per tant, nosaltres tenim tot el deure del món a poder defensar aquest tipus de polítiques. Igual que també hi ha molta de gent que creu que no s'han destruït tants de llocs de feina com vostè diu, i això, per desgràcia, és a dir, és que jo no m'ho invent, jo, quan puj aquí dalt, li llegesc, ja no n'hi llegiré més. Li

llegesc les xifres de l'Institut Nacional d'Estadística, que diuen el que diuen; que diuen que el temps que vostè era president hi havia un 11% d'atur, i ara n'hi ha un 8%, això la mitjana anual, diuen això. I jo què hi puc fer? Això són les xifres.

No, no, però escolti, han perdut perquè els ciutadans i ciutadanes han triat allò que creien que havia de trobar. Home, li recordaré una cosa: a Mallorca hi ha hagut un pacte, però hi ha exactament la mateixa proporció que hi havia a l'anterior legislatura, de diputats i de consellers exactament la mateixa proporció. A Menorca governen els progressistes. Vostès han guanyat en diputats i consellers, per majoria absoluta, a Eivissa i Formentera, i és així. Vull dir, per tant, no hi ha res a dir, és que jo no és que posi en qüestió cap d'aquestes coses, jo l'únic que poso damunt la taula és que aquesta societat nostra, quasi està meitat i meitat entre uns que pensen d'una manera i la resta que pensen de l'altra. Per tant, nosaltres vendrem aquí, a les institucions, a defensar allò que pensen aquestes altres persones. Aquestes altres persones que segurament també hi ha de tot, hi ha treballadors, hi ha empresaris, hi ha gent de tot tipus, i que, per tant, també pensen que hi pot haver una altra manera de caminar i una altra manera de fer les coses en aquesta comunitat autònoma.

Jo només vull aclarir un parell de coses, tampoc no me vull allargar molt perquè això és la seva festa i jo no li vull espenyar la seva festa, Sr. Matas.

(Rialles)

El Pla Hidrològic Nacional. Clar, és que sempre reben els mateixos, és a dir, no ens vàrem poder posar d'acord amb les Balears i sí ens vàrem poder posar d'acord amb el Sr. Bono i el Sr. Ibarra; això m'ho han contat el Sr. Bono i el Sr. Ibarra, tot el que li demanaren els ho va donar, tot; perquè, clar, a vostè li interessava, Sr. Matas, donar-los tot el que li demanassin, perquè a vostè el que li interessava és que hi hagués qualque comunitat socialista que donàs suport al Pla hidrològic en contra d'una altra comunitat socialista, que era la Comunitat Autònoma d'Aragó. Això és així, per tant, és aquest tarannà que no m'agrada. Perquè clar, vostè diu: jo m'he pogut entendre amb presidents socialistes, però clar, Sr. Matas, és que vostè s'ha entès amb el Sr. Bono i amb el Sr. Ibarra, però hi havia una petita diferència amb mi, vostè no s'havia de presentar ni a Extremadura ni a Castilla-La Mancha, vostè s'havia de presentar aquí i aquí a vostè no li agradava que les coses se solucionassin. És a dir, no s'ho agafi amb acritud, purament i simplement era per intentar aclarir aquesta situació, perquè jo crec que és bo aclarir les coses.

Règim especial. És que això és la cançó del mai acabar aquí això del règim especial. Escolti un moment i li llegiré el que diu l'informe del Senat en relació amb el règim especial: *"El origen más próximo de la Ley de régimen especial se encuentra en una iniciativa legislativa autonómica iniciada durante el mandato de Gabriel Cañellas, denominada originariamente Proyecto de Ley de Régimen Económico y Fiscal de Baleares. Puede afirmarse que tanto el Gobierno balear como el Partido Popular habían hecho de la aprobación de esta ley su principal objetivo político para esta legislatura. El texto*

originario era muy ambicioso y contenía numerosas bonificaciones fiscales a las que el Gobierno balear debió renunciar ante la evidencia de que serían inadmitidas por las instancias centrales del Partido Popular. Finalmente, la ley se aprobó como Ley de Régimen Especial de Baleares, y salió adelante a costa de rebajar las aspiraciones iniciales. Respecto a su tramitación en las Cortes Generales, su debate en el Congreso de los Diputados supuso un enfrentamiento dialéctico entre el Partido Popular y el PSOE, pues éste último temía inicialmente que con la ley se pretendiesen crear paraísos fiscales en Baleares, sin embargo, una vez que el proyecto fue despojado de todos sus aspectos tributarios, el Partido Socialista votó finalmente a su favor tanto en el Congreso de los Diputados como en el Senado". Aquesta és la situació del règim especial, ho dic perquè no confonguem la gent...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

El Defensor del Poble quant al règim especial diu que bé, *"no existe voluntad de cumplir de forma inmediata las obligaciones impuestas por dicha ley"*. És a dir, parl del règim especial perquè no em vull estendre massa més perquè la resta ja ho han discutit altra gent que ha sortit aquí, tanmateix hi ha temes que no ens entenem i per tant, tendrem tota la legislatura per intentar acostar postures, però parl del règim especial perquè crec que seria ben hora de què hi hagués un esforç, no d'aquest tipus de pactes d'estat com vostè ha dit, ha sortit aquí i ha dit hem fet un pacte d'estat entre nosaltres i Unió Mallorca, jo em pensava que quan estàvem parlant de temes de pactes d'estat estàvem parlant de molt..., vaja d'un número de diputats importants, un pacte d'estat és un pacte d'estat i per tant, seria bo que hi hagués el màxim de gent. Allò que jo li vull dir des d'aquí és que hi ha una sèrie de temes amb els quals hi volem col·laborar, és a dir, el tema del règim especial hi volem col·laborar, estam totalment disposats al diàleg perquè efectivament creim que el tema d'insularitat és una qüestió que necessita una solució ràpida i per això li demanàvem, alguna diputada d'aquí havia dit que abans de les eleccions tendriem el 50% de descompte i les obligacions de servei públic, només les obligacions de servei públic. És a dir, alguna diputada d'aquí ho havia dit, no ha pogut ser, d'acord. A partir d'ara nosaltres estam totalment disposats a donar aquest tipus d'ajuda per tal que això pugui tenir una solució el més ràpidament possible.

Dir-li que també estam totalment disposats al diàleg en una altra qüestió que crec que és molt important i que crec que no n'hauríem de fer demagògies perquè efectivament pot afectar la nostra imatge turística i és el tema de la inseguretat ciutadana. Nosaltres hem fet molta feina presentant moltíssims de papers i propostes al Sr. Accebes perquè donés una solució definitiva a aquesta qüestió. Crec que seria bo que també es fes molta feina conjunta per tal que un tema que pot afectar tant al

turisme, no ecotaxes, ni històries d'aquestes que això ja em dirà vostè un euro al dia a qui li molesta i qui deixa de venir a les Illes Balears per pagar un euro al dia, si això ningú s'ho creu...

(Remor de veus)

Això ho poden predicar les vegades que vulguin, però no hi ha ningú que s'ho cregui. Vostè em parlava d'una perruquera, bé idò li diré que no fa molt a una turista li demanaven què trobava de l'ecotaxa i tal i ella va dir que no tenia cap problema amb l'ecotaxa, el problema més gran que tenia era que just baixar de l'avió li havien..., com aquell que diu just arribar a l'hotel i a la zona turística, ja li havien robat la bossa. Aquesta és una qüestió que em preocupa i que per tant, hauriem de fer tot el possible per tal de fer el màxim de feina conjuntament.

Igual que em preocupa el tema de llengua. Jo repetesc allò que he dit avui matí, la llengua no hauria de ser de cap de les maneres una qüestió de confrontació. Jo crec que hem de tenir la capacitat totes les forces polítiques d'arribar a un acord, que hi hagi el màxim consens, que hi hagi el màxim diàleg amb aquest tema perquè la llengua és un instrument de convivència i jo estic convençut que ha de ser un instrument de cohesió, a altres moments ho ha estat i ara no s'hauria d'espensar. Igual que hi ha un altre tema que tampoc no ha sortit aquí i és el tema de la insularitat a nivell europeu i que en el qual també ens tindrà a la seva disposició en totes qüestions.

En tota la resta Sr. Matas, hi ha dos models, és a dir, ahir va quedar perfectament plasmat. Jo no vull que no hi hagi qüestions allà on no ens puguem trobar, jo ja vaig dir ahir que farem tots els esforços possibles perquè hi hagi la màxima capacitat de diàleg en tots i cada uns dels temes, perquè nosaltres estem per trobar solucions i ho hem estat també durant aquests 4 anys, ara aquesta legislatura és la legislatura de les solucions per allò que veig, però clar la Llei de consells insulars també devia ser una solució, la llei que donava ja finançament definitiu als consells insulars també devia ser una solució, les competències que es passaren durant l'anterior legislatura també devien ser una solució. De totes formes hi ha una cosa que em fa un poc de gràcia Sr. Matas i no m'hi vull allargar ni tampoc vull, ara que més o manco ho duim bé, no vull embrutar l'assumpte, però em fa un poc de gràcia és que ara el pacte Unió Mallorca- PP sigui un pacte programàtic i abans era un pacte antidemocràtic, jo què sé...

(Remor de veus)

Idò èticament..., escoltin no sé què era, però era cosa grossa, era cosa grossa, perquè el que arribaren a dir... i clar hi ha una cosa que no ha canviat i és que Unió Mallorca segueix tenint exactament els mateixos tres diputats, no ha canviat, segueix tenint els mateixos tres diputats i ara crec que més competències als consells que abans, fins i tot crec que té més poder que abans en el consell de quan nosaltres hi érem. Per tant, allò que li vull dir amb això és que a la llengua li fan dir el que volen. Avui el batejam d'acte programàtic i ahir el batejàvem de pacte èticament no assumible, per dir-ho d'alguna manera.

Miri Sr. Matas, com li deia, ens trobarà per parlar de totes aquestes qüestions que poden ser qüestions importants per als ciutadans i ciutadanes, ens trobarà per dialogar amb tots aquests temes i com es suposa, com no pot ser d'altra manera, també farem una oposició des de la responsabilitat i amb l'únic motiu de servir al nostre país i de defensar el model pel qual hi ha hagut tanta gent que ens ha donat la confiança. Per tant, com li deia avui matí, en tot allò que tornem enrera, en tot allò que signifiqui llevar cohesió social a aquesta societat, en tot allò que signifiqui empènyer massificacions en tot allò que signifiqui empènyer un model, que segons nosaltres no és sostenible tan des del punt de vista econòmic, mediambiental i social, ens trobarà a la contra i no només a la contra, ens trobarà presentant alternatives per fer les coses d'una altra manera. Per tota la resta Sr. Matas li desig molta sort perquè si vostè fa molta feina segurament els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears viuran millor, esper que aquesta feina es faci d'acord amb allò que sigui més proper possible d'acord amb allò que nosaltres defensam.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, passades les 19 hores aquesta Presidència manifesta que la votació es farà tot d'una que s'acabin els debats. Per tant, continuam i té la paraula el Sr. Matas.

EL SR. MATAS I PALOU:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Les paraules del Sr. Ramon avui matí han estat "representam el 42% dels vots i configuram i volem configurar un espai unitari i progressista". Insistesc que aquestes paraules jo no les m'he inventat, són les que queden reflectides en el *Diari de Sessions*. Per tant, no em sembla congruent en aquests moments que pugui criticar aquestes formes i aquesta agrupació del pacte, en aquestes condicions i en aquestes circumstàncies. Jo crec que eren un pacte d'esquerres i són un pacte d'esquerres. Allò que jo sí em puc comprometre avui aquí és que si jo surt president mai arribarem a l'extrem que els meus consellers me repliquin en el debat de política general.

(Aplaudiments)

Jo no entraré una altra vegada més, lògicament, en la guerra de xifres, d'atur, ni de política turística, insistesc en el fet de què serà important tenir en compte quina és la planta hotelera que està oberta a l'hora de fer anàlisis comparatives que siguin realment il·lustratius perquè realment si no es compara, és a dir, si només comparem ocupació però resulta que tenim la meitat dels hotels tancats estam enganant, bé estam dient veritats a mitges. Jo crec que hem de ser seriosos, però insistesc que no vull entrar en aquest debat. I torn dir efectivament que el fet de defensar l'empresari i si vostè el defensa encantat, l'empresari, el treballador i allò que sigui crear riquesa per a aquesta terra és allò que necessiten els ciutadans d'aquestes Illes i a més que

ens hi posem quan abans. Però també li vull dir que la millor manera de defensar els dèbils, la millor manera de defensar que la riquesa que es crea no es quedi en mans d'uns quants i que aquesta riquesa pugui arribar als dèbils i a tothom i en condicions és que creem llocs de feina, que fem feina per a economia que sigui capaç de crear llocs de feina i que els llocs de feina no es destrueixin cada dia a les Illes Balears.

Quant a la reconversió del turisme, em perdonarà, però els únics que han posat en perill, els únics que deien que totes les mesures que feia el Sr. Antich eren mesures per dur un turisme de més qualitat eren vostès i els únics que amb la seva política han posat en perill els llocs de feina són vostès, els únics que amb aquesta política turística, amb aquest model que deien de reconversió, amb aquesta aposta que deien per a la qualitat són els que han aconseguit posar en perill la nostra qualitat de vida, la nostra riquesa i la nostra feina, sincerament són vostès. I lògicament crec que els sindicats seran una part important del diàleg i de la possibilitat d'enteniment, jo no vull recollir la seva al·lusió a la pau social com a una amenaça, no ho recull en absolut,estic segur que hi haurà un clima de col·laboració i esperar que pugui existir aquest clima i per la nostra part així serà.

I els parcs naturals, la gran diferència és que siguin per convicció i no per imposició, no vol dir que no hi hagi parcs naturals, no vol dir que no hi hagi parcs naturals en propietats privades, no, però que siguin per convicció i que no siguin per imposició i les coses que es varen fer malament en el passat, incloses les que nosaltres ens vàrem poder equivocar nosaltres rectificarem perquè sabem assumir els nostres errors i allò que hem fet malament a algun lloc, creim que hi ha problemes a Mondragó, idò lògicament nosaltres serem els que solucionarem aquests problemes i no ens cau en els anells de dir que en algun moment, lògicament, hem fet coses que tal vegada no les hem fet adequadament no?

El problema de l'autopista de Manacor, el greu problema sap quin és? Que han passat 4 anys parlant i no han fet res, si és que és igual, si allò que volen fer és el mateix, tornar a discutir que si ara fracciona, que si no fracciona, escolti volem fer una autopista a Manacor i volem que la gent vagi a Manacor per autopista, de la forma més respectuosa amb el medi ambient possible i amb el menor impacte ambiental, però allò que no estam disposats és a estar 4 anys més parlant...

(Aplaudiments)

I vull insistir amb el fet que en tot allò sigui possible defensar, siguin fixos discontinus, com sempre he fet amb tot allò que sigui possible defensar els interessos tot el que puguem fer ho farem, si ho aconseguim perfecte i si no ho aconseguim, perquè tampoc ho aconseguirem tot, lògicament no n'haurem sabut més.

Que hi ha 3.000 persones que han canviat d'empadronament, naturalment han canviat d'empadronament i aquesta és la clau, la resposta del nom de què alguna cosa hem fet malament i si resulta que nosaltres ara amb aquesta legislació podem solucionar el problema de selecció de centre per evitar això dels 3.000 no sé per què no ho han solucionat

vostès? Aquesta era la solució, hi hagi la llei que hi hagi, si està dins la seva mà solucionar aquesta situació i evitar que aquesta gent cada any hagi de fer aquest canvi d'empadronament, aquesta era la possibilitat que vostès durant 4 anys no han volgut arreglar. Miri, nosaltres ho volem arreglar i per tant, ho intentarem, si tenim la seva col·laboració, encantats, arreglarem aquesta situació, però intentarem lògicament que al final aquests pares i aquestes mares puguin tenir aquesta llibertat.

Jo no he dit que les moratòries han destruït llocs de feina, jo no ho he dit. Per tant, no puc caure en contradiccions, ho diu vostè, jo no ho he dit. Jo he dit que les moratòries precisament han creat una bombolla, clar una bombolla immobiliària, clar i això és feina. Clar aquesta bombolla que s'ha creat de forma artificial resulta que allò que ha fet ha estat precisament tenir un termini i aquest termini és el que a més ens està preocupant en aquest moment. Què ha creat la moratòria? La moratòria ha creat inseguretats perquè era un instrument i no era l'objectiu i vostès amb la seva falta d'enteniment, com sempre, amb la seva capacitat de posar-se d'acord entre vostès han impedit que es donés una solució a aquesta situació. I resulta que aquesta moratòria allò que ha creat ha estat inseguretats i ha creat una bombolla amb bombolla d'activitat, les dades de la construcció estan allà on estan i una bombolla d'activitat que és virtual, és artificial i aquest és el problema i vostè com a vicepresident econòmic hauria de saber aquesta situació lògicament no?

Miri vostè també com a vicepresident econòmic i com a expert econòmic hauria de saber precisament que hi ha alguna cosa molt important que es diu expectatives. Podem fer en aquests moments una mica d'allò que vostè vulgui respecte si l'ecotaxa du o lleva turistes, no, no és un problema, és un problema que vostès coneix perfectament i la seva gent encara més, és un problema d'expectatives és que quan vostè analitza la influència que tenen les expectatives, lògicament, dins l'evolució econòmica vostè sap el que són, lògicament. És un problema d'un impost que ha creat uns perjudicis a la nostra imatge, que s'ha posat de la pitjor forma possible, en el pitjor moment possible i de la pitjor manera possible i vostè mateix ho deia, perquè jo estic convençut que vostè no ho té clar a això, la filosofia la compartim i vostè també la comparteix, però també vostè que sap que és això precisament de l'activitat econòmica de les Illes Balears, i ara ho sap més que mai perquè ho ha viscut durant 4 anys, sap que això no ha funcionat, això no s'ha posat bé, vostè ho sap. A mi estic segur que mirant-me a la cara no m'ho diria que no s'han comès errors en l'aplicació de l'ecotaxa. L'ecotaxa s'hagués pogut ajornar, hagués pogut esperar que venguessin millors temps, no hi havia cap necessitat de fer una bandera política d'un tema que ens podria perjudicar, perquè al final ens ha perjudicat.

El problema és que s'ha intentat fer política amb l'ecotaxa, aquesta és el problema i no és un problema, lògicament, d'un euro, no, no, és un problema d'una política. Però de totes maneres la clau del nou, de l'ecotaxa i d'allò que defensa el Sr. Antich, jo insistesc, és la mateixa, ni els seus s'ho creuen. Clar saps que és de trist, pacte central del Partit Socialista, Sr. Chaves president del Partit Socialista ve a les Illes Balears *¿hombre usted viene a apoyar al Sr. Antich? Vengo a apoyar al Sr. Antich ¿usted viene a apoyar la política del Sr. Antich?*

Si ¿Usted apoya la ecotasa? Si ¿Usted va a poner la ecotasa en Andalucía? No. Clar, alguna cosa deu tenir quan els altres no la volen, alguna cosa deuen haver fet malament vostès quan ni els seus s'ho creuen, alguna cosa deuen haver fet malament quan aquest instrument no és un problema d'un euro, aquest instrument és un problema, insisteix, d'una política fiscal que ha deteriorat la nostra imatge, que s'ha posada en un moment en què no s'havia de posar i en d'una forma probablement que no s'havia de posar. Però la filosofia és una filosofia que compartim i estic segur que tots compartim aquesta filosofia.

Vostè Sr. Sampol diu que són uns *pardillos* que no han sabut vendre. Miri, parlant seriósament no és un problema, el problema no és aquest, perquè el problema és seriós, el problema és que vostès s'han muntat una realitat que no és la realitat, és que aquesta realitat que vostès expliquen no és la que hi ha en el carrer, és que aquests no han estat els 4 anys més brillants de la història econòmica de les Illes Balears, és que a la gent del carrer no li va tan bé. És aquest el problema, el problema és que els polítics que sovint pujam per les bardisses, clar el problema és que ens hem muntat una realitat que ho hem fet tot beníssim, tot ens ha anat beníssim, que som el primer destí turístic, que som els que més ocupació tenim de tota Europa, que ho hem fet tot meravellósament. Clar aquesta no és la realitat i aquest és el problema. No és un problema de saber vendre o de no saber vendre.

Miri i això del parc natural a mi tampoc no me'n fa cap de gràcia, perquè que han vingut a menjar a la seva paella, jo em pos en el lloc d'aquell propietari del Parc de Llevant, que existeix, que va anar a demanar un préstec amb la seva finca i el banc li va dir "no li concedeixo el préstec perquè és pare natural". Això no fa cap gràcia, a mi no me'n fa cap de riulla això, no és una qüestió d'una paella, és una qüestió d'un senyor que li toquen els seus, clar. Aquest és el problema, és un senyor que pel fet de tenir la seva finca inclosa a un parc natural li lleven els seus drets i li retallen els seus drets, els seus i els dels seus fills i de tots els que vendran darrera. I aquell senyor que va a demanar un préstec amb la seva finca que abans li donaven sense cap problema, ara clar és una finca subjecte a dret de tempteig i retret, lògicament i és una finca subjecte a una limitació dels seus drets que abans no tenia, lògicament en aquest moment aquest senyor és perjudicat.

Segones residències. Miri, en rústic almanco, allò que ha passat en aquestes illes els darrers 8 anys alguna cosa hi tenen a veure vostès, alguna cosa, sigui el que sigui, per bé i per mal. Però a més, crec que bé..., és igual.

Tornam al tema de Palma- Manacor, 4 carrils, vostè s'oblida de dir 15 rotondes, s'oblida, ha de dir 4 carrils i 15 rotondes, ho ha de dir perquè els ciutadans ho sàpiguen. 15 rotondes Palma-Manacor en 35 minuts, 15 rotondes per molts de 4 carrils que tenguí vostè 35 minuts d'anar de Palma a Manacor Déu n'hi do! De totes maneres, no m'ha contestat, és igual, una mica la broma que jo li feia, distesa, en el sentit que vostè em faci els comptes a l'inrevés. Vostè em fa uns comptes que estan molt bé, però a més jo crec que són imaginatius, són els doblers que a la gent li costarà aquests 8 quilòmetres de més, clar però també faci els comptes dels doblers que els costa als ciutadans

avui no tenir determinades carreteres ràpides i segures o de tenir determinades autopistes o no tenir determinades autopistes, que també ho podem fer no? Vull dir podem fer, lògicament, les dues lectures.

Que vostè defensa les modalitats lingüístiques, això sí que és un descobriment, això sí que és un descobriment i gros. De totes maneres davant aquest descobriment jo no faig més que dir-li que estic encantat que vostè defensi les modalitats lingüístiques, també li reconec que nosaltres no hem fet allò que hauríem d'haver fet per defensar aquestes modalitats lingüístiques i per això ens proposam defensar aquestes modalitats i aquest és el nostre compromís i si vostès a més, ens donen suport en aquesta defensa de les modalitats, jo encantat i tot seran vist-i-plaus.

Aquí ningú ha dit que nosaltres no vulguem donar quotes de poder a ningú, ningú ho ha dit. Nosaltres el que passa és que volem complir un programa electoral i el volem complir a totes les illes i a tots els consells insulars i en els consells insulars allà on, com passa a Eivissa i Formentera tenim la responsabilitat de governar, perquè com vostè sap allò que nosaltres farem estrictament serà complir els nostres compromisos electorals, en matèria de transferències i en totes les altres matèries i aquí hi ha, esper, el futur President d'Eivissa i Formentera i com vostè es pot imaginar és el primer que exigirà que es compleixi aquest programa electoral i que a ningú li càpiga dubte que el programa electoral d'Eivissa i Formentera es complirà estrictament.

(Aplaudiments)

Com tots els altres.

I jo crec que sempre, Sr. Sampol, he intentat defensar allò que jo creia que eren els interessos de la meua terra i dels meus ciutadans. A vegades ho hauré aconseguit i de vegades no ho hauré aconseguit, però no tenguí cap dubte que allò que he fet ho seguiré fent, sempre des de qualsevol lloc que ocupi i des de qualsevol responsabilitat. I les relacions que pugui tenir, allò que pugui aportar per solucionar aquests problemes que siguin bons per a la nostra gent i per a aquesta comunitat així ho farem i així ho durem endavant. L'única cosa que aquesta lectura d'aquest discurs que pareix que els ciutadans han votat com una mica enganats, no, no, el ciutadà és molt més llest d'allò que la gent es creu, el ciutadà sap perfectament allò que vol i allò que no vol, ho sap perfectament i jo crec que aquest és un respecte que li devem, sense cap dubte, als nostres ciutadans.

Jo vull agrair el canvi de talant del Sr. Antich en la seva darrera intervenció. Existeix, aquesta és la grandesa de la democràcia, jo l'he anomenat com a cap de l'oposició, jo mai posaré en dubte aquesta legitimitat i allò que vostè representa d'aquest 42% que vostè diu que representa i d'aquesta part tan important de la societat que no ha votat el Partit Popular. Aquesta és la grandesa de la democràcia, aquesta és la grandesa i amb aquest camí. Sr. Antich, ens hi trobarà, en el camí lògicament de saber que no tothom pensa igual, de saber que la nostra prioritat ha de ser respectar a tots aquells que no pensen com nosaltres, sense cap dubte. Per això vostè

comprenderà que de vegades haguem patit al llarg d'aquests anys circumstàncies que no han estat tan així i que nosaltres també representàvem també durant aquests 4 anys passats el 44 i busques per cent dels ciutadans d'elles Illes Balears i no sempre ens hem sentit reconeguts en aquest paper...

(Aplaudiments)

Però nosaltres intentarem prendre lliçó d'aquests errors i de les seves paraules, procurarem no ser sectaris, no perseguir als que pensen distint a nosaltres i ser absolutament tolerants en aquest sentit. I vostè diu que ha tret 23.000 vots més i un diputat a Mallorca més i un a Menorca, l'únic problema és que vostè a aquest diputat no ens ho ha pres a nosaltres, vostè amb això ha estat un soci que tal vegada no ha estat tan lleial com s'esperava perquè, no, no, perdoni rectifiqui si això el pot ofendre, no ho vull dir en aquest sentit, li deman disculpes. No, ho dic perquè aquests resultats, aquest diputat que vostè ha guanyat, tan a Menorca que l'ha guanyat Esquerra Unida, com a Mallorca que l'ha guanyat al Partit Socialista de Mallorca, insisteix, ha estat un diputat que en tot cas haurà recomposat la situació dins aquest pacte, no des de fora, i crec que això és important destacar-ho.

(Remor de veus i algunes rialles)

Miri, no hi ha, jo no crec que sigui el lloc ni el moment de parlar del Pla hidrològic nacional, però només me permetin que en faci cinc cèntims. No hi ha un projecte de llei consensuat amb el 82% dels representants del Consell Nacional de l'Aigua, amb la totalitat dels usuaris i dels regants de tota Espanya, de totes les comunitats autònomes d'Espanya, cosa que no havia passat mai, 82%; amb el suport de la majoria de les comunitats autònomes de l'Estat Espanyol. I després, a més, al Congrés dels Diputats i al Senat, amb el suport del 60% dels vots del Parlament espanyol, del Congrés i del Senat. A mi m'hagués agradat poder consensuar aquest projecte amb el Govern de les Illes Balears, però, com diem en mallorquí: Déu ajudi a qui n'és causa; perquè jo les coses que ofería al Sr. Bono, lògicament dins un pla que volia solucionar els problemes de tots -un moment Sr. Rosselló, és que és important que m'escolti, si pot ser, sí-, ...

(Remor de veus i algunes rialles)

... perquè mentre jo ofería aquestes inversions que pretenien resoldre el problema de l'aigua de tots els ciutadans d'Espanya, el Sr. Bono deia que "*Todas las inversiones que vienen a Castilla-La Mancha son buenas, vengan de donde vengan*"; i quan jo ofería inversions, com les dessalinitzadores al Govern de les Illes Balears, el Govern de les Illes Balears, vostè, Sr. Antich, no sé si vostè, o qui sigui, no les volien, aquesta és la diferència, aquesta és la petita diferència.

(Aplaudiments)

El règim especial de les Illes Balears, que no fa tants d'anys que ha passat per aquest debat, abans d'anar a Madrid, va passar per un debat en aquesta Cambra, i en aquesta Cambra el

Partit Socialista Obrer Espanyol va votar en contra del règim especial de les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

I quan es tramitaven les esmenes en aquesta cambra, jo, que en aquell moment era conseller d'Economia i Hisenda, vaig fer una proposta al Partit Socialista en nom del Partit Popular que era la següent: aprovàvem totes les esmenes que havia presentat el Partit Socialista Obrer Espanyol aquí si ells -i això el Sr. Sampol ho recordarà perfectament- si el Partit Socialista donava suport al projecte, en aquest parlament, del règim especial de les Illes Balears. El Partit Socialista va dir que no, no va acceptar aquesta transacció i el Partit Socialista va votar en contra del règim especial en aquest parlament.

(Renou i aplaudiments)

Exactament igual que va votar en contra de l'admissió a tràmit a Madrid, que va ser on el Sr. Costa va dir allò de *las prebendas de los países ricos*, i que si aquell vot en contra del Partit Socialista a la tramitació de la llei hagués anat endavant, avui no tendríem règim especial de les Illes Balears.

I vull acabar, molt breument... Bé, vull recollir, lògicament, el fet de la col·laboració amb la inseguretat ciutadana. Lògicament ha estat també un eix important malgrat que les competències no són, com vostè sap, de la comunitat autònoma. Jo crec que és una qüestió que ens preocupa a tots i per tant tota la col·laboració que puguem tenir en aquest sentit serà bona.

I jo també crec que la llengua no ha de ser una qüestió de confrontació. El que passa és que crec que també, perquè ens puguem entendre, hem de defensar les nostres posicions.

Recull la proposta que em fa el Sr. Antich, i la hi agraeix sincerament, també quant a la insularitat a nivell europeu; crec que és una bona iniciativa que vostè sap, i que en tot allò que sigui possible, Sr. Antich, ens puguem entendre i puguem arribar a acords. Que en tot allò que sigui possible i que sigui bo per als ciutadans de les Illes Balears puguem tenir aquests acords i puguem establir aquests acords. Jo crec que això és ho i positiu.

I quant al pacte que nosaltres hem fet, un pacte de programa i un pacte de projectes, hi ha una petita diferència: que nosaltres tenim 30 diputats. Per tant tenim majoria absoluta, i si hem posat en aquest pacte qüestions que podríem aprovar amb aquesta majoria absoluta i que no volem aprovar amb aquesta majoria absoluta, perquè creim que aquestes qüestions val la pena que les intentem consensuar, i per això hem establert un acord amb Unió Mallorquina, per consensuar aquestes grans qüestions que podríem aprovar nosaltres amb els nostres vots, però que volem que siguin consensuades, i aquesta és una petita però gran diferència.

I vull acabar, acab, Sr. President, acab tot d'una. Només li vull dir una cosa, Sr. Antich: jo també li desitjo el millor, si aquesta cambra em dona la seva confiança avui, com a cap de

l'oposició. Aquestes eleccions, Sr. Antich, ni les he guanyades jo ni les ha guanyades el Partit Popular, aquestes eleccions les han perdudes vostès des del Govern.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari Popular, l'Hble. Sr. Joan Huguet i Rotger.

(Remor de veus i aplaudiments)

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sr. President, senyores i senyors diputats, estimats companys, açò sempre encoratja, que en aquestes hores, quan fa aquest trajecte se senti motivat.

Sr. President del Parlament, senyores i senyors diputats, benvolgut Jaume Matas, candidat a la presidència de la comunitat autònoma de les Illes Balears, us heu presentat davant aquesta cambra, representació primera i directa del poble de les Illes Balears, per sol·licitar la confiança dels diputats i per fer un avanç del projecte de govern que heu de liderar i que, ja ho dic d'entrada, compta amb el suport total del Grup Parlamentari Popular, i pel que hem sentit també compta amb el suport del Grup Parlamentari d'Unió Mallorquina.

Però abans de fer la vostra presentació davant els diputats i les diputades, l'heu feta davant els mateixos ciutadans a través de les eleccions de dia 25 de maig, i podeu mostrar per açò avui amb orgull merescut els vostres mèrits, ja que vos presentau aquí amb l'aval absolutament majoritari del poble de les Illes Balears. Els ciutadans han rallat, han xerrat o han parlat, és igual, tothom ho ha entès; han dit amb veu ben clara que, entre tots els candidats que es presentaven a aquestes eleccions, que n'hi havia de tota casta, de tot color i de tot pensament, confiaven en vós, i així us han elegit amb una diferència aclaparadora damunt el següent, i açò no es discuteix, són dades, i les dades no es discuteixen, en tot cas es contrasten.

Bé idò, i quins són aquests missatges que ens han fet saber els ciutadans a través de l'altaveu de les urnes?

En primer lloc, crec que és important dir-ho, que el programa electoral del Partit Popular que vau presentar als electors amb uns punts clars i amb un sí rotund i vistós a una sèrie de propostes bàsiques, ha obtingut el suport majoritari de la població de les Illes Balears, reiter, molt per damunt de la resta de programes, i que per açò mateix han assignat al Partit Popular la responsabilitat única, però noble, de governar per si mateix.

En segon lloc, que els ciutadans de les Illes Balears desitgen de forma absolutament també majoritària que vós sigueu president sense cap tipus d'hipoteca.

Així, els altres candidats a la Presidència, que no se presenten avui en aquesta cambra però que sí se sotmeteren al veredict dels electors, i són els electors i ningú més que els electors que els han dit amb tot el respecte democràtic del món: "ara vosaltres a l'oposició".

En tercer lloc ha quedat clar també el suport popular i parlamentari indiscutible que heu obtingut per acudir en aquesta cambra i proposar-nos quin serà, quin és, el projecte de país que els ciutadans han triat.

En quart lloc és una constatació que avui el denominat pacte d'esquerres, viu encara almenys per boca d'un dels seus portaveus, que el vol mantenir viu, no sé si tots tres estan d'acord o els han agafat (...), però almenys viu, així nosaltres ho hem interpretat, no poden formar alternativa a la majoria parlamentària del Partit Popular; facin les combinacions que facin, els números no surten. Només tenen, només han tingut en una setmana una combinació possible, i és llogar a Esquerra Unida, que no ha obtingut representació suficient per formar grup parlamentari, un dels diputats o diputades, forçant així una norma reglamentària...

(Aplaudiments)

M'estalviaré qualsevol tipus de qualificatiu per no ser gruixut.

Sr. Candidat, preconitzat candidat a la Presidència, aquesta és la geografia del vot que s'ha donat a les Illes Balears. Reiter una vegada més el que hem dit abans, el poble ha rallat i ha rallat de forma clara; el partit és, diu el poble, el que ens mereix la confiança, i aquesta és la confiança que avui capvespre se substanciarà en aquesta cambra i us farà president, perquè aquesta confiança els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears l'han dipositada cap a aquells diputats i diputades que representen, que representem els postulats moderats i d'autèntic progrés de la nostra societat.

Perquè el poble ho té molt clar: vol ser governat de forma seriosa i responsable, i per açò rebutja experiments estranys i fórmules de govern fonamentades en la promiscuïtat, una promiscuïtat en sentit acadèmic, repetesc, en sentit acadèmic de la paraula, que es defineix com "mescla o confusió", no hi hagi mals pensaments. Aquesta promiscuïtat d'idees, d'ideologies, de grupsculs legítims, només han tingut com a element aglutinador al llarg d'aquests anys un cert rancor o un "no passaran". I açò al final ha acabat en contra d'ells, en contra d'aquest experiment que va néixer de forma forçada amb l'únic objectiu de treure fora el Partit Popular de totes les institucions.

A tots aquests experiments, a totes aquestes fórmules de promiscuïtat política amb els vots que els han confiat els ciutadans, humilment jo avui vespre aquí els recomanaria que llegissin aquell prestigiós professor de la Sorbona, Maurice Duverger, en tot allò que fa referència a la convivència de les ideologies, als límits i les estratègies de la lluita política i sobretot a allò que ell anomena "teoria de la integració". Només recordaré una de les seves aportacions, de les aportacions del professor Duverger, el millor tractadista -no hi ha cap dubte-

polític contemporani: "Aquestes lluites que duen cap a la desintegració són mostres d'una diversitat de clans i de faccions dins un mateix grup dirigent", el que nosaltres aquí diríem, perquè ens entenguéssim, amb tècniques dels remadors mariners: "Si cadascú rema a la seva, aquest vaixell s'en va en orris", i açò és el que ha passat i açò és el que han detectat els ciutadans, senyor candidat.

Respectat Jaume Matas, president del Grup Parlamentari Popular, preconitzat president de la nostra comunitat: Després de reconèixer una evidència com és l'evidència dels resultats electorals, el nostre grup, el Grup Parlamentari Popular us vol encoratjar a mantenir una actitud diametralment diferent de la que hem hagut de patir durant els darrers temps a la nostra comunitat. No hem de tenir cap actitud de menyspreu, mai, a l'oposició, com han fet qualque vegada ells amb nosaltres durant quatre anys, perquè nosaltres ho tenim clar: l'oposició, ells també són representants legítims del poble de les Illes Balears i aquesta ha de ser la nostra grandesa, Sr. Candidat.

(Aplaudiments)

Sr. President, senyores i senyors diputats, crec que tots els que som avui en aquesta cambra pensam lo mateix, encara que reconec que a alguns els resulti difícil poder-ho reconèixer en públic. Almenys dues coses: primera, que han passat quatre anys de la nostra vida, però açò és un fet temporal, un fet biològic, res a dir; segona, que a més d'haver passat aquests quatre anys hem perdut quatre anys, i com que les evidències he dit que són clares i llampants, en aquest cas tampoc no necessiten prova en contrari perquè el veredict no el donam nosaltres, l'ha donat lliurement la societat.

I contra d'aquesta evidència sàpiga, Sr. President, que no tendran cabuda a dins el nostre grup ni actituds fatalistes ni posicions estoïcistes. Però sí que ens hem de rebel·lar amb totes les nostres forces perquè hem d'acceptar l'estat de la qüestió com a una realitat passada, però que ens incentiva la nostra imaginació i ens obliga a fer feina amb una redoblada dedicació.

Per açò, Sr. Matas, en nom de tot el grup us recoman que no us obsessioneu ni un sol segon amb lo que heu hagut de passar i amb el que heu hagut de sofrir, que ha estat molt; que no ancu a la recerca del temps perdut com l'inefable Marcel Proust. El temps passat, passat està, i als protagonistes d'aquesta pèrdua de temps, el poble de les Illes Balears ja els cantat el "Gori-Gori" a les urnes. En tot cas heu de fer com feia precisament Proust: que del passat va treure una gran lliçó i la va convertir en la força vital que el duia a la trobada amb la realitat del moment present.

Per açò us dic que malgrat que el malalt està bastant malalt encara té remei. La situació encara no és irreversible, i és açò que han entès els ciutadans, que aquesta situació no és irreversible, i per açò han triat el Partit Popular.

Sabem, perquè us coneixem, que no tendreu cap a la resta de grups polítics cap actitud ni de revenja, ni d'odi, ni de venjança, que no condueix enlloc. Aquest no és el nostre estil,

i a més de no ser el nostre estil, és que tampoc no és necessari, perquè les urnes ja han posat a cadascú en el seu lloc, i crec que tothom ja ha après la lliçó, i si no l'ha apres, pitjor per a ell. Com que sou una persona elegant, és evident, i en tots els aspectes, no fa falta que us digui que tracteu amb elegància i amb una actitud de tolerància i de diàleg els que us hagin pogut ofendre, els que us hagin calumniat i fins i tot els que us hagin insultat.

Per altra banda hem de tenir ben clar que allò que la ciutadania vol és que mirem cap endavant i que no perdem el temps girant la vista enrera, alçant catifes o anunciant auditorics d'infart. Ja sabem el que els ha passat als que s'han dedicat a mirar cap enrera, i el que els ha passat, ni més ni manco, no és altra cosa que donar vida a aquest personatge bíblic de Lot, és a dir, que s'han convertit en estàtues de sal. I així els ha anat; una estàtua de sal generalment pinta poc, però el que és segur és que no fa res.

Ara bé, també vos demanam, senyor candidat, diàleg sí, acord sí, consens sí, però ferm en les nostres conviccions i ferm amb les nostres compromisos; perquè la tolerància i el respecte cap a tothom no significa, no pot significar mai ni manca de personalitat, ni cessió de les nostres propostes, ni abandó de les nostres promeses electorals, ni renúncia al programa baix el qual el poble de les Illes Balears va dipositar en vostè i amb el nostre grup la confiança majoritària.

Com a portaveu del Grup Parlamentari Popular, vos deman que vos mostreu generós amb tothom, que sigueu, com ja vàreu anunciar ahir i avui heu reiterat, president de tots. I que açò que es diu sempre quan hi ha unes eleccions, no quedí en una frase feta o en una forma de sortir-ne del pas, que governeu pensant en el bé majoritari de la població. I no -com hem vist massa vegades- pensant només en els que l'enrevolten o en clientelismes estranys; que tothom sigui igual davant vos, fins i tot perquè tenen els mateixos drets aquells que no ens hagin votat. Com diu el programa electoral, hem d'estar sempre oberts al pacte i a la negociació, però fermes en les nostres conviccions.

Durant els pròxims quatre anys, preconitzat candidat a la presidència, preconitzat president, heu d'anar a trucar a totes les portes que facin falta per millorar les condicions de vida dels ciutadans de les Illes Balears. I si heu de ser bel·ligerant heu de ser bel·ligerant en la defensa dels nostres drets, on sigui i davant qui sigui, sense victimismes, però sense renunciar a tot allò que, per Constitució i Estatut, ens pertoca. Per altra banda, heu de tenir les portes obertes per rebre totes les cridades i tots els suggeriments que us pugui fer qualsevol ciutadà.

Nosaltres entenem que governar significa, entre d'altres coses, desplegar l'ètica de viure humanament entre persones, de viure humanament tots junts. Els ciutadans ens han donat els vots perquè arribem a enteniments en allò que consideren essencial. O és que qualcú, a hores d'ara, pot pensar que els ciutadans donen el vot com qui doni un martellet per colpejar el cap de l'adversari? No, açò no és així, i la prova la tenim en què els ciutadans han rebutjat clarament l'anterior política, han rebutjat que l'anterior Govern dedicàs el 80% dels seus esforços a fer oposició de l'oposició i el 20% a governar.

En aquest món actual, ja no hi ha cabuda ni per a projectes totalitaris, ni per a projecte desintegradors, ni té sentit la cultura de l'individualisme possessiu, ni molt manco fer de l'acció de govern tot un entramat de persecució cap a l'adversari, açò ja no té cabuda a la nostra societat. Nosaltres entenem que, amb la vostra forma de governar, només hi pot haver una actitud excepcional i preferent, i no és altra que tenir una atenció molt especial envers els grups socials que més desfavorits es troben dins la nostra societat. No fa falta que recordem que, a un món competitiu com el nostre, on tant es valora la supremacia, la força i ser els primers en tot, molts tenen dificultats; i les tenen per diferents causes, per malalties, per mala sort, per deficiències, per moltes altres dificultats. I no poden seguir, desgraciadament, el ritme que marca la societat.

Estimat amic candidat, estimat amic Jaume Matas, aquests grups necessiten una ajuda especial. Des del Grup Parlamentari Popular pensam que la grandesa d'un país es demostra, a més de pels índexs econòmics, per les exportacions, pel moviment industrial, per la renda per càpita, tot i ser molt important es demostra també per l'atenció als més desfavorits. Però també tenim ben clar que sense una economia forta i amb feina per a tothom, la solidaritat amb les persones necessitades esdevé en pura utopia.

En aquesta pràctica d'enteniment, de diàleg, d'acord, heu de ser generós sempre, heu de pensar en aquell poema d'Octavio Paz, quan diu allò de "*Los actos míos son más míos si son también de todos.*" Aquest és el tarannà del Grup Parlamentari Popular i aquest és el tarannà que heu de tenir vos a la presidència.

Anem un poc més enllà idò amb les nostres reflexions, anem en aquest cas a veure de quina manera podem interpretar el que ens han dit alguns ciutadans. Sabem, perquè ho hem viscut fa pocs mesos, que n'hi ha alguns que s'han convertit en autèntics professionals de la manifestació, del xou i de la pancarta. I, com deia Chumi Chumez, amb aquell humor àcid que el caracteritzava: "*Gritas tanto que parece como si quisieras tener la razón.*". O, com avançava un conegut polític d'aquesta comunitat quan va perdre les eleccions, i va dir: "El que hem perdut a les urnes ho recuperarem en el carrer".

En el vostre discurs d'investidura ja heu fet, senyor candidat a la presidència, un detallat repàs de totes les actuacions programàtiques que voleu posar en pràctica en aquesta nova etapa. I dic bé, programàtiques i de principis profunds, deixant de banda fer un llistat d'actuacions puntuals, àrea per àrea. No m'estendré a reiterar allò ja dit per vos, però sí crec que val la pena que insistim en els grans trets programàtics amb els quals estam compromesos, i així sortim encara amb més força d'aquesta sala, sabent que teniu el nostre suport, que ens teniu a nosaltres al vostre costat i que aquests projectes que vos heu presentat i que aquest model que ahir ens vàreu plantejar té futur.

Dins el món se n'ha parlat, la proposta nostra és clara, senzilla, intel·ligible per tothom, dins el món de l'educació propugnam un model de qualitat en llibertat per a tothom; amb la defensa de la lliure elecció de centres, així com la garantia del

bilingüisme, tot i reconeixent la unitat de la llengua catalana, però amb especial atenció a les modalitats insulars, donant així compliment a l'Estatut. Efectivament, no se n'ha de fer una guerra de la llengua; de la llengua s'ha de mantenir la seva convivència en pau i sense confrontació. I aquest és el nostre tarannà, no un altre tarannà, diguin el que diguin els nostres adversaris.

Una societat i una cultura obertes al món i definitiva de les nostres senyes d'identitat com a poble, amb propostes molt concretes sobre la promoció de l'esport, la igualtat d'oportunitats per a la dona, sense quotes ni ficcions, i una especial atenció als joves i a les necessitats de feina, habitatge i oci. En el tema de la cultura, hem de fugir de qualsevol complex, no tenim complex de parlar de cultura i defensar la cultura. La Cultura no té noms ni llinatges ni és propietat exclusiva de ningú; l'autèntica cultura és universal, com universal és Goya, com universal és Cervantes, com universal és Ramon Llull, com universal és Jafuda Cresques, com universal és Barceló. Un quadre, quan està pintat, té color, però no té color polític. Per açò, heu de potenciar la cultura universal i enriquidora per evitar fer de l'art i del concixement una finca exclusiva dels autoanomenats "progres" que, de vegades, més que "progres" són pobres; pobres d'esperit, pobres d'horitzons i pobres d'idees.

I a més d'universal, la cultura ha de ser lliure, ha de ser autèntica cultura i no propaganda. I la cultura només és lliure quan no està sotmesa a l'intervencionisme del poder públic. Per açò, senyor candidat, donau suport a la cultura sense dirigir la cultura.

El foment de llocs de feina per a tothom i la promoció de polítiques actives que garanteixin la plena ocupació i la qualificació professional és la major garantia de solidaritat i de benestar social.

El turisme i el desenvolupament econòmic són el medi per garantir la feina i el benestar de la societat. Per açò fa falta recuperar el lideratge per garantir la qualitat, arribar a la màxima desestacionalització i mantenir amb tots els protagonistes del sector un diàleg sempre obert i de consens ampli. No entrarem aquí a fer una relació del que ha passat dins el món turístic, només posaré un petit exemple, de l'ecotaxa. Primer, no ha tingut res de taxa, ha estat un autèntic impost, i a més un impost injust, discriminatori i que ha atemptat contra la nostra competitivitat. Açò sí, hem de reconèixer que ha tingut un gran èxit en la primera part, ha tingut molt d'eco, ha tingut molt de ressò públic, negatiu, òbviament.

Medi ambient i entorn natural, són dos objectius prioritaris que nosaltres ens hem de marcar i que no poden anar separats un de l'altre, i l'objectiu prioritari és evitar creixements urbanístics a causa de polítiques erràtiques i assegurar una ordenació territorial basada en la seguretat jurídica i de respecte a la propietat privada. Ens avala el fet demostratiu de la vostra, de la nostra actuació a la legislatura passada, passada, amb les directrius d'ordenació territorial, hem de seguir per aquest camí.

Les comunicacions ràpides i segures, no insistiré, ja n'heu fet menció.

Un habitatge accessible i unes fórmules per facilitar el primer accés al primer habitatge, així com la reducció d'imposts i les ajudes a famílies i joves, també està al nostre projecte i està al nostre programa.

Una sanitat de qualitat, la reducció d'imposts i la descentralització administrativa inclou la supressió de l'impost de successions i la gestió eficient dels recursos públics. I la defensa d'una societat més justa, a través de polítiques socials, com hem dit abans, per als més desfavorits i la creació de centres per als que necessiten una atenció especial.

No seré més explícit perquè la resta és a l'abast de tothom i en el vostre discurs d'investidura ja heu fet el programa en relació al mateix.

Senyor candidat a la presidència d'aquesta comunitat autònoma, la nostra tasca política o la vostra tasca política que vos espera, jo vos animaria i vos diria que seguissiu els consells d'aquell gran mallorquí, un animal polític que va deixar la seva empremta a la política mundial, el Sr. Antonio Maura: "*De que un pueblo esté bien o mal administrado depende que esté mal o bien conducido, tranquilo o desasosegado, y no hay política palpitante más viva que el ordenamiento de la buena administración*". I afegia Antoni Maura: que els mals administradors generen descontent i infelicitat en la gent comú, que no protesta ni surt al carrer, però sí que guarda l'experiència en el seu interior i ho manifesta a la pròxima elecció.

I seguíx Antoni Maura: si ja has escalivat una vegada els ciutadans, millor que no tornis. I nosaltres diem: "Moix escaldat aigua freda tem". En canvi, si ho has fet bé, has deixat bon gust de boca, la gent t'ho agrairà en la pròxima ocasió te renovarà la confiança. No fa falta dir que Maura va fer una perfecta radiografia de l'actualitat, un segle abans.

I una bona administració s'ha de fer sense que ens tremoli el pols. No fa falta que recordi que nosaltres no estam instal·lats a cap tipus d'autodeterminació, tot i respectant totes aquelles formacions que sembla que encara no han sabut o no han pogut o no han volgut evolucionar des del 75. Açò sí, nosaltres estam instal·lats en la determinació, en la determinació de fer de la nostra comunitat un punt de referència obligada a tots els pobles d'Espanya; en la determinació de fer de les Illes Balears una regió plenament integrada dins la nova Europa, que cada dia creix amb més força; una determinació de fer de les Illes Balears una autonomia que té veu pròpia en tots els àmbits de l'Administració de l'Estat; una determinació de fer de les Illes Balears un poble gelós de la seva terra, gelós de la seva cultura, gelós de les seves arrels, gelós de les seves tradicions, gelós de la seva llengua, gelós de la seva història, però ho posa i ho posam, sense cap tipus de complex, al servei d'un projecte comú i superior que es diu Espanya.

Senyor president del Grup Parlamentari Popular, d'aquí pocs minuts, president del Govern, sabem que no fareu en aquest

Parlament el que al llarg dels darrers quatre anys han fet els nostres adversaris, que, a més del president, que li pertocava, en els debats de política general de l'estat de la nostra comunitat, sortia a aquesta tribuna tot un estol de consellers que, en lloc de respondre al discurs del president, anaven brandejant l'encenser, amb la intenció única d'omplir la seva vanitat personal. Açò sí, de passada ens feien un repàs, a nosaltres que érem l'oposició que ni li cont. La veritat és que hi havia qualche debat, sí, ho he de dir, perquè la veritat és que hi havia qualche debat que semblava més l'exèrcit de Pancho Villa: feina poca, però tothom anava bufant la corneta, per amunt i per avall, al crit de guerra, cercant només posar nerviós l'adversari. Ha estat l'únic acord que han sabut aprendre i aquí no hi ha hagut cap fissura per a res al llarg de quatre anys, en açò els he de reconèixer el mèrit, no hi ha hagut cap fissura per a res al llarg de quatre anys, fer oposició a l'oposició.

Vos ho hem de dir ben clar, me cregui, no me puc reprimir, no ha estat fàcil estar a l'oposició i no és fàcil quan tens per tot arreu que te gallegen, però he arribat a una conclusió: és que no tenien altra cosa a fer, perquè poca cosa podien explicar, que és el que havien de venir a fer aquí, per tant és normal que hagin cercat aquesta sortida.

Nosaltres li volem anunciar seriosament, solemnement, senyor candidat a la presidència del Govern, que serem seriosos, que serem rigorosos, que si qualche cosa no ens agrada vos ho direm, perquè la lleialtat no està a dir sempre el que un vol sentir per agradar, sinó que la lleialtat està en la unitat, en les conviccions, en la vigilància permanent de què els principis i el contracte fet amb els ciutadans no quedi truncat.

Però m'heu de permetre, senyor candidat a la presidència, que vos digui que vos podeu sentir orgullós de totes les dones i tots els homes que formen aquest grup parlamentari, perquè és a tots ells on trobareu la força i l'empenta necessària per dur endavant aquest noble projecte de país, que heu dissenyat i esbrinat al llarg de tota la campanya electoral i que ha fet possible guanyar el futur no per al Partit Popular, sinó el futur per a la nostra societat.

Però també vos he de dir que aneu alerta, que aneu alerta amb els nostres adversaris, heu de saber que el llop pot mudar de pell, però no de dents, i heu de saber quina era la classificació que feien els romans per dividir els adversaris, tres: nomenaven adversaris o *adversarius* el que seia al lloc contraposat del Senat, era el contrari ideològic, l'autèntic adversari polític amb qui s'havia de discutir la política, la política en majúscules.

I senyors candidats o senyors portaveus, jo els vull donar, i no me cauen els anells, l'enhorabona, senyor president, avui hi ha hagut un debat d'adversaris polítics, esper que açò sigui així tota la legislatura, i que les altres dues excepcions que tenien els romans no es donin mai en aquesta cambra, estic convençut que no es donaran, que eren els *hostis*, en singular, *hostes*, en plural, que eren aquells rivals que defensaven els seus pensaments i les seves posicions amb força cridanera i amb un odi contingut. Els *hostes* mantenien sempre posicions irreconciliables, afortunadament açò avui no s'ha vist.

I el tercer grau cren els *inimicus*, aquests sí, aquests volien arrasar per tot i utilitzar qualsevol tipus d'arma. No se'n podien (...) perquè no sabien d'ètica, ni sabien practicar ètica. Afortunadament, no ho tenim avui aquí. El nostre grup està convençut que en aquest Parlament només hi haurà, només hi ha, perquè ho hem comprovat avui, adversaris.

Però és necessari en aquesta legislatura que recuperem el sentit del diàleg, el sentit del debat polític, el sentit de la confrontació ideològica.

Senyor candidat a la presidència del Govern, començareu el vostre mandat amb el mateix lema que us vàreu presentar a les passades eleccions, i acab. lema aquest que no és altra que sí, amb una actitud positiva i constructiva. I ens cregui si li diem que el lema general de la campanya ens ha agradat, perquè un sí, amb accent, significa una actitud positiva de govern. I aquesta actitud té un gran mèrit, perquè és una actitud de govern que combat els que sempre tenen si condicional. És clàssica aquella expressió generalitzada d'un important mandatari francès, al qual es coneixia com a "Oui, mais..." -Sí, però... És l'actitud dels que sempre tenen dubtes, és l'actitud dels condicionals.

I té un gran mèrit perquè aquesta actitud positiva va seguida d'una sèrie d'actuacions clares: sí al Turisme, sí a l'ocupació, sí al medi ambient, sí a l'habitatge accessible, sí i sí a les Illes Balears. Realment feia falta un missatge en positiu, un sí rotund que despertés i ha despertat les esperances dels ciutadans. I aquesta és la nostra gran responsabilitat, senyor candidat, no podem, sota cap concepte decebre aquests ciutadans; aquesta esperança i aquest sí afirmatiu rotund a la nostra comunitat, a la nostra gent, a les nostres arrels, vostè té la noble responsabilitat de no decebre, i compta amb el més gran que pot comptar, amb un grup parlamentari que sap segur que no li fallarà.

Com a Grup Parlamentari Popular, idò, vos oferim tota la nostra capacitat d'actuació, la nostra entrega i la nostra col·laboració i disposició per millor servir a la nostra societat.

President, senyores i senyors diputats, aquesta és la nostra actitud. Rebi públicament la nostra enhorabona, rebi públicament la nostra més total i absoluta lleialtat, que no és submissió, lleialtat que no és submissió; sapiguen que som 30, però que aquests 30, juntament amb vós, som un. Podeu comptar idò amb el vot del Grup Parlamentari Popular.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Jaume Matas, per contestar al portaveu del Grup Popular.

EL SR. MATAS I PALOU:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Només per agrair aquestes paraules del portaveu del Grup Popular.

Aprofitar aquesta darrera intervenció per agrair a tots els portaveus de les altres forces polítiques les seves intervencions i el seu tarannà al llarg del dia d'avui. I especialment al Grup Popular que hagi volgut donar-me aquesta confiança i corroborar, amb tots vostès, l'orgull que sent, no només de pertànyer i de presidir aquest Grup Popular, sinó que aquest grup hagi pogut triar un portaveu que crec que, efectivament, honra amb el fons i amb les formes el que ha de ser un parlament com el que tots volem.

Moltíssimes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Conclòs el debat, es procedirà a la votació als efectes de l'atorgament de la confiança per part de la cambra al candidat proposat per a la presidència de la comunitat autònoma. La confiança s'entendrà atorgada si el candidat obté el vot favorable de la majoria absoluta de la cambra. La votació, segons el que disposa l'article 86.2 serà pública i per crida. El Sr. Secretari anomenarà les diputades i els diputats i aquests respondran: sí, no o abstenció. La crida es realitzarà per ordre alfabètic del primer llinatge, començant pel diputat el nom del qual sigui tret a sort. Els membres del Govern de la comunitat autònoma que siguin diputats, així com els membres de la Mesa del Parlament, votaran al final.

Sr. Secretari, procedeixi.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

18, Maria del Carme García i Querol.

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Gascón i Mir, Míguel.

EL SR. GASCÓN I MIR:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Gornés i Hachero, José Simón.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Guasch i Díaz, Diego Manuel.

EL SR. GUASCH I DÍAZ:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Huguet i Rotger, Joan.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Huguet i Sintés, Cristóbal.

EL SR. HUGUET I SINTÉS:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Joan i Cardona, José.

EL SR. JOAN I CARDONA:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

López i Oleo, María Ana.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Mascaró i Melià, Joana Lluïsa.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Matas i Palou, Jaume.

EL SR. MATAS I PALOU:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Matutes i Prats, Maria Estrella.

LA SRA. MATUTES I PRATS:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Mayans i Serra, José Miguel Fernando.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Mulet i Dezcallar, Dolça.

LA SRA. MULET I DEZCALLAR:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Munar i Riutort, Maria Antònia.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Nadal i Buades, Miquel.

EL SR. NADAL I BUADES:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Oliver i Mut, Gaspar.

EL SR. OLIVER I MUT:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Palau i Costa, Catalina.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Palau i Torres, Pere.

EL SR. PALAU I TORRES:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Pastor i Cabrer, Antoni.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Ramon i Juan, Miquel.

EL SR. RAMON I JUAN:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Riudavets i Florit, Eduard.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Rodríguez i Barberá, José María.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Salom i Coll, Maria.

LA SRA. SALOM I COLL:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Salom i Soler, Aina Maria.

LA SRA. SALOM I SOLER:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Seguí i Pons, Joana Maria.

LA SRA. SEGUÍ I PONS:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Sugrañes i Barenys, Misericòrdia.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Sureda i Fons, Catalina.

LA SRA. SUREDA I FONTS:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Torres i Cabañero, Carolina.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Tur i Torres, Vicent.

EL SR. TUR I TORRES:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Vadell i Ferrer, Maria Antònia.

Absent.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Vinent i Barceló, Assumpte.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Abascal i Jiménez, Patricia.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Armengol i Socías, Francesca Lluch.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIÀS:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Barceló i Martí, Joana Maria.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Boned i Roig, Joan.

EL SR. BONED I ROIG:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Bosch i Mesquida, Andreu.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Cabrer i González, Margarita Isabel.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Calvo i Sastre, Ana María.

LA SRA. CALVO I SASTRE:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Camps i Orfila, María José.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Castillo i Ferrer, Aina Maria.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Costa i Serra, Pilar.

LA SRA. COSTA I SERRA:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Diéguez i Seguí, Antonio José.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Estaràs i Ferragut, Rosa.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Fageda i Aubert, Joan.

EL SR. FAGEDA I AUBERT:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Feliu i Álvarez de Sotomayor, Carme.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Fiol i Amengual, Francesc.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Flaquer i Riutort, Joan.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Font i Barceló, Jaume.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Alomar i Mateu, Celestí.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Antich i Oliver, Francesc.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Quetglas i Rosanes, Francesc.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Rosselló i del Rosal, Miquel.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Rosselló i Pons, Margalida.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Sampol i Mas, Pere.

EL SR. SAMPOL I MAS:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Camps i Coll, Guillem.

EL SR. CAMPS I COLL:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Fernández Terrés, Félix.

EL SR. FERNÁNDEZ I TERRÉS:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Mari i Tur, Joan.

EL SR. MARÍ I TUR:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Rotger i Llabrés, Pere.

EL SR. ROTGER I LLABRÉS:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Valenciano i López, Valentí.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

No.

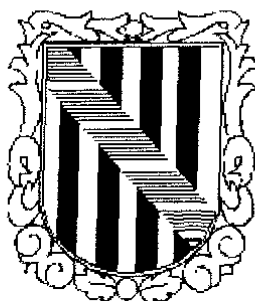
EL SR. PRESIDENT:

El resultat de la votació és el següent: sí, 33; no, 25; absent, 1.

Atès el resultat de la votació i havent-se obtingut el vot afirmatiu de la majoria absoluta dels membres de la cambra, s'entendrà atorgada la confiança per exercir el càrrec de president de la comunitat autònoma de les Illes Balears al diputat Molt Honorable Senyor Jaume Matas i Palou. L'atorgament de la confiança al candidat es comunicarà a Sa Majestat El Rei i al President del Govern de la nació, als efectes del seu nomenament com a president de la comunitat autònoma, d'acord amb el que preveu l'article 30.3 de l'Estatut d'Autonomia, i l'article 141.3.6è del Reglament del Parlament.

S'aixeca la sessió.

(Aplaudiments)

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears Palma